

ПОНЕДЕЛНИК, 17 МАЙ 2010 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

(Заседанието се открива в 17,05 ч.)

1. Възобновяване на сесията

Председател. – Възобновявам сесията на Европейския парламент, прекъсната в четвъртък, 6 май 2010 г.

2. Изявления на председателството

Председател. - В началото искам да ви запозная с малко информация. Първо, днес Европейският съюз отбелязва шестия Международен ден срещу хомофобията. Точно преди 20 години Световната здравна организация заличи хомосексуализма от Международната класификация на болестите. Европейският съюз се бори срещу дискриминацията във всички области. Това включва и хомофобията. Задължението за защита на дискриминираните е утвърдено в най-важните ни правни актове — в Договора и в Хартата на основните права, на която се позовава Договорът.

Второ, този месец чествахме 60-ата годишнина от Декларацията на Шуман, а на 8 и 9 май нашият Парламент проведе дни на открити врати в Брюксел и в Страсбург. Посетителите имаха възможност да видят отблизо работата на Парламента и да научат за ежедневната ни дейност. Сградите бяха отворени за всички граждани. Общо над 33 000 граждани на Европейския съюз посетиха Парламента в Брюксел и в Страсбург. Също така проведехме заседание тук с 800 млади хора от всички държави на Европейския съюз. С мен бяха още 11 членове на Европейския парламент. Разговаряхме с тях, седяхме заедно и обсъждахме въпроси, свързани със Съюза.

Третата новина. Миналата седмица във вторник, 11 май, имах голямата чест да връча европейската младежка награда „Карл Велики“ в Аахен. Първото място беше спечелено от проекта от Германия „Влак за Европа“. Второ място получи проект от Ирландия, а трето — проект от България. В надпреварата участваха млади хора от всички държави на Европейския съюз. Германският проект обедини представители на 21 европейски държави, а 24 професионални училища работиха заедно за проектирането и построяването на влак. Основната награда „Карл Велики“ беше връчена също в Аахен на 13 май, два дни след младежката награда, на министър-председателя на Полша Доналд Туск.

Четвърто, миналата седмица участвах в Конференцията на председателите на парламенти в Европейския съюз в Стокхолм. На нея бяха представени председателите на всички 40 национални парламенти. Разговаряхме за бъдещото сътрудничество и за предстоящото белгийско председателство. Конференцията беше организирана от нашите приятели от шведския парламент, както и от парламента на Испания, която понастоящем осигурява председателството на Европейския съюз. Ще провеждаме редовни срещи на парламентарни комисии, освен други дейности, както и съвместни заседания на европейските национални парламенти.

Искам също така да изкажа своите поздравления и пожелания за успех. Две държави-членки на Европейския съюз — Обединеното кралство и Унгария — имат нови правителства. Желаем им стабилност. В Европейския съюз определено се нуждаем от стабилни правителства. Те са нужни, наред с други неща, и за да може решенията да се вземат бързо. Ние представяваме общностния метод на Европейския съюз, но сътрудничеството с правителствата за нас е от основно значение за ефективността на дейността на ЕС и неговата ефективност за гражданите.

3. Одобряване на протокола от предишното заседание

(Протоколът от предишното заседание е одобрен)

Mario Mauro (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, искам само да припомня, че тази сутрин при нападение в Афганистан бяха убити двама военнослужещи от бригадата Taurinense.

Европейският съюз играе трудна роля на сцената на мира и войната и аз призовавам при откриването на сесията Парламентът да се присъедини към съболезнованията и подкрепата за семействата на жертвите в този толкова труден момент.

Gianni Pittella (S&D). — (IT) Г-н председател, госпожи и господа, всъщност поисках думата за минутка, за да кажа същото като моя колега г-н Mauro, така че се присъединявам към г-н Mauro и изказвам съболезнованията си. Сигурен съм, че целият Парламент е единен в отдаването на почит на двамата италиански военнослужещи, които бяха убити тази сутрин.

Смятам, че към нашата скръб трябва да се добавят и възмущение, солидарност със семействата, подкрепа за ранените и отхвърляне на всички форми на тероризъм. Необходими са обаче и възобновени действия на Европа и на отделните държави, за да се осигури още по-голяма ефективност на миротворческата мисия, която да може да протича в условия на по-голяма безопасност.

Председател. — Благодаря ви, господа, че изтъкнахте това. Много е важно винаги да изразяваме солидарност с военнослужещите, които от наше име се борят с тероризма и с различни форми на злоупотреби в Афганистан и в други страни. Ние трябва да изразяваме солидарност с тяхната силна отдаденост на нашата обща кауза, която продължава да бъде особено важна по целия свят. Така постъпваме в Европейския парламент. Още веднъж благодаря и на двамата членове на Европейския парламент, че привлякоха вниманието ми към въпроса.

Geoffrey Van Orden (ECR). — (EN) Г-н председател, докато отбелязваме трагичните загуби в Афганистан, ние трябва също така да помним, че почти ежедневно губим британски войници, които отдават живота си в мисията на НАТО в тази държава. Трябва да признаваме трагичните загуби и да изпитваме особена съпричастност към семействата на всички наши военнослужещи, независимо от коя страна са те, които служат под знамената на НАТО.

Председател. — Напълно съм съгласен с Вас. Мисля, че всички виждаме нещата по един и същ начин. Те са европейци, които представляват всички нас в борбата срещу тероризма и всички форми на насилие по света. Те са наши представители.

Jacky Hénin (GUE/NGL). — (FR) Г-н председател, смятам, че всъщност е напълно правилно да се отдава почит, както Вие току-що направихте, на загиналите в бой. Напълно правилно е и да помислим за всички работници, които умират всеки ден на работните си места, защото техните работодатели не им осигуряват необходимите средства за работа при добри условия.

4. График на месечните сесии за 2011 г.: вж. протокола

5. Състав на комисиите и делегациите: вж. протокола

6. Състав на Парламента: вж. протокола

7. Подписване на приети актове в съответствие с обикновената законодателна процедура: вж. протокола

8. Внесени документи: вж. протокола

9. Отпаднали писмени декларации: вж. протокола

10. Предаване на текстове на спазумения от Съвета: вж. протокола

11. Петиции: вж. протокола

12. Въпроси с искане за устен отговор и писмени декларации (вносяне): вж. протокола

13. Ред на работа

Председател. — Преминаваме към реда на работа. Окончателният проект на дневен ред, изготвен от Председателския съвет на 12 май 2010 г. съгласно член 140 от Правилника за дейността, беше разпаден.

Понеделник — Няма предложения за промени.

Вторник — Няма предложения за промени.

Сряда:

Получих писмо от г-н Casini, председател на комисията по конституционни въпроси, в което комисията иска Европейският парламент да се допита до Европейския икономически и социален комитет и до Комитета на регионите относно предложението за регламент във връзка с гражданската инициатива в съответствие с членове 304 и 307 от Договора за функционирането на Европейския съюз. Предварително съобщавам, че гласуването по тези предложения за консултации ще се състои в сряда от 12,00 ч.

(Парламентът приема искането)

Преминаваме към окончателното определяне на реда на работа. Що се отнася до понеделник и вторник, не са подадени искания или предложения за промени в реда на работа. Има обаче едно предложение за сряда. Групата на Европейската народна партия (Християндемократи) внесе искане за гласуване на доклада на г-н Czarnecki относно освобождаването от отговорност във връзка с изпълнението на общия бюджет на Европейския съюз за финансовата 2008 година, раздел II — Съвет. Г-жа Gräßle ще представи искането от името на групата PPE.

Ingeborg Gräßle, от името на групата PPE. – (DE) Г-н председател, тази сутрин Съветът отговори на оставащите въпроси чрез испанското председателство. По този начин е изпълнено едно от главните условия за гласуване по доклада. Освен това чрез испанското председателство той предложи перспектива за съвместна дискусия и изработване на подходяща процедура за освобождаване от отговорност, като по този начин беше изпълнено и второто главно условие.

По този начин Съветът се подчинява на прегледа на Парламента и това е важно събитие, което трябва да признаем. Ето защо препоръчвам на всички групи да гласуват в подкрепа на включване на решението за освобождаване от отговорност в реда на работа. Същевременно със самата резолюция ще се занимаем на месечната сесия през юни.

Hannes Swoboda, от името на групата S&D. – (DE) Г-н председател, ще бъде кратък. Ние можем да подкрепим това предложение по изтъкнатите причини. До Парламента е изпратено официално писмо. Аз също възприемам като добър знак, че Съветът — или поне така се надявам — е готов да покаже прозрачност и добра воля за консенсус, както засвидетелства това тук, включително по отношение на Европейската служба за външна дейност. В този смисъл съм съгласен с г-жа Gräßle.

Bart Staes, от името на групата Verts/ALE. – (NL) Госпожи и господа, трябва да призная, че съм изненадан от това как двете големи групи сега се ангажират да гласуват по доклада. В комисията по бюджетен контрол беше проведено заседание на координаторите под мое председателство. Действително тази сутрин бяха получени документи от Съвета, които аз прегледах. Те включват приложение, идентично с приложението към документа, който получихме на 10 март.

Така че на практика нищо не се е променило, затова искам да препоръчам да гласуваме срещу включването на доклада Czarnecki в реда на работа на тази месечна сесия. Според мен — и съм много убеден в това — Съветът просто се подиграва с нас.

(Парламентът приема искането)

Председател. — Гласуването по доклада Czarnecki ще се състои в сряда. Сроктът за внасяне на изменения е вторник, 18 май, до 12,00 ч.

Групата на Европейската народна партия (Християндемократи) внесе искане за отлагане на разискването по доклада на г-жа Bauer за организацията на работното време на лицата, извършващи транспортни дейности в автомобилния транспорт, за следващата месечна сесия. Искането ще бъде представено от докладчика г-жа Bauer.

Edit Bauer, докладчик. – (HU) Г-н председател, на 22 март получих отговор от комисията по заетост и социални въпроси на искането ми за внасяне на този доклад на майското пленарно заседание. В своя отговор комисията съобщава, че е изминал по-малко от един месец, което е обичайният период на изчакване, между 28 април, когато комисията гласува по доклада, и въпросното пленарно заседание, поради което докладът не може да бъде внесен на майското пленарно заседание. Същевременно, без никой да е поискал това, Съветът на министрите — предполагаемо по препоръка на групата на социалистите — реши, че въпреки това докладът ще бъде внесен на това пленарно заседание независимо дали е минал един месец. В резултат на това

политическите групи просто нямаха време да формулират своите позиции или да обсъдят доклада. Поради това моля да го отложим до юнското пленарно заседание.

Hannes Swoboda, *от името на групата S&D.* – (DE) Г-н председател, намирам за странно, че г-жа Вауег, която аз иначе много уважавам, пропусна да спомене, че докладът беше отхвърлен. Намирам за също толкова странно, че г-жа Вауег забрави да спомене, че е влязла във връзка със Съвета по повод на отхвърлен доклад. Това не е обичайна парламентарна процедура. Ето защо е абсолютно правилно същият да се включи в реда на работа.

(Ръкопляскания)

Corien Wortmann-Kool, *от името на групата PPE.* – (NL) Вярно е, че законодателното предложение на Комисията беше отхвърлено в комисията по заетост и социални въпроси.

В Парламента обаче имаме добрата практика да спазваме едномесечен срок на изчакване, за да сме сигурни, че сме се подготвили добре за пленарната сесия. Противно на желанието на докладчика този обичай на Парламента беше нарушен в този случай. Предложението е много сложно и групите също имат нужда от време, за да се подготвят, което е невъзможно да стане за два дни.

По тази причина бих Ви помолила да подкрепите предложението на докладчика за отлагане на гласуването по това предложение за юнската пленарна сесия.

(Парламентът приема искането)

Председател. — Разискването по доклада Вауег ще бъде отложено за следващата месечна сесия.

Четвъртък

За четвъртък е внесено следното предложение: групата на Европейската народна партия (Християндемократи) внесе искане разискването относно арестуването на журналиста Ернест Варданян в Приднестровието, предвидено за четвъртък следобед, да бъде заменено с разискване на положението в Тайланд. Тоест, вместо разискването относно арестуването на журналиста Ернест Варданян в Приднестровието, разискване на положението в Тайланд. Искането ще бъде обяснено от г-н Preda.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Поискахме разискването относно положението на журналиста, арестуван незаконно в Приднестровието с обезпокоителни обвинения, да бъде заменено с разискването за Тайланд в момент, когато положението в Тайланд през последните дни драматично се влоши. Настоятелно призоваваме колегите от всички политически групи да спомогнат за това да съсредоточим вниманието си върху положението в Тайланд.

Председател. — Чухме обяснение на искането. Кой желае да се изкаже в подкрепа на това искане?

Ioannis Kasoulides, *от името на групата PPE.* — (EN) Г-н председател, положението в Тайланд се влошава с всеки изминал час; на карта са поставени човешки животи; това изглежда много по-важна тема за неотложно разискване, с която Парламентът да се занимае в четвъртък. Същевременно има известно развитие в случая с Ернест Варданян в самоотделилата се, така наречена държава Приднестровие, което инициаторите биха искали да проучат. Ето защо подкрепям заменянето на тази тема с обсъждане за Тайланд.

Francesco Enrico Speroni (EFD). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, мисля, че онова, което ние тук разискваме и решаваме, няма да промени нищо нито в Тайланд, нито в Приднестровието, така че е безсмислено да се сменят темите.

Председател. — Разискването относно арестуването на журналиста Ернест Варданян в Приднестровието ще бъде заменено с разискване за положението в Тайланд. Това са неотложни въпроси, каквито се разискват в четвъртък следобед.

Редът на работа за пленарното ни заседание е определен.

(Парламентът приема искането)

(С това редът на работа е определен)

14. Едноминутни изказвания по въпроси с политическа значимост

Председател. – Следващата точка е посветена на едноминутни изказвания по въпроси с политическа значимост (член 150 от Правилника за дейността).

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Г-н председател, освен на натиска от финансовите показатели, несигурността в еврозоната...

(Председателят отнема думата на оратора и призовава към ред в залата)

Председател. — Госпожи и господа, моля, не разговаряйте в залата по време на пленарното заседание, ако не можете да го правите тихо. Колеги от двете страни на Европейския парламент и от центъра, председатели на политически групи, драги колеги от Люксембург, моля, седнете и престанете да говорите. Колеги, това е пленарно заседание, така че, моля, спрете да разговаряте и ни дайте възможност да продължим с едноминутните изказвания.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Г-н председател, освен на натиска от финансовите показатели, несигурността в еврозоната се дължи и на обилната политическа реторика от страна на европейските институции и политици. Недоброто европейско икономическо управление според мен реагира твърде късно. Естествено ние се нуждаем от финансово равновесие в Европа.

В същото време сега е моментът за Европейския политически съюз да направлява икономическия съюз чрез стратегия за излизане от глобалната криза и да въведе по-ефективна регулаторна рамка за функционирането на финансовите пазари и за защита на еврото срещу спекулативен натиск. Имам предвид например необходимостта от преразглеждане на директивата за пазарна злоупотреба. По същата причина повтарям предложението си за създаване на европейски орган за кредитен рейтинг.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio (PPE). – (ES) Г-н председател, искам да се възползвам от възможността днес, тъй като не успях да направя това на 11 март, Европейския ден в памет на жертвите от тероризма, за да отдам заслужена почит на тези жертви в признание на огромната саможертва на онези, които заплатиха най-високата цена в името на свободата.

Необходимо е без отлагане да започнем работа по директива за защита на правата на жертвите от тероризма, които винаги са пренебрегвани и понасят унижението несправедливо да бъдат уеднаквени със своите убийци.

Крайно време е ние в европейските институции да отдадем признание на достойнството на жертвите от тероризма и да спомогнем за отстояване на тяхното право на защита и на правосъдие. Това право скоро ще бъде включено в закон, който прави чест на всички, допринесли за приемането му, и чийто първи член ще гласи, че подкрепата за жертвите от тероризма предполага признаване на тяхното право на правосъдие и нито едно правителство не бива да заплаща политическа цена за това.

Призовавам всички, които могат да защитават жертвите, никога да не забравят, че истинският мир се поражда от правосъдие и че такъв е единственият мир, който онези от нас, които вярват в свободата и демокрацията в Европа и навсякъде по света, трябва да защитават.

Rosa Estaràs Ferragut (PPE). – (ES) Г-н председател, затварянето на голяма част от европейското въздушно пространство през последните седмици след изригването на исландския вулкан доведе до сериозни последици за цялата европейска икономика. Това очевидно е вярно за пътниците, авиокомпаниите и летищата от авиационния сектор, но е също така вярно и за сектора на туризма.

Именно за това искам да говоря днес. В Испания това е втората по големина индустрия. В островите, от които съм родом, това е основната индустрия. Безпокойството за последиците от вулканичния облак за туристическата индустрия е огромно. Говори се за загуби от 42 млн. евро дневно. Беше нанесен сериозен удар на туристическия сектор, който все още е обхванат от безпокойство във връзка с възможните бъдещи последици.

Членът на Комисията Таяни, отговарящ за индустрията и предприемачеството, се ангажира да проучи загубите в този сектор. Днес искам да призова за пакет за неотложна помощ както за тези авиокомпаниии, така и за другите компании в туристическия сектор, а също и за това туристическият сектор да бъде третиран като приоритетен.

Henri Weber (S&D). – (FR) Г-н председател, Европейският съюз притежава множество възможности да се превърне в световен лидер в производството на екологични автомобили, и по-специално на електромобили.

Комисията трябва да гарантира, че проектът е основна европейска цел, и да насърчи големите автомобилостроителни компании на континента да си сътрудничат, като това сътрудничество да се простира от изследователска и развойна дейност до маркетинг. Тя трябва да насърчава широкото отваряне на достъпни и взаимозаменяеми пунктове за зареждане в Европа, като се започне от градските области. Комисията трябва да състави и да приложи общи правила и стандарти, ако е възможно на международно равнище, но със сигурност на европейско равнище, и то без забавяне. Накрая, тя трябва да насърчава държавите-членки постепенно да заменят автомобилния си парк с двигатели с вътрешно горене с електромобили.

Tanja Fajon (S&D). (SL) Днес отбелязваме Международния ден срещу хомофобията. Не разбирам как е възможно още да има много хора, които затварят очи пред насилието на основата на сексуална ориентация или идентичност. Аз енергично ги заклеявам, също както заклеявам всяка форма на насилие на основата на раса, етническа или религиозна принадлежност, вероизповедание, възраст или увреждане.

Изключително загрижена съм от подвеждащите, агресивни и дори излъчващи омраза изявления, които все още могат да се чуят. Отново и отново съм шокирана от проявите на словесно и физическо насилие срещу хомосексуалисти или срещу членове на различни малцинства.

Днес повечето европейци смятат, че бурката трябва да бъде забранена. Макар и да съм съгласна, че никой не бива да принуждава жените да носят такива дрехи, аз се опасявам, че подобна забрана може да доведе до резултати, напълно противни на очакваните: жени, желаещи да носят бурка, да бъдат прашани в затвора. Не можем да позволим на религиозни доводи да подхранват дискриминация и насилие. В края на краищата всички сме човешки същества, така че трябва сериозно да се замислим дали действително не можем да засвидетелстваме по-голяма толерантност към онези, които са различни от нас, или просто не искаме да го направим.

Teresa Riera Madurell (S&D). – (ES) Г-н председател, госпожи и господа, искам да привлека вашето внимание към инициативата „Програма на гражданите за наука и иновации“, провеждана от испанското председателство на Съвета чрез Министерството на науката и иновациите.

Европейските граждани са поканени да посетят уебсайта <http://www.reto2030.eu> и да изберат кои от предложените от четиринадесет видни европейски личности предизвикателства в науката и иновациите трябва да бъдат решени до 2030 г. Резултатите могат да се видят онлайн и на табло в партера на сградата на Европейския съвет в Брюксел до 26 май. На тази дата Съветът по конкурентоспособност ще бъде информиран за резултатите.

Призовавам всички вас да гласувате за едно от тези предизвикателства и да разпространите информацията за тази инициатива във вашите страни, за да може, както би казал Жан Моне, нашето лично участие да спомогне за напредъка ни към Европейски съюз за хората, към Европейски съюз за гражданите.

Филиз Хакъева Хюсменова (ALDE). – Уважаеми г-н Председател, колеги, демокрацията изисква органите, които са призвани да следят за гражданските права, да бъдат независими от държавната и партийната власт. Изискванията в директивите на Съюза за регулаторните органи са еднакви в частта си за пълна независимост и силни правомощия, безпристрастност и прозрачност.

За съжаление в България се променят утвърдени завоевания на демократичната ни система като мандат над 5 години, възможност за преизбиране, ротационен механизъм за смяна на състава - все мерки, които гарантират независимостта. Промяната се прави без анализ, без перспектива, с отдалечаване от добрия европейски опит.

Намаляването на разходи е единственият аргумент за осакатяването на органите, които се борят срещу дискриминацията, които регулират медиите, защитават конкуренцията. Вече се очертава тенденция действия да се насочат към финансови и одитни институции.

Сигнализирам Европейския парламент и Европейската комисия, като се надявам това да подейства възпиращо за подобни намерения.

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, още веднъж искам да подчертая важността на писмената декларация за корупцията, която предложих заедно с още четирима членове на Парламента и която беше одобрена от половината от Европейския парламент плюс един глас; нейната цел е да ангажира Съвета и Комисията да работят по законодателство, което да е действително ефективно в борбата срещу корупцията.

Връщам се от посещение в Гърция, от името на комисията по бюджетен контрол, и една от причините за гръцката структурна криза без съмнение е пилеенето на публични средства, нещо, което се случва и в Италия.

Както наскоро видяхме, Италия е разяждана от корупция. Тази корупция зависи основно от незаконното управление на публичните средства, връзките между част от политическите среди и част от бизнесмените и организираната престъпност на белите якички.

За Европейския парламент е важно да окаже силен натиск върху Комисията и върху държавите-членки — държавите-членки, които не се съобразят, трябва да бъдат санкционирани — а също така е необходимо да бъдат укрепени европейските институции за контрол на корупцията и борба срещу организираната престъпност.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, днес, на Международния ден срещу хомофобията, искам да призова всички вас да си спомните за всички жертви на насилие и лични оскърбления, на психически и физически тормоз през изминалата година в нашите държави-членки на ЕС заради сексуалната им идентичност.

Съгласно Договора за ЕС дискриминацията на основата на сексуална ориентация е забранена, но тази забрана не се прилага последователно от държавите-членки. В държави-членки като Литва органите се опитват да забранят Парада на различието и по този начин насърчават атмосфера на хомофобия. В моята страна, Германия, се правят опити да не се води борба срещу хомофобията в училищата. Г-н председател, необходимо е да се осигури спазване на защитата срещу дискриминация на основата на сексуална ориентация като право на човека.

Valdemar Tomaševski (ECR). – (LT) На 24 февруари, заедно с представители от Латвия и Полша, внесох писмена декларация относно равното третиране на селските стопани в Европейския съюз, която привлича вниманието към неравностойното субсидиране на селските стопани в държавите-членки на ЕС. В някои от държавите-членки субсидиите са седем пъти по-високи от минималните, средно четири пъти по-високи, а в много от новите държави-членки са под средната стойност за ЕС. Подобно положение нарушава един от най-важните принципи на Общността — принципът за солидарност. Призовавам Съвета, Комисията и Парламента да изравнят преките плащания или най-малкото да намалят неравенствата и в същото време да поставят край на нееднаквото третиране на селските стопани от държавите-членки. Призовавам моите колеги да подкрепят писмена декларация номер 11 относно равното третиране на селските стопани в Европейския съюз.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, искам да привлека вниманието ви към въпроса за хиропрактиката. Това е независима здравна професия, която е съсредоточена върху диагнозата, лечението и превенцията на механични проблеми на костно-мускулната система и тяхното въздействие върху нервната система и общото здравно състояние чрез мануална терапия.

Независимо че хиропрактика се преподава в независими и хармонизирани университетски програми в целия Европейски съюз, тя все още не е призната еднакво в Европейския съюз. За да се гарантира достъпът до еднакви грижи и лечение за пациентите в целия Европейски съюз, аз ви призовавам да подпишете писменото изявление, което изготвих с подкрепата и помощта на други членове, за признаване на хиропрактиката на ниво ЕС.

John Bufton (EFD). — (EN) Г-н председател, британските данъкоплатци в крайна сметка ще са платили близо 10 млрд. британски лири, за да подкрепят еврото — една валута, която ние решително отхвърлихме — като част от 215 млрд. британски лири помощ от Международния валутен фонд. Това е добавка към 8 млрд. британски лири, ако Гърция не плаща задълженията си, и 5 млрд. британски лири в гаранции по заеми за Латвия и Унгария. Великобритания може да плати общо до 23 млрд. британски лири, за да подпомогне еврото.

Ако обаче ролите бяха разменени, мога да си представя как Комисията щеше радостно да потрива ръце пред перспективата за спад на паунда и отслабен Лондон. Неотдавнашното обременително законодателство за хедж фондове е ясен сигнал за това. Позоваването на член 122 от Договора от Лисабон е най-свободното тълкуване на законодателството, което съм срещал, и според мен свидетелства за политическо заслепление, което доказва, че всеки параграф от всеки член от всеки договор не струва дори колкото хартията, на която е отпечатан.

По мое мнение обосноваването на извънредните обстоятелства не взема под внимание фискалната безотговорност, породила тази бъркотия. Последният ход лишава Великобритания от жизненоважни правомощия за вето, като разрешава да се гласува с квалифицирано мнозинство за бъдещи спасителни финансирации.

(Председателят отнема думата на оратора)

Andrew Henry William Brons (NI). — (EN) Г-н председател, за функционирането на принципите на правовата държава е от основно значение институциите да се подчиняват на собствените си закони и норми. Член 24, параграф 2 от Правилника за дейността постановява съвсем ясно: „Независимите членове на ЕП възлагат на един от тях да участва в заседанията на Председателския съвет“. Там не се казва, че делегатите се избират с гласуване, но нима има друг метод за вземане на съвместни решения? Може би телепатични сигнали?

Администрацията за независимите членове заяви, че делегатите се избират с консенсус. Тя обаче не се опита да определи как да бъде установен консенсусът и не се опита да уреди избиране на делегат по този метод. Когато са правени опити за избиране на делегата с гласуване, те са обявявани за невалидни.

Какъв беше отговорът на Парламента на всичко това? Те ще променят правилата, така че — така наречените — делегати да могат да бъдат избирани от председателя на Парламента, а не от делегиращите. Колко време ни дели от деня, в който председателят на Парламента ще отнеме правото ни да гласуваме на пленарни сесии?

Председател. — Искам да Ви припомня, че комисията по конституционни въпроси на Европейския парламент понастоящем тълкува тази ситуация и без съмнение ще продължи да работи по въпроса.

Слави Бинев (NI). — Г-н Президент, уважаеми колеги, вулканичната пепел над въздуха над Европа забави живота на европейските институции и в частност осуети пленарното заседание на Европейския парламент в Страсбург, тъй като почти 50% от депутатите не успяха да се придвижат дотук.

Страсбург по презумпция е трудна дестинация, а в извънредни ситуации е направо невъзможна. И по този повод искам да попитам - това не е ли поредният сигнал за необходимостта от решение на Европейския парламент да има само едно седалище и то да бъде в Брюксел? Предполагам всички ще се съгласите, че в ситуация на финансова криза установяването на едно седалище на Парламента ще спести милиони евро на данъкоплатците и пътуващият цирк, както често наричат преместването ни веднъж месечно, ще остане в миналото.

Eduard Kukan (PPE). — (SK) Защитата на хората, принадлежащи към етнически малцинства, с основание е важна част от международното развитие и отношенията между държавите. Ние също обсъждаме това в Европейския парламент, като наблягаме на европейските ценности и на дълга на правителствата да подкрепят тези ценности.

В този контекст искам да говоря за политическата чувствителност на въпроса, тъй като има големи възможности за злоупотреби, особено днес, когато правителствата действат едностранно по тези цели, без да се консултират със засегнатите.

Смятам, че е нежелателно и неприемливо по тези въпроси да се работи по нечувствителен начин, като се цели повлияване на вътрешнополитическата ситуация в друга държава, понякога точно преди избори, тъй като това обикновено се възприема като наглост. Ако някой не ме е разбрал, говорих за настоящите проблеми в отношенията между Словакия и Унгария.

Monica Luisa Macovei (PPE). — (EN) Г-н председател, корупцията беше една от съществениите причини за кризата, при което могъщи компании и могъщи хора злоупотребяваха с политики, институции и фондове за своя частна полза. Предизвикателствата на корупцията не изчезват с развитието, а само се усложняват. Досега националните усилия не бяха ефективни във всички държави-членки. Не бива да пренебрегваме тази реалност, а да я признаваме. Стигнахме до момента, в който Комисията и Съветът трябва неотложно да въведат устойчив антикорупционен механизъм в Съюза и в държавите-членки. Всяко забавяне би засегнало интересите на европейските граждани.

Zoran Thaler (S&D). — (SL) Словения и Хърватия са съседни страни, народи, които в продължение на векове са съществували мирно редом един с друг без сериозни проблеми. Това продължава и днес, като повечето от словенците подкрепят присъединяването на Хърватия към Европейския съюз в най-ранния възможен момент. След 18-годишни преговори през 2009 г. двете правителства успяха да разрешат граничния си спор, и по-специално несъгласието относно северната граница при Адриатическо море, което беше предмет на основателно безпокойство за Словения.

В Стокхолм в присъствието на шведското председателство беше подписано споразумение за международен арбитраж, който да разреши справедливо проблема. Процесът на ратифициране на споразумението действително е навлязъл в заключителния си етап. Ние в Словения предстои да гласуваме по него на референдум, който ще се проведе на 6 юни тази година.

Призовавам европейските политически сили, и по-специално Европейската народна партия, да се запознаят с кампанията, която тече в моята страна този месец, и да допринесат за положителен резултат, който ще укрепи добросъседските отношения и ще даде перспектива за европейско бъдеще на нестабилните Балкани.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). — (EN) Г-н председател, еврозоната се доближи изключително много до срыв преди 10 дни, но европейският спасителен пакет даде шанс на нашето общо бъдеще. Смятам, че кризата е свързана в по-голяма степен с големи проблеми в някои държави-членки от еврозоната, отколкото със спекулации: държави-членки със слаба фискална дисциплина, неефективни пазари на труда и големи дългове в частния сектор.

За да спасим еврозоната, трябва да реформираме нейното управление. Предложението за управление на Европейската комисия от миналата седмица съдържа някои добри идеи: например много повече внимание към фискалната политика и ясна координация между фискалните политики на държавите-членки. Тези предложения трябва също така да вземат под внимание и обща програма за структурни реформи. Миналата седмица в Испания г-н Сапатеро избра програмата на строги ограничения, за да избегне политически по-рискованата реформа на пазара на труда.

Накрая, нека не се безпокоим за стойността на еврото: спадът на общата валута е добър за икономиката на еврозоната.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). — (FR) Г-н председател, ние в Парламента със смайване научихме за създаването на работна група, която да обсъди даването на „статут на напреднала държава“ на Тунис.

Защо бяхме толкова смаяни? Защото не минава нито ден без съобщения от тази страна, които посочват увеличения брой на заплахи и актове на сплашване срещу всички мъже и жени, които все още се осмеляват да критикуват методите на този режим.

Без да се връщам към неотдашните резултати от общинските избори, на които 90% от гласовете бяха в подкрепа на близките до режима, ще дам няколко примера. На 6 май журналистът Zouhair Makhoulf беше арестуван и малтретиран от полицията на път за вечеря с бившия председател на парижката адвокатска колегия. На 18 май журналистът Fahem Boukadous със сигурност ще бъде осъден на четири години затвор. Какво е неговото престъпление? Съобщил е за социалните вълнения в минния басейн Гафса и за последвалите ги репресии. Адвокатите Abderraouf Ayadi, Ayachi Hammami, Mohamed Abbou и Radhia Nasraoui са жертви на постоянно сплашване.

Интернет се цензурира все повече и повече. Ще ви дам един пример, Г-н председател, ако може: сега моят блог вече се цензурира...

(Председателят отнема думата на оратора)

Martin Ehrenhauser (NI). — (DE) Г-н председател, днес почти всеки политически дебат за икономическата и финансова криза се занимава само с това колко милиарда евро са необходими, за да се запуши следващата черна дупка. Като цяло тези разисквания продължават да се водят с тясно придържане до г-н Askermann и компания.

Ние обаче всъщност имаме нужда от основно разискване по настоящата парична система. Трябва най-накрая да започнем да обсъждаме въпроси, като например: как да освободим системата от нейния императив за растеж? Какво можем да направим, за да възпрем настойчивостта на банките да отпускат кредити? Дали да не премахнем лихвите? Как да стигнем до разграничаване между стойност и парична стойност? Трябва да използваме парите, за да създаваме стойност за нашето общество, а не за да създаваме парична стойност. Преди да бъдем притиснати от събитията, трябва да използваме едно такова разискване, за да се опитаме да реформираме отвътре паричната система. Това обаче ще бъде възможно само ако имаме силни и най-вече независими политики.

Gerard Batten (EFD). — (EN) Г-н председател, без съмнение всеки знае, че вече имаме ново правителство в Обединеното кралство, което можем да наречем Коалиция на либерал-демократите и консерваторите. В постигнатото между Партията на консерваторите и Партията на либерал-демократите споразумение се казва: „Ние се споразумяваме, че няма да има по-нататъшно прехвърляне на суверенност или на правомощия през мандата на следващия парламент“ — тоест към Европейския съюз. Разбира се, всеки, който разбира нещо от това, знае, че няма да има повече прехвърляния на суверенност, които да изискват референдум, тъй като всичко това беше направено в Договора от Лисабон. Така че няма да има нужда да се пита народът на Великобритания или на която и да е друга страна от Европейския съюз; това обаче все едно ще се случва.

Ако обаче г-н Камерън е искрен в онова, което казва, то той разполага със златната възможност действително да спази това свое обещание, тъй като, както посочи моят колега Trevor Coleman преди няколко седмици в залата, присъединяването на нови членове към Европейския парламент означава, че Договорът от Лисабон ще трябва отново да бъде ратифициран от всички държави-членки. Така че в случая на Великобритания г-н Камерън днес има златната възможност или да не ратифицира отново Договора, или да го представи на референдум пред британския народ. Да се надяваме, че той ще удържи на думата си и ще направи това.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Миналата събота в двореца „Белведере“ във Виена беше чествана 55-ата годишнина от подписването на договора за австрийската държава. Това без съмнение е важна дата в историята на Австрия, тъй като всъщност бележи създаването на австрийската държавност и суверенност.

Чрез своя посланик словенското Министерство на външните работи информира по този повод австрийското правителство, или по-скоро привлече вниманието му към факта, че разпоредбите от договора за австрийската държава относно правата на словенското малцинство в Австрия все още не са изпълнени. Пътните знаци на двата езика в Каринтия все още са табу, ако мога да се изразя така, а правителството във Виена нееднократно отстъпваше пред екстремистките идеи на националистите от Каринтия.

Като поздравявам австрийците във връзка с тази годишнина, аз ги призовавам да възприемат по-приятелска политика към своите малцинства.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Г-н председател, днес, на Международният ден срещу хомофобията, трябва да бъде възможност за нас да потвърдим своята ангажираност за всеобщото зачитане на правата на човека по цял свят във време, в което в редица страни все още съществуват разпоредби и практики за дискриминация на основата на сексуална ориентация или полова идентичност.

Ние също така трябва да заклеим още по-категорично нарастващия брой физически нападения и повтарящите се хомофобски изявления. Законът на мълчанието трябва да бъде отменен. Да се преподава толерантност е част от решението, тъй като поведението още трябва да се променят, включително в нашите европейски страни. Не бива да пренебрегваме преподаването на толерантност, а точно обратното.

И накрая, европейската дипломация трябва да се мобилизира, за да осигури отмяна на законодателството, което определя хомосексуалността като престъпление, в страните, в които такова все още е в сила. Искам да се възползвам от случая и да отправя призив в този смисъл към баронеса Аштън.

Андрей Ковачев (PPE). – Г-н Председател, искам да взема отношение по повод изказването на някои колеги от социалистическата група и от либералната група, които отправиха безпочвени нападки към българското правителство.

За първи път от началото на прехода България показва политическа воля не само на думи, но и на дела да се бори с корупцията и организираната престъпност. Конкретните резултати, постигнати в тази насока се потвърждават както от международните партньори на България, така и от гражданското общество в страната. Подкрепата за министър-председателя и министъра на вътрешните работи е 56, респективно 60 процента.

Остава обаче въпросът защо България се забави толкова много и е на опашката на Европейския съюз по стандарт на живот. Отговорът трябва да се търси още в користните намерения на комунистическата номенклатура от края на 80-те години на миналия век, която успя през 20 годишния преход, използвайки репресивния апарат на Държавна сигурност и пипалата си в тогавашната държавна икономика, да превърне своята политическа власт и в икономическа и да я предаде в ръцете на своите синове и внуци като запази агентите си в ключови министерства, банки и промишлеността в страната.

Срещу нерегламентираното обвързване на политика и икономика се бори сегашното правителство с всички законови средства, допустими в една европейска правова държава.

Аз искам само накрая само да направя един призив към колегите от групата на социалистите-демократи да почерпят опит от немските си колеги по отношение на наследниците на бившата комунистическа партия в ГДР. БСП е пряк наследник на комунистическата партия в България подобно на левите в Германия. Трудностите при създаването на правителството в Северен Рейн-Вестфалия показват колко е актуален проблемът и в момента в Европа.

Cătălin Sorin Ivan (S&D). – (RO) Миналата седмица направих работно посещение в общностите на сезонните работници в областта Хуелва в Южна Испания. Там видях някои прекрасни неща, за които испанските органи заслужават поздравление. Налице са обаче и множество проблеми във връзка със законната и незаконна имиграция, трудови договори, които за в бъдеще трябва да се сключват на родния език на бъдещите работници

в чужди страни, без да споменавам огромен брой проблеми във връзка с условията на работа и настаняване. Смятам, че директивата на Европейския съюз относно схемата за сезонните работници трябва час по-скоро да стигне до Парламента, за да можем да разрешим проблемите възможно най-отзивчиво и ефективно.

Метин Казак (ALDE). – Г-н Председател, в четвъртък вечерта на 14 май в град Кърджали в Южна България ми бяха връчени 54 000 подписа, събрани от граждани, които искат нормални условия за работа и силна местна власт. Тази подписка е събрана от 7-те общини на Кърджали само за 10 дни. Хората подкрепят борбата срещу корупцията във всички нива на властта, но са против силовите методи и против зрелищните акции, чрез които изпълнителната власт изземва функциите на съда и прокуратурата, като уронва авторитета на местната власт и я репресира.

Само кметът на Кърджали например е проверяван 138 пъти през последната година, като 13 пъти само по един отделен проект. В 30-те общини с кметове от ДПС за по-малко от година е имало над 700 проверки, а в общините с кметове от ГЕРБ такива проверки са спестени. Нещо повече, областната управителка на Кърджали дори не разреши връчването на подписката да стане в сградата на администрацията и бяхме принудени да се срещнем на открито. Поех ангажимент да информирам европейските институции за този граждански протест.

Председател. — Г-н Казак, Вие говорихте твърде бързо за нашите преводачи. За тях беше невъзможно да преведат с точност Вашето изказване.

С това разглеждането на тази точка от дневния ред приключва.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа KRATSA-TSAGARPOULOU

Заместник-председател

15. Равно третиране на мъжете и жените, които извършват дейности в качеството на самостоятелно заети лица (разискване)

Председател. – Следващата точка е докладът на Astrid Lulling, от името на комисията по правата на жените и равенството между половете, относно прилагане на принципа на равно третиране на мъжете и жените, които извършват дейности в качеството на самостоятелно заети лица, и за отмяна на Директива 86/613/ЕИО (17279/3/2009 – C7-0075/2010 – 2008/0192(COD)) (A7-0146/2010).

Astrid Lulling, докладчик. – (FR) Г-жо председател, госпожи и господа, във време, когато обстоятелствата налагат необходимостта от изключително отзивчиви политики, темата, по която ще говоря сега пред Вас, показва, че упоритостта също е добродетел.

От началото на 80-те години на миналия век неизменно призовавам към преработване на директивата от 1986 г., тъй като тя не постигна основната си цел, а именно подобряване статута на помагачите съпрузи в семейните предприятия в областта на социалното осигуряване и закрилата на майчинството.

С приемането на доклада ми от 1997 г. Парламентът вече призова към извършване на поправка на посочената директива, чиито формулировки бяха твърде плахи, въпреки че Съветът на министрите дори не подкрепи много по-амбициозното предложение на Европейската комисия от 1984 г. Независимо от многократните припомняния Комисията се нуждеше от настойчиво убеждаване чак до октомври 2008 г., когато най-накрая отправи предложение за отмяна на загубилата тежестта си директива от 1986 г. и за замяната ѝ с текст с по-сOLIDна правна основа.

Парламентът прие измененията на първо четене на 4 май 2009 г. За да подобрим предложението на Комисията, решихме в частност, че съпрузите и признатите партньори задължително трябва да станат част от схемата на социалното осигуряване на самостоятелно заетите лица, за да се гарантира, наред с други неща, правото им на пенсия за възраст.

В действителност, при доброволно участие в системата, твърде голям брой съпрузи отклоняват възможността да създадат права за себе си и се озовават — например след развод — в ситуация без социална закрила, дори и ако са работили в продължение на десетилетия в семейното предприятие и са допринасяли за неговия просперитет.

За съжаление, принципът на задължително членство не постигна мнозинство в Съвета на министрите. Нещо повече, на Съветът му бяха необходими девет месеца, за да излезе с единна позиция. Най-накрая тя стана факт по време на испанското председателство, което демонстрира изключителен такт и постоянство. Искам лично

да благодаря на председателство и на екипа на г-жа Рединг, с които водя преговори от януари. Благодарение на тяхното разбиране и старание успяхме да постигнем споразумение със Съвета, което ще даде възможност новата директива да влезе в сила след утрешното гласуване.

Разбира се, трябваше да направим компромиси, но у нас остава удовлетворението, че сме се погрижили за интересите и на самостоятелно заетите лица. Те представляват 16% от работната сила, като една-трета от тях са жени и следователно представляват значителна сила в Европа. Техните съпрузи — предимно жени, които всъщност помагат в семейното предприятие, независимо дали в селското стопанство, занаятчийството или търговския или професионалния сектор, в много държави-членки продължават да бъдат „невидими работници“, които, ако се обвържат, биха увеличили степента на активност и също биха помогнали за по-бързото постигане на целите на Стратегия 2020.

Тъй като припомних дългото и мъчително раждане на настоящата директива, трябва да отбележа и напредъка по отношение на закрилата на майчинството при самостоятелно заетите жени и съпругите на мъже, които са самостоятелно заети лица. По тяхно настояване новата директива им дава възможност на 14-седмичен отпуск по майчинство. Или както гласи немската поговорка, „Politik ist die Kunst des Erreichbaren“, или в превод — „Политиката е изкуството на възможното“. Давам си сметка, че тук сред нас има колеги — но за щастие те са малцинство — които вярват, че самостоятелно заетите лица и техните съпрузи трябва сами да решават проблемите си със социалното осигуряване. Добре запозната съм с този аргумент, защото го слушам вече 20-30 години в собствената си страна, докато не задължиха съпрузите на селските стопани да се включат към пенсионния фонд на селскостопанските работници.

Днес тези хора са щастливи. Искам да подчертая освен това, че описаният от мен напредък отстоява принципа на субсидиарност, защото предоставя на държавите-членки свободата да решат как да организират социалната закрила на съпрузите в съответствие с националното им законодателство и дали да осъществяват тази социална закрила на задължително или доброволно основание.

Както виждате, г-жо председател, нямам време да Ви кажа всичко, което ми се иска относно директивата, но виждате, че все още сме способни да изготвим европейски директиви, които обслужват интересите на европейските граждани в социалната сфера и които дори имат ефекта на намаляване на отрицателните последици от конкурентоспособността в рамките на единния пазар. Благодаря на всички, включително и на колегите от комисията по правата на жените и равенството между половете, които допринесоха за настоящата директива.

(Ръкопляскания)

Председател. – Г-жо Lulling, не исках да Ви прекъсвам, но имате право на четири минути сега и две минути в края на разискването. Така че в края на разискването Ви остава само още една минута.

Гюнтер Йотингер, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, доволен съм, че присъствам на разискването в Парламента относно проектопрепоръката, представена от г-жа Lulling, относно предложението на Комисията за прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените в качеството им на самостоятелно заети лица.

Нашето предложение дава силен израз за това, че не можем да стоим и да гледаме как жените изпадат в бедност поради липсата на социална закрила. Освен това правим голяма крачка по отношение насърчаването на предприемачеството сред жените. Едва ли трябва да подчертавам специално важността и на двете явления предвид ситуацията в момента.

Искам да отдам дължимото на усилията, положени от докладчика, г-жа Lulling, за постигане на споразумение с испанското председателство по въпросите на тази толкова сложна в техническо отношение и политически чувствителна област. Комисията изцяло подкрепя текста, който комисията одобри с впечатляващо мнозинство на 3 май, и призовавам и Парламента да стори същото. Приемането на текста в настоящия му вид ще изпрати силно послание до Съвета и ще прокара пътя за окончателното приемане на предложението. И което е по-важно, по този начин ще промени статуквото в момент, когато е силно необходимо.

Anna Záborská, от името на групата PPE. – (SK) Позволете да благодаря на колегата Astrid Lulling за продължителните и системни усилия, положени за изготвянето на измененията на директивата. Във връзка с предоставеното становище искам да подчертая три момента, които смятам за важни.

В Европейския съюз днес съществува недостатъчна степен на закрила на самостоятелно заетите жени майки, както и недостатъчно подобрение на положението на съпрузите на самостоятелно заетите лица. Вярвам, че приетият текст ще се приложи за всички сектори, а не само за селското стопанство.

Създаването на благоприятни условия за развитието на семейни фирми включва подкрепата за малките и средните предприятия. Тук се отнася също и създаването на пространство за частна инициатива и нови работни места. Един от компонентите на тази среда е социалната закрила за онези, които решават да помагат на стопанските дейности на своите съпрузи. Те допринасят за икономиката в същата степен, както другите заети лица. Следователно притежават такова право на социална закрила, каквото държавата предоставя на своите служители.

Когато търсим обаче подходящи механизми за осъществяване на закрила, трябва изцяло да спазим принципа на субсидиарност. Изборът на инструментите трябва да остане в ръцете на държавите-членки.

В заключение, в първите месеци от живота децата се нуждаят от майките си повече от всяко друго нещо на света независимо от това дали са родени във Франция, Германия или Словакия. Вярвам, че новосъздадената директива относно отпуска по майчинство скоро ще разшири придобивките за майчинството до 18 седмици за всички работещи майки без изключение.

Rovana Plumb, *от името на групата S&D.* – (RO) Благодаря Ви, г-жо председател. Искам да изкажа благодарност на члена на Комисията, представителите на Съвета и, не на последно място, на г-жа Lulling, с която имам удоволствието да си сътруднича, а така също и на колегите от комисията по правата на жените и равенството между половете.

Европейският съюз, който преживява кризисни времена, се намира в повратен момент, но настоящата директива подкрепя предприемачеството сред жените. Европейският съюз трябва да разработи и да поддържа предприемачеството сред жените, за да подпомогне създаването на работни места и да гарантира равните възможности на пазара на труда, особено в настоящия момент.

Искам да отбележа, че в рамките на това предложение за директива подкрепихме позицията, че самостоятелно заетите жени, съпругите и партньорите на самостоятелно заетите лица, които решават да имат деца, трябва да се ползват от социална закрила и платен отпуск. Подкрепяме необходимостта от осигуряване на закрила на съпрузите на работещите с оглед премахване на пречките пред развитието на предприемачеството сред жените. Освен това подкрепяме предоставянето на ясни правомощия на националните органи за насърчаване на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените.

Прекъсването на заетостта на пазара на труда по време на отпуска по майчинство не трябва да бъде в ущърб на майките. В действителност държавите-членки трябва да намерят подходящи начини за подкрепа, с които да им помогнат да запазят професионалната си роля в обществото с оглед балансиране на семейния и професионалния им живот. В същото време приветствам важността на намирането на начини за повторното интегриране на майките в предприемаческата среда, с което могат активно да допринасят за издръжката на своите семейства.

Упражняването и закрилата на икономическите, социални и културни права и подобряването както на професионалния, така и на семейния живот са фундаментални цели, които трябва да бъдат насърчени чрез новата директива.

Антония Първанова, *от името на групата ALDE.* – (BG) Г-жо Председател, уважаеми колеги, най-напред бих искала да благодаря на мадам Lulling за безкрайните часове, които тя прекара, за да постигне добър компромис и добро споразумение със Съвета. Независимо от различните гледни точки по отделните ключови въпроси на Директивата и предвид това, че тя се разглежда вече на второ четене, уверено искам да заявя, че Групата на Алианса на либералите и демократите за Европа е съгласна с постигнатото компромисно решение, за да може това законодателство да се въведе възможно най-бързо от страните-членки.

С осъвременяването на това законодателство ще гарантираме равното третиране на мъжете и жените, обръщайки специално внимание на въпроса за социалната закрила, особено за закрилата на самостоятелно заетите жени. С тази нова законодателна рамка ще осигурим в еднаква степен закрила и в двата случая, както на самозаети жени, така и когато те са в ролята само на съпруги и партньорки на самоосигуряващи се работници.

С тази промяна в Директивата държавите-членки ще предоставят стандартни социално-осигурителни права, включващи 14 седмичен платен отпуск по майчинство за самостоятелно заети жени, както и за съпругите или партньорите на семейни начала на самозаетите лица.

Промяната в Директивата е едно достатъчно съвременно и конструктивно решение, което ще даде възможност самоосигуряващи се жени и съпрузи или партньори на семейни начала на самоосигуряващи се лица да се ползват от същите права на социална сигурност, от каквито се ползват и служителите. Съпругите и партньорите не са служители, но трябва да се има предвид фактът, че те обикновено помагат на самоосигуряващия се

работник - практика, която в моята страна широко е разпространена в селското стопанство, в малките фирми и в свободните професии.

С това осъвременяване на законодателството държавите-членки ще могат да решат и да дадат възможност на самонаетите жени, както и на помагащите съпрузи на самонаети лица доброволно или задължително да се присъединят към схема за социално осигуряване. То следва да гарантира еднакво добре социална закрила и правата на жените, когато те са заети в семейна стопанска дейност и наред с рисковете на пазара, производството и финансовата криза трябва да предвидят оптимален режим за собственото си социално и здравно осигуряване.

Само по този начин ще се постигне реално подобрение, както за самонаетите жени и съпруги, така и за жените-партньори на семейни начала, най-вече по отношение на тяхната социална и имуществена закрила, независима от тази на съпруга и партньора.

Считам, че този изчерпателен законодателен текст е малка стъпка, която обаче е от изключителна важност за равното третиране на мъжете и жените. Тя е път към стратегическата цел за равенство в правата на мъжете и жените и към програмата, която наскоро осъвременихме – Пекин +15.

Изминавайки тази малка, но съществена крачка вярвам, че ще продължим напред към по-добри програми за репродуктивно здраве, към общ пазар на европейските здравни и осигурителни услуги, към защита на майчинството и качеството на битието ни независимо от географските, социално културни и етнически различия. Тази посока води към нашия либерален приоритет, към полезно съвместяване на професионалната кариера и семейния живот и това е здравата основа на хармонията към споделяне на равенството и отговорността между двата пола.

Raül Romeva i Rueda, *от името на групата Verts/ALE*. – (ES) Г-жо председател, съвсем естествено и аз искам да поздравя г-жа Lulling, както и онези членове на Съвета и Комисията, които работиха по настоящата директива.

Независимо от това ще повтора думите на г-жа Lulling. Смятам, че фактът, че някои държави-членки поставят твърде много пречки пред стандартите за премахване на дискриминацията и равното третиране на европейско ниво, буди тревога. Това не е единственият случай, когато ставаме свидетели на подобно отношение: същото се случва и по отношение на директивата за множествената дискриминация и равното третиране в други области и смятам, че всички трябва да се замислим над тези въпроси.

Не можем да призоваваме към спазване на принципа на субсидиарност, когато става дума за толкова важен и основен въпрос, а именно въпроса за ясните, фундаментални права на всички граждани на Европейския съюз. Смятам, че това никога не трябва да става претекст за позволяване на прояви на дискриминация спрямо хора в рамките на Европейския съюз.

Вярвам, че предстоящата за приемане директива — и надявам се това да стане — най-сетне ще разреши частично проблема. Смятам, че това е важно и също така е добре. По този начин се гарантира равното третиране на онези лица, които понастоящем търсят възможности да работят като самостоятелно заети и съвсем логично търсят възможности за лицата, които издържат: съпругите или съпрузите на същите тези самостоятелно заети лица.

Въпреки това обаче има и друг важен въпрос и, струва ми се, трябва да го подчертаем. Някои наричат увеличаването на отпуска по майчинство на 14 седмици „напредък“ и това е така. Нека не забравяме обаче, че е готова и друга директива, която набляга върху необходимостта от удължаване на този отпуск — като настоявам на формулировката „отпуск“, а не „отсъствие по болест“ — именно на основание на равнопоставеността.

Това означава също абсолютна недопустимост на дискриминацията не само между държави-членки, но и между отделните видове дейности, които кандидатстващите за този вид отпуск желаят да упражняват. В последствие тази необходимост от гарантиране на равни права както между държавите-членки, така и във връзка с вида упражнявана дейност и типа на социално-осигурителното покритие, с което разполагаме, е — и настоявам върху това — приоритет, който се простира отвъд директивата, която днес ще приемем.

Marina Yannakoudakis, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-жо председател, най-напред искам да поздравя г-жа Lulling за доклада: наистина героично усилие.

Когато за първи път чух за доклада, се зачудих как ще проработи логистично. Целта на доклада е достойна за възхищение и подкрепя принципа на равното третиране на работещите в качеството на самостоятелно заети мъже и жени и техните съпрузи.

Но после се замислих по какъв начин докладът ще се приеме от, да речем, едноличен търговец, който работи в качеството на самостоятелно заето лице, и предлага услуги като водопроводчик или електротехник. Само за примера нека приемем, че вечер съпругата му помага с документацията и приемането на заявките по телефона в дома им. По какъв начин настоящият доклад се вписва в тази ситуация?

Очаква ли се от него той да плаща социални вноски, за да покрие осигуровката на съпругата си, като по този начин ѝ даде право да получи отпуск по майчинство, ако се наложи? Ще може ли въпросният едноличен търговец, който, предвид настоящия климат в икономиката, буквално се бори за оцеляване, да си позволи да плати този косвен данък и дали наистина той и неговата съпруга желаят това допълнително бреме? Ако не гледат на това като на придобивка, не може ли просто да не плащат тези вноски – в крайна сметка, никой не знае, че тя помага на съпруга си — и не е ли тъкмо това, което се очаква от съпрузите — да си помагат взаимно?

После обаче доразвих сценария: изминали са няколко години, те са се развели, както доста често се случва, и какво става тогава? Горкият човечец е влачен по разни съдилища от бившата си жена за това, че не ѝ плащал осигуровките. Интересни времена и любопитен страничен ефект към настоящия доклад.

Броят на самостоятелно заетите лица в Обединеното кралство е нараснал на 1,7 млн. души. Една от причините са намалените възможности за намиране на работа в наши дни, поради което хората се обръщат към започване на самостоятелна стопанска дейност. Не трябва ли обаче в този случай държавата да подкрепи усилията им?

Разгледах внимателно поправките на г-жа Lulling и смятам, че тя е положила героични усилия да подобри онова, което първоначално беше тромав доклад относно самостоятелната заетост. Все още обаче продължавам да се тревожа относно това, че законодателството в областта на заетостта продължава да се твори в Брюксел. Смятам, че този въпрос най-вече подхожда на националните правителства, които са в най-добра позиция да направляват потребностите на своите граждани — както впрочем твърди и самият доклад.

Подкрепям препоръките на г-жа Lulling националните системи да признават значението на защитата на самостоятелно заетите лица и това, че трябва да се обявим срещу всички форми на дискриминация, но все още не съм убедена дали Парламентът е най-подходящото място за решаване на въпросите със заетостта.

Eva-Britt Svensson, *от името на групата GUE/NGL*. – (SV) Г-жо председател, искам да благодаря на Съвета и на Комисията. Освен това искам най-сърдечно да благодаря на г-жа Lulling, тъй като благодарение на нейната изключителна отдаденост и отлична работа по въпроса вече стигнахме етапа на второто четене. Имаме споразумение относно правата на самостоятелно заетите лица и техните партньори на семейни начала за равно третиране и Конфедеративната група на Европейската обединена левица — Северна зелена левица подкрепя предложението.

Работната сила, за която говорим, е съставена предимно от жени, които досега оставаха извън фокуса на вниманието. Належашката ревизия на старата директива премахва дискриминацията, която досега поставяше самостоятелно заетите лица и техните партньори на семейни начала в неравностойно положение.

Самостоятелно заетите жени и партньорите на самостоятелно заетите лица трябва категорично да бъдат обхванати от социално-осигурителните системи на държавите-членки. Друг важен момент в директивата е договореността, в случай на бъдеща директива относно по-дълъг срок на родителски отпуск на заетите лица, Комисията да информира Парламента и Съвета с оглед предоставяне на възможност за осигуряване на самостоятелно заетите лица с права, еднакви с тези на другите заети лица, ако се налага.

Искам също да добавя, че с оглед на стратегия „ЕС 2020“ и усилията за увеличаване на растежа в рамките на ЕС дискриминацията срещу жените предприемачи трябва да престане. Те също трябва да получат право на родителски отпуск и възможността да съчетават професионалния със семейния живот — въпрос, който твърде често обсъждаме.

Mara Bizzotto, *от името на групата EFD*. – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, ако все още съществуват различия между мъжете и жените на пазара на труда, твърде добре си даваме сметка, че те са още по-силно изявени при самостоятелно заетите лица. Всъщност твърде често жените биват принуждавани да жертват професионалните си амбиции в името на роля и работно натоварване, произтичащи от абсурдната презумпция за посветеност на своите семейства.

За да решим проблема, смятам, че трябва да предприемем мерки — като заложените в директивата, която сега обсъждаме — докато погледите ни останат трайно насочени към семейството като приоритет, тъй като само при това положение въпросните мерки биха имали смисъл и надежда за успех.

Освобождаването на жените от мъчителната дилема да избират между ролята на майка, съпруга и предприемач означава намаляване на семейния товар и стигане до същността на проблема посредством специални позитивни мерки за подкрепа на семействата. Докато не поставим семейството в центъра на вниманието, всеки пакет с мерки ще се окаже произволна купчина от стратегии, които в крайна сметка няма да дадат никакъв резултат.

Christa Kläß (PPE). – (DE) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, след 24 години е време да актуализираме и адаптираме директивата относно принципа на равното третиране на мъжете и жените, работещи в качеството на самостоятелно заети лица.

Две години след като Комисията представи предложението си, испанското председателство сега договори работещ и приемлив компромис с нашия докладчик, г-жа Lulling. Разбира се, това не е всичко, което бихме могли да желаем. По-добра регламентираност и повече задължения относно осигуряването тепърва ще се обсъждат. Ние трябваше да разрешим проблема доколко строги трябва или могат да бъдат ограниченията, отнасящи се до необходимата социална закрила на самостоятелно заетите жени, и в частност на помагашите съпрузи, по-голямата част от които са жени. Ако жените помагат в малките и средните предприятия, трябва поне да имат собствена закрила. Това обаче трябва да дойде и от самите предприятия.

Както знаем, самостоятелната заетост е възможност, но и риск — особено по отношение на нивата на доходите, които често пъти се колебаят. Но рискът от елементарна социална закрила не се покрива само с частни средства. Всеки член на обществото трябва да поеме отговорността за собствената си закрила — по най-добрия възможен начин — за да не се превърне в бремене за обществото и за да е защитен срещу всички ситуации, които могат да възникнат в живота. Доволна съм, че предложението обхваща всички самостоятелно заети лица и не се ограничава само до заетите в селското стопанство. Държавите-членки могат да решат коя пътека да поемат — дали искат да направят това покритие задължително или доброволно. Това е принципът на субсидиарност.

Четиринадесетседмичният отпуск по майчинство за самостоятелно заетите жени е добро решение; то ще ги постави наравно с другите заети жени и ще предостави достатъчно време за здравословното възстановяване на майката и детето. Новата директива е голяма крачка напред към равенство и представлява важно намаляване на рисковете за жените и мъжете, които приемат предизвикателството на самостоятелната заетост. Искам да благодаря на всички, които допринесоха за това.

Britta Thomsen (S&D). – (DA) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, директивата относно равното третиране на мъжете и жените, които извършват дейности в качеството на самостоятелно заети лица, е от ключово значение, тъй като гарантира на милионите европейки, които извършват дейности като самостоятелно заети лица, предприемачи или помагат на съпрузите си, социални условия, сравними с тези на заетите жени.

Най-важният и ключов елемент на директивата е правото на най-малко 14 седмици отпуск по майчинство. Необходимостта от предоставяне на по-добри условия за самостоятелно заетите жени става очевидна, когато си дадем сметка колко малко жени, така да се каже, работят днес като самостоятелно заети лица. В Европейския съюз такива са само 8% от работещите жени, докато при мъжете са 16%. Трябва да мотивираме по-голям брой жени да започнат да работят като самостоятелно заети и в това отношение директивата отбелязва стъпка в правилната посока. Много жени желаят да станат самостоятелно заети, но им липсва смелост поради несигурните социални условия. Според мен настоящата директива трябва да се разглежда в светлината на значителната дейност, извършена от комисията по правата на жените и равенството между половете по разработването на обща директива относно майчинството. Осигуряването на правото на всички европейски жени да ползват отпуск по майчинство без при това да отслабват позициите си на пазара на труда е крайгълният камък на равенството в Европа.

Ако искаме да постигнем целта си за гарантиране благополучието на гражданите в рамките на Европейския съюз, трябва да предоставим на жените на ЕС подходяща възможност за ползване на отпуск по майчинство. Ако ние в ЕС се стремим да постигнем нашата цел за гарантиране благосъстоянието на гражданите, трябва да увеличим и раждаемостта. Надявам се настоящата директива да бъде само първата от две стъпки за постигането на целите. В момента гарантираме на всички европейски жени правото да ползват отпуск по майчинство. Следващата стъпка ще бъде да осигурим на бащите това право, така че наистина да обезпечим действително равенство между половете.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Г-жо председател, преди всичко искам да благодаря на докладчика за постигнатия отличен компромис. Неотдавна ние, в Европа, заговорихме за конкурентоспособността, особено в рамките на „Европа 2020“, и как можем да утвърдим един вид конкурентоспособността по-специално чрез увеличаване броя на малките и средните предприятия.

Ако искаме да насърчаваме предприемачеството, обсъжданите сега въпроси относно прилагането на принципа на равното третиране на мъжете и жените, извършващи дейности в качеството на самостоятелно заети лица, са от ключово значение и са част от разискването. Трябва да предложим истинска алтернатива по отношение предприемачеството от страна на мъжете и жените. Нещо повече, трябва да предложим подкрепа за академично предприемачество, като то стане част от учебните програми. В това отношение изоставаме значително от САЩ и редица други страни.

Когато говорим за равенство, не трябва да забравяме, че един от показателите, характеризиращи ситуацията по отношение на равното третиране, е именно въпросът за предприемачеството и възможностите хората да се занимават с такъв вид дейност независимо от пола. Ако сравним данните за Европа, ще видим, че по-голямата част от предприемачите в действителност са мъже. Ако разгледаме въпроса за растежа на предприемачеството и начините за подкрепа на това явление, и казвам това със съжаление в този момент, статистиките показват, че стремежът към растеж сред жените предприемачи значително изостава от този при мъжете.

Разбира се, има много причини за подобна статистика, но истината е, че понастоящем системите за социално осигуряване на предприемачите например са толкова незадоволителни, че поставят предизвикателства по-специално пред жените предприемачи, както чухме по време на разискването. Нещо повече, ако трябва да съберем на едно място въпроси като майчинство, родителство и предприемачество, ще трябва да предприемем целенасочени действия, защото работата на самостоятелно заетите лица е често пъти хаотична по същността си, работното време е продължително, а препитанието — несигурно. Законодателният текст е отлична крачка напред към по-мотивиращ и гарантиращ равенството подход към предприемачеството.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Г-жо председател, важно е, че въпреки ограничеността си процесът се приближава към своя завършек. Време е да гарантираме на всички работещи жени — в това число и милионите самостоятелно заети жени и съпрузите и *de facto* партньорите на самостоятелно заетите лица — еднакви права, особено по отношение на отпуски по майчинство.

Въпреки че директивата се движи в правилната посока, тя не стига до края на борбата с дискриминацията и гарантирането на равното третиране. Тя представлява положителна стъпка, която подкрепяме. Но тъй като не желаем да спрем до 14-те седмици отпусък по майчинство, възнамеряваме новата директива за отпуски по майчинство и бащинство също да важи в подобни ситуации в бъдеще.

Това, разбира се, означава непрестанна борба, въпреки че приветстваме постигнатия до момента напредък и поздравяваме докладчика за нейната отдаденост по време на целия процес.

Pascale Gruny (PPE). – (FR) Г-жо председател, госпожи и господа, днес Европейският парламент изпраща силно послание към жените, които помагат на съпрузите си, извършващи дейности в качеството на самостоятелно заети лица. Отсега нататък техните социални права ще бъдат разширени в значителна степен и затова искам да поздравя нашия докладчик, г-жа Lulling, за свършената от нея работа.

Европа трябва да закриля. Съгласно новото определение „помагащи съпрузи“ съпрузите и партньорите ще имат право на социална закрила в случай на болест или пенсиониране. Съпрузите на хлебопроизводителите също ще могат вече да се възползват от социалните права.

За съжаление обаче Съветът не прие идеята за задължително членство, а прие само системата на доброволното членство.

Отпусъкът по майчинство също е гарантиран за всички жени. Новият текст предвижда минимален период за отпусък по майчинство за самостоятелно заетите жени и съпругите на работещи в качеството на самостоятелно заети лица в рамките на Европейския съюз. Понастоящем определихме продължителност на този отпусък от 14 седмици. Аз съм докладчик в сянка за групата на Европейската народна партия (Християндемократи) за директивата относно здравето и безопасността при работа на бременните работнички. Искрено се надявам с приемането на настоящия текст продължителността на отпуски по майчинство да бъде увеличена, а защо не след това да бъде увеличена и съответната му продължителност за самостоятелно заетите жени?

В заключение, Европа предложи някои креативни и прагматични решения за подпомагане на двойките при съчетаването на професионалния и семейния живот. Време е вече да преминем към действия и да приложим възможно най-скоро предложенията. С настоящия текст европейската кампания за закрила на жените отбелязва напредък. Все пак обаче като членове на Европейския парламент трябва да продължим да заличаваме неравенствата между мъжете и жените.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Г-жо председател, настоящата директива се нуждае от спешно преразглеждане. Докладът е важен, защото ще разреши несправедливата и дискриминираща ситуация със самостоятелно заетите лица, като в същото време ще насърчи предприемачеството сред жените.

Отсега нататък самостоятелно заетите жени и съпрузите и *de facto* партньорите на извършващите дейности в качеството на самостоятелно заети лица имат право на платен отпуск по майчинство, който е еднакъв по продължителност и размер на възнаграждението на работещите на трудова заплата. Има обаче предварително условие да се внасят осигуровки в социално-осигурителните фондове. Това е правилно и напълно справедливо. Точно така трябва да се постъпва, тъй като работещите на заплата също правят социално-осигурителни вноски.

Всички смятат, че е изключително справедливо правото на отпуск по майчинство да не се намалява за работещите в селскостопанския сектор и да се увеличи за всички самостоятелно заети лица, които, доколкото си спомням, представляваха 10,5% от работната сила в Европейския съюз през 2007 г. Ето защо според мен това право трябва да се отнася до всички самостоятелно заети лица независимо от професионалната сфера: занаятчийство, търговия, свободните професии или малките и средните предприятия.

Трябва да насърчаваме равенството, затова се надявам Европейският парламент да приеме предложенията, които комисията по правата на жените и равенството между половете вече прие.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Приемането на настоящите мерки е много важно от икономическа и социална гледна точка, но също и поради ценностите, представлявани от закрилата на семействата и равните възможности.

Продължаващата в момента криза и предизвиканото от нея нарастване на безработицата засягат най-вече по-слабите в социално отношение групи. Една от тях са жените. Следователно законни мерки, които гарантират равнопоставеността на самостоятелно заетите лица, ще улеснят жените, които желаят да започнат собствена стопанска дейност. Това е важно особено предвид необходимостта от ускоряване на икономическото развитие на Европа и намаляване на безработицата, но също така е важно и поради нарастващия брой жени, които решават да основат собствени дружества. Именно те са тези, които вземат решенията, които носят отговорността за фирмите си и които решават какво да правят и как да харчат парите си, затова те не трябва да страдат от дискриминацията.

Малките дружества се явяват място, където жените могат да удовлетворят амбициите си на жени, които желаят да бъдат професионално активни, но не искат да се откажат от семейния живот. В действителност настоящите мерки ще позволят на държавите-членки, които сериозно са замислят над семейните политики, да се възползват от случая за усъвършенстване на своето законодателство. Искам също да привлека вниманието Ви върху една определена група, която изисква по-голяма закрила и ни застава да се замислим над ситуацията. Става дума за жените, които работят от домовете си. Това, което вършат, не се възприема като работа, въпреки че е свързано с изпълнението на около двеста задачи дневно. Често пъти жените, които работят от домовете си, не подлежат на закрила от пенсия или здравни осигуровки и нямат право на никакъв отпуск. Във връзка с това трябва да въведем регламенти, които да позволят на тези жени по-добре да се възползват от всички форми на социална закрила.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Г-жо председател, исках отново да благодаря на г-жа Lulling и на испанското председателство. Благодаря на г-жа Lulling за нейното постоянство, упоритост и усилената работа, за да достигнем днес до този момент, а на испанското председателство за това, че позволи различни и противопоставящи се гледни точки да бъдат изразени в рамките на Съвета, което ни позволи днес да разполагаме с това споразумение.

В хода на разискването се сблъскваме с изменението на Директива 86/613/ЕИО, която ясно показва, че не отговаря на поставените пред нея цели. Смятам, че е важно да акцентираме върху изключителното значение на споразумението във времена на криза и несигурност в Европа, време, което не попречи на напредъка по отношение на социалната закрила на жените, работещи като самостоятелно заети лица в Съюза.

Позволете да Ви припомня, че през 2007 г. повече от 10% от работещите в Европейския съюз бяха самостоятелно заети лица. Постигнатото от нас споразумение може и да не е най-доброто решение, но със сигурност предоставя възможности за понататъшен напредък в бъдеще.

Основната цел на директивата е разширяването на социалната закрила до партньорите на самостоятелно заетите лица, в това число несемейните двойки, както и до всички самостоятелно заети лица или самостоятелно заети несемейни двойки, за да бъдат обхванати от социалното осигуряване, което в настоящия момент не всички държави-членки предлагат.

В този момент активно сме ангажирани с разработването на стратегия „ЕС 2020“, където ще дефинираме бъдещето на европейския модел. Това бъдеще обаче не може да пренебрегне принципа на равно третиране, затова е изключително важно да придвижим напред онзи тип мерки, които да гарантират въпросния принцип. Надявам се стъпката, която днес ще направим с приемането на предложението, да бъде първата от много такива стъпки в бъдеще.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Доволна съм, че приехме почти единодушно доклада на г-жа Lulling, от името на комисията по правата на жените и равенството между половете. Докладът засяга въвеждането на изменения към директивата относно прилагането на принципа за равното третиране на мъжете и жените, извършващи дейности в качеството на самостоятелно заети лица.

Много е важно, че постигнахме компромис и подобрихме положението на самостоятелно заетите лица, които съставляват около 10% от всички хора на пазара на труда. Сред въведените изменения най-важна е възможността на самостоятелно заетите лица и техните съпрузи или партньори на семейни начала да получават социални придобивки, в това число и най-важно, възможността да плащат вноски за пенсия, а също и правото на платен отпуск по майчинство, аналогичен на този, който получават жените, работещи за някой работодател. Тези права трябва да бъдат гарантирани от законодателството на ниво ЕС.

Това са мерки, които не само ще спомогнат да се подобри положението на жените, но и да се намали значителното неравенство между самостоятелно заетите лица и работещите за работодател. Милиони хора, работещи в семейни предприятия, най-после ще имат възможността да се възползват от доброволна социална закрила на основата на обвързаност със системата за социално осигуряване, без която се намираха в по-тежко положение. Това е важна крачка напред, още повече понеже постигнатият от нас сега компромис беше непостижим в продължение на много години.

Призовавам всички колеги да подкрепят доклада. В този момент искам най-сърдечно да благодаря на г-жа Lulling, защото благодарение на нейния доклад животът на много самостоятелно заети жени ще стане по-лек.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, с прекрасния доклад на г-жа Lulling Европейският парламент се опитва да намали още повече различията в третирането на мъжете и жените на работното място и аз приветствам това действие. Измината е още една крачка от така дългия път.

В действителност наистина смятам, че е важно да се подчертае значението на социалната закрила за помагашите съпрузи или признатите партньори на семейни начала на самостоятелно заетите лица. Не бива да забравяме, че в много европейски страни помагашите съпрузи все още нямат самостоятелен статут на своите права, работата им не се признава и те не подлежат на закрила от системата за социално осигуряване на самостоятелно заетите лица. Намираме се в 2010 г., а жените в някои държави-членки все още страдат от липса на признаване на правата им и изцяло зависят от осигуровките на съпрузите си.

В тези времена на икономическа криза не можем да позволим помагашите съпрузи да зависят от система, която ги тласка към бедност ден след ден например в случай на развод или раздяла. Затова не можем да се съгласим с възможността държавите-членки да поддържат национални стандарти за ограничаване на достъпа до специфични схеми за социална закрила или определено ниво на финансиране. Помагашите съпрузи трябва да бъдат обхванати по отношение на пенсиите, издръжката на семейството, здравеопазването и обезщетенията при загуба на работоспособност и майчинство.

Накрая, на настоящия етап на преговорите държавите-членки ще решават дали социалната закрила трябва да бъде прилагана на задължителна или доброволна основа. Ето защо категорично призовавам всички държави-членки да направят всичко възможно, за да гарантират задължителния характер на тази закрила. Всички трябва да се борим с несигурността на работните места и непризнаването на правата, особено по време на икономическа криза.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Аз също искам да благодаря на докладчика, Astrid Lulling, за свършената от нея работа. Споделям възгледите й — заедно с други колеги, — че директивата не трябва да ограничава по-голямата степен на закрила на майчинството за самостоятелно заетите жени и подобренията за съпрузите на самостоятелно заетите лица само до хората, заети в областта на селското стопанство, а трябва, разбира се, да намери приложение и в други области, в това число и в свободните професии. Помагашите съпрузи не навсякъде се ползват със самостоятелен законов статут, така че работата им невинаги се признава и те не притежават независима система за социално осигуряване. Крайно наложително е да се признае професионалният им статут и да се дефинират правата им. Доволна съм, че Съветът призна становището на Парламента от първо четене, че вноските за майчинство трябва да позволяват ползването на отпуск от най-малко три месеца,

необходимият минимум за нормално протичане на бременността и физическото възстановяване на майката след нормално раждане, въпреки че за здравословното развитие на детето оптималният вариант предполага най-малко две години индивидуални грижи в домашна среда. Изказвам съжаление, че Съветът не разглежда въпросите три месеца като абсолютен минимален стандарт, който социалните системи на държавите-членки автоматично да гарантират, и че допълнителни вноски могат да се правят единствено на доброволен принцип.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Г-жо председател, аз също искам да подкрепя и да приветствам постигнатото компромисно решение, защото то повдига въпроса за демократичните дефицити, пред които жените бяха изправени в продължение на години, когато помагат на самостоятелно заетите си съпрузи в търговията, занаятчийството, малките и средните предприятия и свободните професии, без признаване на годините трудов стаж.

Самостоятелно заетите лица и техните партньори, по-голямата част от които са жени, имат права. Те не са невидими труженици; те имат право на социално осигуряване, здравеопазване, пенсия, отпуск по майчинство, родителски отпуск и отпуск по бащинство. В продължение на години жените се жертват заради съпрузите си, заради тяхното професионално развитие, заради децата и семействата си, като предоставят евтин, безплатен труд. Често пъти след развод или смъртта на съпруга те остават без осигуровки, без социални придобивки или компенсации.

Настоящото компромисно решение се опитва да реши въпроса с някои от съществуващите неравенства. Крайно належаща е обаче необходимостта от понататъшна подкрепа за жените, за насърчаване на равнопоставеността на предприемачеството сред жените, особено във времена на икономическа криза и когато Европейският съюз определя политиката си за утрешния ден и за стратегия „ЕС 2020“.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-жо председател, благодаря Ви, че ми позволявате да взема отношение по въпроса. Около 30% от самостоятелно заетите лица в ЕС са жени. Те са особено силно представени в малките и средните предприятия, най-вече в сферата на услугите, и в това качество допринасят в значителна степен за икономиката на нашето общество.

Тези жени трябва да получат същите възможности като колегите си мъже, без да се налага да прибегват до квоти или подобни принципи. Самостоятелно заетите жени често пъти трябва да се борят с проблема, че майчинството може да застраши професионалната им заетост. С оглед на нарастващия дял на застаряващото население сега е по-важно от всякога да гарантираме ефективното протичане на майчинството и да отдадем приоритетно значение на семействата.

Семейните фирми, в които жените помагат в стопанската дейност, също вземат важно участие — независимо дали става дума за професии, занаяти, търговия на дребно или особено за селското стопанство. Във всички тези области е необходимо да се гарантира съответната социална и законова закрила.

Независимо от това държавите-членки трябва да запазят компетентността си по въпросите на социалното законодателство и тази компетенция не трябва никога да се прехвърля на ниво ЕС. Става дума за използване на компромиси и възможности за съобразяване с отдалечаващи се традиции в социалната политика, като например дали трябва осигуряването на помагашите съпрузи да бъде задължително или доброволно.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, искам да се присъединя към поздравленията за г-жа Lulling. Приветствам факта, че докладът прави още една крачка към прилагането на принципа за равното третиране на мъжете и жените, включително и в областта на самостоятелната заетост. Важен крайъгълен камък — при това напълно основателно — е това, че обхваща не само съпрузите, но и партньорите на семейни начала. Най-после помагашите партньори могат да се радват на еднакво ниво на социална закрила, като това се отнася също и до предоставянето на отпуск по майчинство.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Г-жо председател, аз също искам сърдечно да поздравя г-жа Lulling. Докладът дава в частност съвършено нови възможности на жените в областта на самостоятелната заетост в малките и средните предприятия. Във времена на криза като сегашните не трябва да забравяме, че самостоятелната заетост принадлежи на бъдещето, че по този начин могат да се разкриват нови работни места и така можем да развиваме напълно нови сектори на икономиката. Учредихме ден на момичетата например, за да насърчим младите жени да се заемат с технически професии, защото именно в тези технически-ориентирани професии възникват непознати възможности, а в същото време съвременното общество, хората не са напълно наясно с пълния спектър на професии, достъпни за жени. Накрая, именно жените, за пореден път, гарантират стабилността в областта на финансите. Вярвам, че по време на криза е изключително важно да се гарантира, че акциите и рисковият капитал на предприятията могат в еднаква степен да бъдат използвани и от жените.

Гюнтер Йотингер, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, днес отбелязахме напредък в борбата срещу бедността и насърчаването на самостоятелната заетост сред жените. Това не е краят на процеса, но е голяма крачка напред. Вследствие подкрепата на Съвета, за първи път изобщо, самостоятелно заетите жени ще имат право на отпуск по майчинство. Държавите-членки също ще имат ясен ангажимент да предоставят социална закрила на помагашите съпрузи, ако последните пожелаят това.

Искам да благодаря на комисията по правата на жените и равенството между половете и като цяло на Европейския парламент за цялата извършена работа за постигането на този успех.

Накрая, искам да се обърна към г-жа Lulling, която в продължение на много години води лична борба по въпроса. Най-накрая битката е спечелена и аз съм изключително благодарен за нейната отдаденост, която доведе до това забележително постижение.

Astrid Lulling, докладчик. – (DE) Г-жо председател, най-напред искам да благодаря на г-н Йотингер затова, че представлява колегата си, г-жа Рединг, на отличен английски език.

(FR) Госпожи и господа, аз съм удовлетворена. Благодарна съм на всички колеги, които се изказаха, защото подкрепиха позицията на преобладаващата част от членовете на комисията по правата на жените и равенството между половете, което ще позволи приемането на настоящия текст още утре.

Искам да уверя г-н Romeva i Rueda. Текстът не е съвършен. Все още не отговаря на моите лични изисквания. Все още войната не е спечелена, но пък спечелихме важна битка. Това е крачка в правилната посока.

Искам още да кажа на г-н Romeva i Rueda и г-жа Figueiredo да не се тревожат за закрилата на майчинството; това, за което настояват, е заложено в съображение 17а. Прочетете го, нямам време да го прочета на глас. Има само едно изменение. Ако трябва да гласуваме за него, няма да успеем да приемем директивата в рамките на испанското председателство и ще рискуваме да изгубим месеци, а дори и години, за нищо, защото — искам да уверя авторите — това, което те предлагат в своето изменение, при други условия е предложено от изменение 4, което беше прието на първо четене и изцяло възприето от Съвета. Затова вярвам, че тези колеги могат с чиста съвест да гласуват за останалите изменения.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се състои във вторник, 18 май 2010 г.

Писмени изявления (член 149)

Robert Dušek (S&D), в писмена форма. – (CS) Директивата относно равното третиране на самостоятелно заетите мъже и жени има за цел да уеднакви прилаганото европейско законодателство и да замени няколко директиви, които разглеждат въпросната политика фрагментарно. Социалните условия за самостоятелно заетите лица и заетите чрез работодател варират в голяма степен в държавите-членки, а в някои случаи дори няма социално осигуряване в случай на дългосрочно или постоянно изключване от работа. Често пъти самостоятелно заетите лица нямат здравна осигуровка. Работят, когато са болни, защото е по-изгодно за тях във финансово отношение. Жените се връщат на работа веднага, след като са родили и не ползват отпуск по майчинство. Помагашите съпрузи не притежават своя система за социално осигуряване. Самостоятелно заетите лица са ключови за функционирането на икономиката и ролята им в обществото е незаменима. Те осигуряват финансово себе си и семействата си, плащат данъци в държавната хазна, както и социални и здравни осигуровки. Държавата не трябва да допринася за тяхната издръжка. Ролята им е абсолютно незаменима в области, където поради различни причини има недостиг на работни места при т.нар. „големи“ работодатели, а така също и в селското стопанство. Затова е наложително да уеднажим минималните стандарти, които ще помогнат да се гарантира еднакъв статут на самостоятелно заетите лица с този на заетите при работодател, както и равенство между самостоятелно заетите мъже и жени. Целта трябва да бъде по-голяма закрила по време на отпуска по майчинство, признаване на отпуск поради грижа за член от семейството и признаване на приноса на помагашите съпрузи.

Zita Gurmai (S&D), в писмена форма. – (EN) Предложението, върху което разискваме тази седмица, не е технически въпрос. Става дума за справедливост и здрав разум — проявени двупосочно. Не само от морална, но и от икономическа гледна точка е ясно, че трябва да предоставим социална закрила и придобивки във връзка с майчинството на самостоятелно заетите бременни жени и бременните съпруги или партньорки на семейни начала на самостоятелно заетите мъже. Не можем да проявяваме дискриминация спрямо онези жени или партньорките на онези мъже, които са избрали да се посветят на този вид работа, особено когато всички сме съгласни, че трябва да насърчим повече жени да влязат в света на предприемачеството. Докато се опитваме да излезем от кризата, насърчаваме създаването на работни места, в това число и на независими работници.

Ето защо трябва да сме сигурни, че пред жените има стимул да се възползват от подобен род възможности за работа. На второ място, не можем да проявяваме дискриминация към новородените деца в тези семейства. Недопустимо е, когато всяко дете има право да разполага с присъствието на майка си и баща си (без това да поставя на изпитание прехраната на семейството) през първите седмици от живота си, за едни да се случва, защото родителите им са трудово заети по класическия начин, а други да са лишени от тази привилегия, защото родителите им са самостоятелно заети лица.

16. Енергийни характеристики на сградите (преработен текст) (разискване)

Председател. – Следващата точка е препоръката за второ четене от Silvia-Adriana Țicău, от името на комисията по промишленост, изследвания и енергетика, относно позицията на Съвета на първо четене с оглед приемане на директива на Европейския парламент и на Съвета относно енергийните характеристики на сградите (преработен текст) (05386/3/2010 – C7-0095/2010 – 2008/0223(COD)) (A7-0124/2010).

Silvia-Adriana Țicău, докладчик. – (RO) През 2008 г. Европейският съюз се ангажира с намаляване на енергийното потребление с 20% и с произвеждането на 20% от енергията за потребление от възобновяеми източници до 2020 г. Като част от срещата на Европейския съвет, която се проведе на 25 и 26 март 2010 г., лидерите в Европейския съюз решиха да зададат обща цел за увеличаване на енергийната ефективност с 20% до 2020 г.

На строителния сектор се дължат 40% от общата използвана енергия и 35% от замърсяващите емисии. Подобряването на енергийната ефективност на сградите ще се отрази в значителна степен върху живота на европейските граждани. В целия Европейски съюз домакинствата харчат средно 33% от доходите си за водоснабдяване, електричество, газ и текущи сметки. Тази цифра може дори да достигне 54% при домакинствата с много ниски доходи. Инвестициите в подобряването на енергийната ефективност не само ще доведат до по-ниски енергийни разходи, но и до създаването на 2,7 млн. работни места в Европейския съюз до 2030 г.

През ноември 2008 г. Комисията внесе законодателно предложение за преработка на Директива 2002/91/ЕО относно енергийните характеристики на сградите. През април 2009 г. Европейският парламент прие с голямо мнозинство позицията си на първо четене в рамките на процедурата на съвместно вземане на решение. Парламентът и Съветът проведоха сериозни преговори по време на шведското председателство на Съвета на Европейския съюз. През ноември 2009 г. беше постигнато политическо споразумение относно техническите аспекти на законодателното предложение.

Основните елементи на предложението са както следва:

Беше представен отделен член, включително няколко съображения и разпоредби относно аспектите, свързани с финансирането. Комисията трябва да определи съществуващите финансови инструменти и фискални мерки и да внесе нови предложения до 30 юни 2011 г. Тези разпоредби ще бъдат допълнени с декларация на Комисията.

Всички нови сгради трябва да имат приблизително нулево потребление на енергия до 31 декември 2020 г., като по-голямата част от енергията трябва да е произведена от възобновяеми източници. Срокът за публичния сектор е две години. Във връзка със сгради с приблизително нулево потребление на енергия държавите-членки ще зададат ясни цели и ще разработят планове за действие, които ще включват и мерки за подкрепа.

Енергийните характеристики на сградите, които са подложени на основен ремонт, или на ремонтирани части на тези сгради трябва да отговорят на минимални изисквания за енергийни характеристики, като това се прилага и за техническите сградни инсталации и елементи на сградите, които имат значително въздействие върху енергийните характеристики на сградите.

Бяха въведени и нови разпоредби относно сертификатите. Минимално количество информация трябва да бъде предоставено заедно със сертификата, включително възможностите за финансиране. Бяха въведени и разпоредби относно издаването и излагането на видно място на сертификатите за енергийни характеристики.

Показателят за енергийните характеристики от сертификата за енергийните характеристики на дадена сграда или на отделна единица на сградата трябва да бъде включен в рекламите за продажба или отдаване под наем.

Трябва да се осигури повече информация и по-голяма прозрачност относно акредитацията и обучението на експертите, както и информацията за собствениците и наемателите.

Трябва да се проведат консултации с местните органи и те трябва да осигурят подкрепа в процеса на прилагане на препоръките, включително нови разпоредби относно предоставянето на насоки за местните проектантите и архитектите за вземането предвид на енергийната ефективност на сградите.

Въведени са интелигентни измервателни системи и системи за активен контрол като автоматизираните системи за контрол и наблюдение, с което се цели пестене на енергия.

Не съществува обща методология, но до 30 юни 2011 г. Комисията ще разработи сравнителна методика за изчисляване на равнищата на оптимални разходи във връзка с минималните изисквания за енергийни характеристики на сгради. Директивата ще бъде преразгледана до 1 януари 2017 г. Общата позиция на Съвета се основава на постигнатото през ноември 2009 г. споразумение между Европейския парламент и Съвета. Ето защо препоръчвам приемането ѝ.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н LAMBRINIDIS

Заместник-председател

Гюнтер Йотингер, член на Комисията. – (DE) Г-н председател, уважаеми колеги, в политиката рядко се случва да е налице възможност за представяне на предложения и мерки като ситуация от обща полза. Днес разполагаме с точно такава възможност: предстоящото приемане на преработения вариант на директивата относно енергийните характеристики на сградите.

На сградите се дължат 40% от потреблението на енергия и 36% от емисиите на въглероден двуокис в Европейския съюз. Прилагането на икономически мерки за намаляване на потреблението на енергия в жилищния сектор може да има значителен принос към постигането на целите ни за 2020 г. за намаляване на парниковите газове и енергоспестяване. По този начин същевременно ще засилим енергийната ни сигурност и ще създадем растеж и работни места в строителния сектор. Преработеният вариант на директивата за енергийните характеристики на сградите ще насърчи и повишаването на стандартите в националните кодекси за енергийна ефективност в жилищното строителство и ще помогне на потребителите да намалят своите сметки за текущи разходи. Енергийната ефективност е най-евтиният начин за борба с изменението на климата.

Искам да подчертая три елемента от преработената директива, които, от наша гледна точка, представляват значителен напредък в сравнение с положението към днешна дата.

Първо, националните изисквания за нови строежи и ремонти ще доведат до сгради, които пестят значително повече енергия. Тази директива също така се отнася до малки сгради с използвана площ от по-малко от 1000 м², дребни ремонти, свързани с потреблението на енергия, както и подмяната на отоплителни уреди и прозорци.

Второ, преработеният вариант означава, че на гражданите ни ще бъде предоставена по-добра информация. Собствениците и наемателите ще бъдат добре информирани с конкретни данни за потреблението на енергия и потенциалните икономии на енергия на дадена сграда. Това би трябвало да създаде стимул за пазара за производство на къщи с ниско потребление на енергия и извършване на ремонти в по-широк аспект.

Трето, считано от 2020 г. всички нови сгради трябва да отговарят на изключително строги строителни стандарти за сгради с нулево потребление на енергия. Също така държавите-членки трябва да изготвят национални планове за действие за повишаване на стандарта на съществуващите сгради с приблизително нулево енергопотребление.

Поради тези причини новата директива е успешно постижение на европейската енергийна политика. Искам да благодаря на членовете на Парламента и на Вас, г-жо Tiscu, за доброто Ви сътрудничество през последните месеци и за необичайно бързото приемане на директивата.

Вие вече подчертахте, че преработеният вариант ще може да реализира пълния си потенциал за енергоспестяване само ако бъде транспониран бързо и ефективно и ако са налице други инструменти за подкрепа. За тази цел трябва да използваме по-ефективно съществуващите финансови инструменти като Европейския фонд за регионално развитие, който позволява 4% от бюджета да бъде използван за мерки за енергийна ефективност — възможност, която почти не е използвана от държавите-членки към днешна дата.

Освен това искаме да предоставим на държавите-членки финансова подкрепа за усилията им по трансформирането на сградния фонд. В момента подготвяме — както вече беше обявено в комисията по промишленост, изследвания и енергетика — преразпределянето на най-малко 150 млн. евро от неизползвани

средства от Европейския план за икономическо възстановяване за проекти в областта на възобновяемите енергийни източници и енергийната ефективност.

Сигурен съм, че подкрепата на Парламента днес представлява важна стъпка. Искам да благодаря на всички за доброто ви сътрудничество.

Paul Rübиг, *от името на групата PPE.* – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, г-жо Țicău, искам да Ви поздравя за доклада. Смятам, че той представлява голяма крачка в правилната посока. В Европа има повече от 1 60 млн. сгради и те трябва да бъдат ремонтирани по отношение на топлинната ефективност за намаляване на потреблението на енергия, което от своя страна ще доведе до намаляване на общото потребление на енергия.

Четиридесет процента от енергията се използва за отопляване и охлаждане на сгради. Надяваме се, че мерките за ремонт ще ни позволят да постигнем целта си намаление на общото потребление на енергия с 5% до 2020 г. Ние обаче целим и създаването на нови работни места. Няма съмнение, че се нуждаем от нови схеми за обучение за търговците, които не само ще ремонтират съществуващите сгради, но и ще строят нови. Необходими са малки и средни предприятия, които са специализирани в този сегмент, и трябва да им дадем възможност да реализират печалба в тази област и да плащат по-високи нетни заплати. Смятам, че това е най-добрият начин за излизане от кризата, защото, разбира се, това не само ще увеличи новите данъчни приходи, но освен това енергията от изкопаеми горива ще бъде заменена от възобновяема енергия — като по този начин ще се намали потреблението на изкопаеми горива.

Смятам, че заменянето на изкопаемите горива в потреблението и производството е начинът да се върви напред, като естествено това ще доведе до значително намаляване на разходите на домакинствата. Смятам също, че тези инвестиции ще се изплатят, както и че не трябва да се продължава с нивата на потребление, на което станахме свидетели през последните десетилетия. Трябва да се възползваме от тази възможност и да започнем да инвестираме отново. Инвестициите са от особено голямо значение в условията на криза, за да бъдем в състояние да преодолеем кризата — и да я преодолеем с възможно най-малко бюрокрация.

Zigmantas Balčytis, *от името на групата S&D.* – (LT) Преди всичко искам да поздравя колегата ми, г-жа Silvia Țicău, за усилената работа по изготвянето на този важен доклад. Според мен постигнатото със Съвета споразумение е много амбициозно и представлява нов качествен скок в целия сектор. Затова сега е много важно държавите-членки да приложат разпоредбите на директивата правилно и навреме. Въпросът за потреблението на енергия на сградите е от особено значение в общия контекст на вътрешния енергиен пазар. Строителният сектор в Европейския съюз е един от секторите с най-много възможности за енергоспестяване. Това важи особено за населението на новите държави-членки на Европейския съюз, защото тези държави имат най-голям брой стари и енергийно неефективни жилищни сгради, а хората, които живеят в тях и които разполагат с най-ниски доходи, са принудени да плащат най-много за комунални услуги. Придвижването към приблизително нулеви разходи за енергия в сградите означава, че летвата е вдигната още по-високо за строителите от досега планираното при обсъждането на пасивни жилищни технологии. Г-н член на Комисията, госпожи и господа, искам да повторя, че това е наистина много важно и много амбициозно и да се надяваме, че ще бъде приложено на практика.

Fiona Hall, *от името на групата ALDE.* – (EN) Г-н председател, аз също искам да поздравя г-жа Țicău, която работи с огромна всеотдайност по това досие. Наложил се голямо забавяне заради правните корекции, които бяха необходими заради Договора от Лисабон, а това означава, че е отделено много по-голямо количество въглероден двуокис, отколкото ако бяхме в състояние да направим това по-скоро.

По време на този дълъг процес на изготвяне е лесно да се забрави, че някои от въпросите в преработения вариант се считаха за доста радикални, когато бяха повдигнати за пръв път. В частност отпадането на прага от 1 000 м², който първоначално беше предложен от Парламента в неговия доклад относно плана за действие за енергийна ефективност, както и стъпката за постигане на сгради с приблизително нулево потребление на енергия до 2021 г. За съжаление, това ново изискване за новите сгради няма да ни помогне за целите „20-20-20“, особено защото осъзнаваме, че трябва да се стремим към най-малко 30% намаляване на емисиите парникови газове. За да има смисъл постигането на целите ни, свързани с изменението на климата, необходимо е да съсредоточим усилията си върху съществуващите сгради и съответните изисквания за енергийна ефективност.

Бих предложила три ключови действия, които трябва да бъдат приложени, ако искаме да реализираме потенциала за енергоспестяване на съществуващите сгради.

Първо, много е важно Комисията да излезе със стабилна икономически ефективна методология за ремонтни дейности. Графикът е доста натоварен, но необходим, защото вече е пропиляно толкова много време, а 2014 г. ще настъпи преди икономически ефективната методология да бъде приложена.

Второ, всички държави-членки трябва да обмислят приемането на национални годишни цели за подобряване на определен процент от съществуващите сгради. Ако разполагаме с европейска „задължителна“ цел за енергийна ефективност, сигурна съм, че щяхме да видим този вид действия да бъдат приложени от държавите-членки много бързо, защото те биха осъзнали, че един от най-лесните начини да се постигне енергийна ефективност е чрез системно обновяване на съществуващите сгради.

Трето, и от жизнено важно значение, държавите-членки трябва да осигурят финансиране за подобрения, свързани с енергийната ефективност, а въпреки работата на докладчика и усилията на докладчиците в сянка преработеният вариант не стигна по-далече, както желаехме в Парламента. Затова е особено важно сега да осигурим средства за енергийна ефективност в програмата за икономическо възстановяване и аз се надявам, че Комисията няма да забави предложението в тази връзка.

И накрая, като се имат предвид коментарите, направени в текущия документ за слабостите на изпълнението на законодателството за енергийна ефективност в миналото, искам да попитам Комисията дали е в състояние да гарантира, че директивата ще бъде приложена напълно и навреме.

Claude Turmes, *от името на групата Verts/ALE*. – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, много поздравления за г-жа Тисаи и за целия екип от докладчици в сянка. Директивата нямаше да бъде толкова успешна без един силен Европейски парламент.

В отделните ми две минути и половина ще говоря по-малко за директивата и повече за това, което трябва да се направи в бъдеще, за да се преодолеят слабостите на директивата, особено по отношение на съществуващия сграден фонд. Какво би могло да бъде по-подходящо при условия на криза от подобряването на начина, по който ресурсите на Европа биват експлоатирани, и увеличаване на производителността на енергията? Това, от което наистина се нуждаем от Комисията, е европейска инициатива в областта на строителството в четири основни насоки.

Първо, помощ за националните правителства при транспонирането на директивата. Последната директива не беше правилно транспонирана. Във Вашата генерална дирекция, г-н Йотингер, разполагате с едно длъжностно лице на пълен работен ден — а той вече няма да работи през юли. Как ще гарантирате — от гледна точка на персонала, наред с други неща — че директивата ще бъде правилно транспонирана?

На второ място, както споменахте, са моделите на финансиране. Какво може да се направи в Комисията, за да се подобри начинът, по който средствата от Европейския фонд за регионално развитие се използват за сградите? Може би бихте могли да ни дадете повече информация по отношение на средствата, останали от Европейския план за икономическо възстановяване, които споменахте.

Трето, необходима е по-голяма производителност на труда в строителството и за тази цел се нуждаем от повече обучение. По-добре обучените работници ще увеличат производителността, но естествено това ще повдигне въпроси по отношение на преобладаващите условия на труд и възнаграждение в европейския строителен сектор. Затова ще е необходима и инициатива от страна на Комисията за социален диалог на европейско равнище между строителния сектор и синдикатите.

И накрая, в областта на научноизследователската и развойна дейност е налице спешна необходимост от по-голям акцент върху сградите, върху строителството на евтини жилища с нулево или приблизително нулево потребление на енергия и — преди всичко — нови начини за организиране на санирането на сградите. Ще можем да строим и санираме по-евтино само ако целият процес на обновяване е по-добре разработен. Това е още една област, в която европейските фондове за изследвания могат да бъдат използвани за осигуряване на действителна и значима помощ както на националните правителства, така и на строителния сектор.

Vicky Ford, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, искам да започна като благодаря на г-жа Тисаи и на другите докладчици за начина на договаряне на директивата. Тя беше топло посрещната от групите и е окуражаващо да разберем, че разискването относно следващите стъпки вече е започнало.

Наистина приветствам доклада. Както мнозина вече споменаха, 40% от енергията ни се употребява в сградите. Необходим ни е по-устойчив начин на живот не само заради предизвикателството на въглеродния двуокис, но и заради опасенията, които всички споделяме, относно увеличаването на цените на енергията и енергийната сигурност.

Някои държави-членки вече са много по-амбициозни в националните си кодекси за енергийна ефективност и аз се надявам, че директивата ще подтикне и други да последват примера им. Сертификатите за енергийните характеристики помагат за повишаване на информираността за това къде могат да бъдат спестени разходи и енергия и за насърчаване за разполагане на интелигентни измервателни уреди в новите и ремонтирани сгради, които да дадат на потребителите по-голям контрол върху решенията им, свързани с енергията. Това е добър напредък.

Този преработен вариант беше създаден, защото първоначалният вариант на директивата не се прилагаше добре. В бъдеще Парламентът и Комисията винаги трябва да следят как държавите-членки прилагат настоящата директива. Комисията трябва да помогне: моля, помогнете за обмена на добри практики сред държавите-членки и гарантирайте, че минималните стандарти за енергийните характеристики са съвместими, като същевременно отразяват регионалните различия.

Всички знаем, че за да се отговори на предизвикателството на енергоспестяването, е важно потребителите както в публичния, така и в частния сектор да признаят и видят ползите, които прякото ангажиране с енергоспестяващи инициативи може да доведе от гледна точка на околната среда и на икономиката. Но аз ще отправя едно предупреждение, защото в моята държава-членка имаше случай на прекомерно регулиране на директивата, особено по отношение на изискванията за сертификатите за енергийните характеристики на обществените сгради, и това, в някои случаи, доведе до допълнителни бюрократични разходи за видимо по-малко количество спестена енергия, както и, за съжаление, до загуба на обществена подкрепа.

И последно, всички онези, които се боят, че Европейският съюз е изправен пред криза на идентичността в момента, трябва да почерпят сили от доклада. Откакто взех участие, станах свидетел само на единство на целите и убеждение — и аз знам, че това е било така дълги години преди да се присъединя към Парламента миналото лято. Нека обърнем внимание на поуката, че Европейският съюз е най-силен, когато се съсредоточим върху основните области, в които стойността може да бъде постигната чрез съвместна работа за една обща цел.

Marisa Matias, *от името на групата GUE/NGL*. – (PT) Г-н председател, аз също искам да започна като поздравя г-жа Tisai за нейната усилена работа и всеотдайност по един такъв значим доклад, както и за работата ѝ за подобряване на енергийните характеристики на сградите и в подкрепа на една по-устойчива Европа. Както знаем, потреблението на енергия в Европейския съюз е доста над приемливите нива и ето защо е толкова важно да вървим напред с предложения от такова естество.

Крайно време е да разполагаме с политика, която е амбициозна в европейски контекст, и да добавим допълнителни мерки към тази амбициозна политика, особено в условията на кризисната ситуация, на която сме свидетели. Строителният сектор се счита за един от секторите или пазарите с най-голям потенциал от гледна точка на енергоспестяването и други въпроси, поради което той е най-добрият сектор в подкрепа на публичните политики. Искам да завърша с това, г-н председател.

Затова очакваме да се възползваме от предоставената ни възможност и да инвестираме за подобряване на енергийната ефективност на сградите и потенциала за създаване на милиони работни места през следващите няколко години. Освен това тук не става въпрос само за нови сгради, но и за възстановяване и ремонт на съществуващи сгради, които са западнали или са изоставени.

Затова нека се възползваме от възможността да използваме това законодателство като съществен принос за съживяване на европейската икономика; трябва да се възползваме максимално от инвестициите, които могат и трябва да бъдат стратегически, за да се възстановим от кризата. Нека се надяваме, че Комисията ще осигури инвестиции и че държавите-членки ще знаят как да се възползват от тях в най-голяма степен.

Jaroslav Paška, *от името на групата EFD*. – (SK) Първо, искам да кажа колко съм доволен, че Европейският съюз е видял потенциала за значително енергоспестяване в начина, по който сградите биват експлоатирани. Енергоспестяването може да бъде постигнато относително бързо и ефективно, като се подобрят възможностите за топлоизолация на външните ограждащи елементи дори и с допълнителното отопление на по-старите сгради.

Топлинните загуби, свързани с отоплението на сградите обаче, не представлява единствената загуба на енергия в сградите. От гледна точка на потреблението на енергия затоплянето на вода за лична хигиена и климатичните системи в затворени пространства представляват съществена част от развитите общества. В тези области обаче енергоспестяващите методи ще бъдат много по-трудни и по-сложни. Те ще включват подобряване на ефективността на относително сложни системи, които осигуряват регулирането и обмена на енергия между различните части на самата сграда.

Понеже повечето сгради представляват, от гледна точка на обединяването, отделни единици, вътрешният енергиен режим на всяка сграда трябва също да бъде адекватно планиран и приложен на горе-долу индивидуална основа за въпросното работно място или жилище. Затова целите ни трябва да включват значително разширяване на исканията ни по отношение на сложността и трудността на проектирането и планирането на работата, насочени към правилно посочване на интелигентни енергийни решения за отделните сгради.

Затова, г-н член на Комисията, трябва да се потърсят и начини за насърчаване на хората, работещи в тази област, да преминат през допълнително обучение. Лично аз бих се радвал, ако целите на директивата бъдат приложени добре. Смятам обаче, че това би било трудно в някои области.

Maria da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Г-н председател, г-н член на Комисията, на строителния сектор се дължат 40% от потреблението на енергия в Европейския съюз и 35% от емисиите парникови газове. Законодателството предвижда, че до 2020 г. новите сгради трябва да имат приблизително нулево потребление на енергия, както и че санираните съществуващи сгради трябва да отговарят на минимални изисквания за енергийни характеристики.

Затова законодателството по този начин ще допринесе за намаляване на енергийната зависимост в Европа, намаляване на емисиите въглероден двуокис, по-добро качество на въздуха в затворени помещения и атмосферата и по-голямо благосъстояние в големите градове. Стимулт за подобряване на енергийните характеристики на сградите означава и шанс за прекласифициране на градовете ни, които допринасят за туризма, създаването на работни места и устойчив икономически растеж в Европейския съюз.

Прекласифицирането обаче изисква по-големи публични и частни инвестиции. Става въпрос за преки публични инвестиции с непосредствен ефект върху създаването на работни места и участието на малките и средни предприятия. Програма, която включва прекласифицирането на градовете ни, ще бъде сигурна програма, която е много подходяща за икономическото ни възстановяване.

Затова призовавам Комисията и държавите-членки да използват структурните фондове за прекласифициране на сградите от гледна точка на околната среда и енергията, като това финансиране се използва като катализатор за частно финансиране. Призовавам ги също да работят заедно за намиране на подходящия финансов модел за обновяване на съществуващите сгради.

Ivari Padar (S&D). – (ET) Докладът на г-жа Ѓісăи е един от най-значимите инструменти на енергийната политика и политиката на климата, които сме приемали през последните години. Искам да изкажа поздравления към всички, участвали в изготвянето на доклада, но най-вече на докладчика, г-жа Ѓісăи. Няма да повторя вече казаното, но ще се спра на два въпроса.

Първо, директивата предлага много нови възможности за развиване на дейност на предприемачите. Освен нови технологии за подобряване на енергийната ефективност на сградите, в бъдеще ще има и по-голямо търсене на шадящи околната среда строителни материали, намаляване на потреблението на материали и количества отпадъци в строителния сектор, рециклиране на строителни отпадъци и създаване на интелигентни къщи. Затова европейските предприемачи, в сътрудничество с Европейския съюз и държавите-членки, трябва да инвестират днес в технологии, които ще намалят огромното въздействие, което сградите имат върху околната среда, защото в момента сградите консумират приблизително 40% от енергията на Европейския съюз, отделят 38% от емисиите въглероден двуокис в Европейския съюз, а освен това строителният сектор е икономическият сектор с най-голямо потребление на ресурси в Европейския съюз.

Второ, директивата предлага само частичен отговор на въпроса кой ще плати за всичко това. Така например директивата съдържа предложения, в които се посочва, че Европейската комисия трябва да насочи повече от средствата на структурните фондове на Европейския съюз към финансиране на енергийната ефективност на сградите. Смятам за изключително важно, при преразглеждането на настоящата финансова перспектива, да се възползваме от възможността и да намерим средствата за увеличаване на финансирането за енергийната ефективност на сградите. Енергоспестяването е най-евтиният начин за производство на енергия, така че нека го използваме.

Karima Delli (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, приветствам положителния напредък, който представлява директивата, с оглед на спешната нужда от борба с изменението на климата.

2010 г. е годината на борбата срещу бедността и социалното изключване. Европейското партньорство за енергетика и околна среда (ЕПЕОС) изчислява, че между 50 и 125 млн. европейци страдат от енергийна бедност. Новото законодателство обаче се отнася само до нови сгради и ще засегне едва 2,7 млн. нови жилища

на година, докато в Европейския съюз има 200 млн. стари жилища. Факт е, че най-малко 150 млн. жилища ще трябва да бъдат обновени до 2050 г., за да се постигне фактор №4.

Г-н член на Комисията, от 2007 г. насам 4% от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР) са били заделени за подобряване на енергийните характеристики на сградите, но средствата са били използвани в много ограничена степен. Как тогава ще окажете натиск върху държавите-членки действително да използват тези средства, защото ако те останат неусвоени, могат да изчезнат, считано от 2013 г., а някои от тях всъщност ще трябва да бъдат увеличени?

Algirdas Saudargas (PPE). – (LT) Както мнозина от вас споменаха, енергоспестяването е най-икономичният начин да се гарантира енергийната сигурност и да се ограничи количеството на емисиите въглероден двуокис. Също така искам да поздравя всички наши колеги — и преди всичко докладчика и всички други колеги — за успешното преразглеждане на директивата. Тази област, строителният сектор, разполага с голям неизползван потенциал не само в областта на енергоспестяването, но и за създаването на нови работни места и за прилагането на нови технологии. Така например в моята държава Литва над 80% от сградите са били построени преди повече от 20 години и никак не са икономични. Затова преразглеждането на директивата относно енергийните характеристики на сградите действително е много навременна и необходима в условията на настоящата криза. Постигнатото със Съвета споразумение относно текста на новата директива е добре балансирано и напълно отразява принципа на субсидиарност. Директивата предвижда минимални изисквания за нови и обновени сгради и ще създаде подходящи условия за оптимизиране на потреблението на енергийни ресурси и ще спести средства на гражданите, живеещи в тях, и на държавата. В същото време по-строгите правила за жилищно сертифициране и предоставянето на информация ще насърчат гражданите да променят навиците си на потребление. Г-н председател, въпреки че беше казано няколко пъти, все пак искам отново да подчертая, че успехът на директивата ще зависи от бързото ѝ прилагане в държавите-членки. За тази цел е необходимо да се предвидят ефективни финансови мерки за подкрепа както на равнището на държавите-членки, така и на равнището на Европейския съюз. Енергийната ефективност, един от приоритетите на Европейския съюз, трябва да се превърне и в политически приоритет за всички държави-членки.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Директивата за енергийните характеристики на сградите ще окаже пряко влияние върху новите видове инвестиции в строителния сектор. Инвестициите в нови технологии, които ще имат за цел намаляване на потреблението на енергия, ще окажат значително влияние върху националния и регионалния пазар на труда и ще подобрят енергийната сигурност на Европейския съюз.

Необходими са финансови инструменти. Европейските граждани не могат сами да поемат разходите за модернизиране на енергийните системи. Максималният размер на средствата, които могат да бъдат отпуснати за това от Европейския фонд за регионално развитие, не е достатъчен и трябва да бъде увеличен до възможно най-високото ниво. Комисията трябва да предостави допълнителна подкрепа, като създаде Фонд за енергийна ефективност до 2014 г., който може да бъде съфинансиран от Европейския съюз, Европейската инвестиционна банка и държавите-членки.

Препоръчвам на Европейската комисия да продължи с развитието на инициативата „Интелигентни градове“ и да проучи настоящите механизми, които се използват в държавите-членки, за разпространение на най-добри практики в Европейския съюз и обмен на познания и техническа помощ с цел генериране на нови финансови ресурси за подобряване на енергийната ефективност в жилищния сектор.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Поздравявам г-жа Тісăи за доклада ѝ и за директивата. Тази директива обаче не си струва хартията, на която е написана, ако няма средства за нея. Искам да насоча вниманието на члена на Комисията Йотингер към факта, че източниците на финансиране трябва да бъдат гарантирани в бюджета за периода след 2013 г. и в кохезионните фондове. Ясно е, че освен източниците от Европейския съюз са необходими средства и от държавите-членки, частния капитал и участие на населението, с други думи, различна форма на съфинансиране. Г-н Marinescu вече спомена, че трябва да определим видовете авангардни практики, които определени държави-членки са въвели посредством преки субсидии, кредитиране и други методи. В Унгария 250 000 апартамента в жилищни блокове са били ремонтирани, защото, както вече споменаха колегите ми от Естония и Латвия, състоянието на старите сгради в новите държави-членки е особено тежко. Според мен тази програма за саниране на сгради трябва да бъде продължена и разширена за бедните жители в селските райони, както заяви моят колега от групата на Зелените/Европейски свободен алианс.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, има няколко неща, които според мен трябва да имаме предвид при предстоящото разискване. Първо, потенциалът за енергоспестяване в жилищните сгради през следващите години е спорен. Това, което може лесно да се направи, е вече направено. Ремонтите обаче — особено на сгради-паметници на културата — могат да бъдат много скъпи. Няма голям смисъл да

се ремонтира дадена сграда, за да бъде невероятно енергийно ефективна, ако след това остане празна, защото след това наемът е бил увеличен драстично. Дори в интерес на опазването на климата не смятам, че трябва да засягаме правата на собственост на гражданите по отношение на ремонтите. Не трябва да бъде задължително да се инсталират слънчеви панели при строежа на жилище, извършване на ремонт на покриви, строеж на разширение или подмяна на отоплителната инсталация, както в случая с модела на Марбург.

Друг въпрос са сградите с нулево потребление на енергия. Както знаем, едно домакинство може да задоволи нуждите си от електричество посредством фотоволтаични елементи само ако електроенергийната мрежа остане на разположение за периоди, когато има по-малко слънце. С други думи, разходите ще останат същите за оператора на електропреносната мрежа. Комбинираните отоплителни и енергийни мощности също включват скъпи двойни структури. Дори и с оптимално управление на захранването, много въпроси остават без отговор и може да възникнат драстични увеличения на цените — съвсем независимо от факта, че в повечето случаи все още не разполагаме със съответните интелигентни уреди.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Г-н председател, приветствам доклада и особено отличните становища и препоръки на моите колеги. Без съмнение е ясно, че по-голямата част от сградите и частните жилища, които съществуват понастоящем, все още ще съществуват не само през 2020 г., но и през 2050 г. Затова трябва веднага да съсредоточим усилията си върху тези сгради и жилища.

В моята държава има много хора, които строят жилища и прочие, които в момента са безработни. Хиляди жилища обаче стоят празни и никой не живее в тях. Следователно няма нужда да се строят нови жилища. Затова, както заявиха колегите ми, трябва да съсредоточим усилията си върху жилищата, които съществуват в момента. Съгласен съм с члена на Комисията — правителствата трябва да използват структурните и други фондове, за да се справят с този въпрос веднага. Това е изключително важно и аз също препоръчвам планът да бъде изпълнен.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Искам да поздравя докладчика, г-жа Țicău, за всичките ѝ усилия по доклада. Строителният сектор предлага голям потенциал за енергоспестяване. От жизненоважно значение е да се подобрят енергийните характеристики на сградите, за да се постигнат целите на стратегията „ЕС 2020“. Необходими са енергийни сертификати предимно за информиране на купувачите за енергийните характеристики на жилището.

Румъния възнамеряваше да въведе енергийни сертификати за сделки с имоти от началото на тази година, но решението за одобряване на проекта на регулаторния акт беше отложено. Главните причини за това бяха недостатъчният брой енергийни одитори и рискът от увеличение на цените на старите жилища. Те ще бъдат въведени в Румъния, според правителствените представители, най-късно до 1 януари 2011 г. Основната полза за обикновените граждани от ремонта на отоплителните инсталации в жилищните сгради е намаляването на разходите за поддръжка. Тази година Министерството на регионалното развитие и туризма отпусна 150 млн. румънски леи за тази цел.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Не може да има никакво съмнение, че по-голямото енергоспестяване в сградите — отчасти благодарение на тази директива — има смисъл от политическа гледна точка. Това е една малка част от мозайката на отговорността за устойчив начин на живот, която спомага и за политическата независимост на Европа от енергийни източници в трети държави. Аз също се надявам, че можем действително да намалим емисиите през следващите десет години и същевременно да забавим все по-голямата ни зависимост от енергийни източници от трети държави, особено от петрол и природен газ. Горещо приветствам директивата, която ще даде нов тласък за иновации в областта на отоплението не само на нови, но и на стари сгради. На сградите се дължат близо една трета от емисиите парникови газове и затова нашата цел естествено включва и активна финансова помощ от държавите-членки. Приветствам и предложението на моя колега, г-н Marinescu, за създаването на специален фонд. Фондът, разбира се, ще е не само за отоплението на жилищни блокове, но и на всички сгради в Европейския съюз.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, през 2008 г. Европейският съюз пое ангажимент за намаляване на потреблението на енергия с 20% до 2020 г. Подобряването на енергийната ефективност на сградите — като целта е да се постигнат жилища с приблизително нулево потребление на енергия — не само ще намали потреблението на енергия. Директивата ще ни помогне и да преодолеем кризата. Осъществяването ѝ изисква експерти и специалисти, което от своя страна ще доведе до създаване на работни места. Освен това, в дългосрочен план, тя ще намали домакинските разходи на европейските граждани. И накрая искам да спомена енергийната ситуация в съществуващия жилищен фонд и необходимостта от внасяне на подобрение в енергийната ситуация.

Гюнтер Йотингер, член на Комисията. – (DE) Г-н председател, уважаеми членове на Европейския парламент, споделяме мнението за важната роля, която има сградният фонд, санирането на съществуващите сгради и строежът на нови сгради за постигане на общите ни цели за енергийна ефективност и намаляване на емисиите от въглероден диоксид. В други области, на които трябва да обърнем внимание — електроцентралите, енергийния микс като цяло или автомобилния сектор — има сравнително малко участници, към които можем да се обърнем: енергийните дружества или 12-15 предприятия за производство на автомобили в Европа. Това означава, че броят на партньорите, които трябва да бъдат привлечени, е постижим.

В областта на сградите има голям брой участници. Собственици, наематели, ползватели, общините с градското си планиране и развитието на градовете като цяло, изготвящите регионалното законодателство за сградите — областите или националните държави; накратко, никоя друга област не е толкова важна за постигане на процентовите цели за енергия и климата като строителния сектор; и никой сектор няма толкова много милиони партньори, които трябва да бъдат привлечени — както хоризонтално, така и вертикално. Ето защо директивата е важна стъпка, но без съмнение не е последната дума по въпроса.

За мен е удоволствие да чуя вашия принос и предложения, които следим отблизо. Повярвайте ми, като казвам, че считам прилагането на директивата за толкова важно, колкото и изготвянето ѝ. Понастоящем директивата е само на хартия. Нейната стойност ще дойде с транспонирането ѝ. За това е необходимо участието на всички — на държавите-членки, но и на общинските администрации и на собствениците и ползвателите на сградния фонд.

Искаме енергоспестяващите ни мерки да бъдат приложени не само при строежа на нови сгради, но и за ремонтни дейности. През следващите няколко седмици ще внесем предложение за това как 115 млн. евро или повече могат да бъдат усвоени при определени условия в близко бъдеще. Работим усилено по подготовката му. Искаме да го представим възможно най-късно, за да се установи дали има повече от 115 млн. евро на разположение, но и навреме, за да се гарантира, че никакви средства няма да бъдат изгубени поради ограничение във времето. Ще се радваме да се проведат по-нататъшни обсъждания относно програмата за възобновяема енергия и енергийна ефективност през юли и септември с членовете на Парламента, които се интересуват.

В момента провеждаме преговори с члена на Комисията Хаан за това как регионалните програми могат да бъдат ориентирани повече към енергийните цели в настоящия финансов период — той даде изричната си подкрепа за тази идея — и как можем да използваме предстоящите програми за финансиране, за да се даде по-голям приоритет на въпроса за енергията и сградите през следващия финансов период. В тази връзка имаме нужда от вашата помощ. Отдавна се готвим за следващия финансов период. Вие сте запознати с основните програми в бюджета на Европейския съюз. Подозирам, че държавите-членки няма да искат да отпуснат повече средства. При условията на криза и бюджетна консолидация подозирам, че ще трябва да се задоволим с това, с което вече разполагаме — процентът от БВП.

Ето защо е още по-важно да се даде приоритет на енергетиката, научните изследвания в областта на енергетиката и енергоспестяващите програми за пряко замесените страни, а, като допълнение към това, и за инфраструктурата. В хода на подготовката на следващия финансов период се надявам с вас да обсъдим как можем да свържем местните, регионални и национални програми за саниране на сгради с нашите цели и, при необходимост, и с допълнителна европейска програма за финансиране. Както заявих, това е важна стъпка, но не и последната. Ето защо приветствам предложенията ви.

Сигурен съм, че ще ни следите, за да се гарантира, че директивата може да бъде успешно приложена и на практика. Искам да благодаря на всички членове на Парламента и особено на главния докладчик. Позволете ми да изтъкна, че тази рамкова директива се следи с интерес и в други региони на света като Китай и САЩ. Европа е значителна стъпка пред другите континенти в това отношение.

Silvia-Adriana Țicău, докладчик. – (RO) Преди всичко искам да благодаря на докладчиците в сянка за подкрепата им. Това е едва началото на един процес, който има за цел да увеличи енергийната ефективност на сградите и който ще включва Европейския парламент като постоянен, амбициозен партньор и който ще изисква и прозрачност при приемането на делегираните актове. Вярно е, че наистина направихме ясно разграничение между нови и съществуващи сгради, като взехме предвид както вида на имота, който е различен в различните държави, така и настоящия сграден фонд.

Смятам, че държавите-членки и Комисията трябва да използват междинния преглед на финансовата перспектива, който ще се проведе през 2010 г., за да се преразгледат оперативните програми и да се отпуснат повече средства за енергийната ефективност на сградите. Държавите-членки могат да използват до 4% от средствата на ЕФРР и в случаите, в които сметат за необходимо, намалена ставка на ДДС, но това не трябва да бъде по-малко от 5% за дейности, свързани с енергийната ефективност в сградите.

Искам да подчертая, че всички средства, отпуснати за енергийната ефективност на сградите, ще включват и работни места и местни, регионални и национални данъци и такси, като се има предвид естеството на тази дейност. Единствено ако увеличим равнището на усвояване на 4% от средствата на ЕФРР, предназначени за енергийна ефективност на сградите през периода 2010-2013 г., ще сме в състояние на по-късен етап да поискаме значително увеличение на този процент за финансовия период 2014-2020 г. Бих предложила някъде между 8 и 12%.

Освен това искам да помоля Европейската комисия да позволи 115-те млн. евро, останали неизразходвани от Европейския план за икономическо възстановяване, да бъдат отпуснати за инициативата „Интелигентни градове“. Смятам, че особено при планирането на финансовия период 2014-2020 г. енергийната ефективност трябва да бъде наш основен приоритет заедно с програмите, насочени към селските райони.

Европейският парламент също поиска на първо четене да се създаде фонд специално за енергийната ефективност, считано от 2014 г. Г-н член на Комисията, ще Ви дадем подкрепата си за създаването на този фонд.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се състои във вторник, 18 май 2010 г.

Писмени изявления (член 149)

Ivo Belet (PPE), в писмена форма. – (NL) С този пакет от законодателни мерки предприемаме голям скок към едно щадящо околната среда общество. В края на краищата, на сградите се дължат приблизително 40% от емисиите въглероден диоксид. През следващите няколко години постепенно ще намалим тези емисии до нула. Това е добре както за джоба на потребителите, така и, разбира се, за околната среда, защото инвестициите в щадящи околната среда сгради са трудоемки. Сега, в краткосрочен план, трябва да направим всичко възможно да ускорим санирането най-вече на съществуващите сгради и трябва да помогнем на отделните граждани да направят това. Специално внимание трябва да се обърне на наемателите на социални жилища в тази връзка. Сдруженията за социални жилища трябва да получат насърчение и съществен тласък, за да се гарантира, че те ще санират по-старите сгради в краткосрочен план, така че наемателите в неравностойно положение също да могат да се възползват в най-голяма степен от тях.

Véronique Mathieu (PPE), в писмена форма. – (FR) Енергийните характеристики на сградите са област с голям потенциал за Европейския съюз. Спадът в потреблението на енергия, постигнат благодарение на мерките, въведени в този текст, ще допринесат за увеличаване на енергийната независимост на Европейския съюз и ще доведат до една европейска политика за енергийна ефективност. Успехът на тази политика зависи също от държавите-членки, които трябва да използват финансови мерки като намаляване на ДДС, отпускане на максимално позволената част от европейските фондове за енергийните характеристики и така нататък. На равнището на гражданите това ще помогне на европейските домакинства, които ще забележат намаление на разходите си за енергия. Това представлява средно 33% от доходите на домакинствата, а процентът може да достигне 54% за домакинствата с по-ниски доходи. Затова, на практика, искам главно тази последна категория граждани да се възползват от подобряването на енергийните характеристики на сградите. Трябва да вземем предвид разходите, наложени чрез въвеждането на нови норми. Ако разходите за строителство и ремонт имат отражение върху наемите, това може да направи ползите от енергийните характеристики на сградите недостъпни за онези, които най-много се нуждаят от тях.

Alajos Mészáros (PPE), в писмена форма. – (HU) По отношение на енергийно-ефективните сгради смятам, че е важно да разгледаме въпроса за енергийно-ефективните сгради. Трябва да разгледаме въпроса като приоритет, защото Европа става свидетел на появата на енергийна криза. Европейският съюз се ангажира да намали потреблението си на енергия с 20% до 2020 г. и да гарантира, че 20% от използваната енергия ще бъде произведена от възобновяеми енергийни източници. Освен това обаче трябва да се обърне внимание на въпроса за енергийната ефективност, особено в строителния сектор, защото той е един от най-големите потребители на енергия (40%), както и един от най-големите източници на въглероден диоксид. Този акцент върху строителния сектор е особено важен в държавите от Централна Европа, където остарелите сгради, наследени от предишния режим, означават разточително използване на наличната енергия. Модернизирането на жилищните сгради дава особено важни възможности. Смяната на врати и прозорци и поставянето на съвременна изолация може да спомогне за намаляване на разходите за енергия на домакинствата. В Западна Европа строителството на енергийно-ефективни сгради вече набира скорост, като тяхната популярност се дължи предимно на държавните субсидии. За съжаление, в Централна Европа все още не съществува система за предоставяне на стимули за инвестиции в пасивни жилища, въпреки че тази технология може да спомогне за намаляването на все по-голямата зависимост от природен газ. Ето защо смятам, че е важно да подкрепим доклада и затова гласувах в негова подкрепа.

Zbigniew Ziobro (ECR), в писмена форма. – (PL) Енергията, използвана от сградите, представлява една трета от общата енергия, използвана в Европейския съюз. Точно поради тази причина този сектор разполага със значителен потенциал за намаляване на потреблението на енергия — не само заради поетите задължения относно намаляването на емисиите от парникови газове, но и заради въпроса за енергийната сигурност. Сред по-важните разпоредби на директивата, по която работим, е концепцията за „сгради с приблизително нулево потребление на енергия“. Нека си спомним, че до края на 2020 г. всички нови сгради трябва да имат приблизително нулево потребление на енергия и това трябва да се постигне две години преди публичния сектор, който трябва да бъде за пример на другите. Две точки от обсъжданата директива обаче заслужават положителна реакция. Първо, създаването на Фонд за енергийна ефективност до 2020 г. — инструмент, който ще спомогне за увеличаване на частните и публични инвестиции в проекти, предназначени за подобряване на енергийната ефективност на сградите. Този вид структурна подкрепа дава възможност за постигането на целите ни. Второ, включването в проекта за директива на разпоредба за въвеждането на интелигентни измервателни уреди и системи за активен контрол (интелигентно отчитане), предназначени за енергоспестяване. Въвеждането на тези системи в голям мащаб ще донесе ползи за потребителите по отношение на цената, ефективността на потребление и енергийната сигурност.

17. Наименованията на текстилните влакна и свързаното с тях етикетиране на текстилните продукти (разискване)

Председател. — Следващата точка е докладът на Toine Manders, от името на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите, относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно наименованията на текстилните влакна и свързаното с тях етикетиране на текстилните продукти (COM(2009)0031 – C6-0048/2009 – 2009/0006(COD)) (A7-0122/2010).

Toine Manders, докладчик. – (NL) Искам да започна, като благодаря на всички за извънредно градивното сътрудничество, което имахме. Надявам се след утрешното гласуване да бъдем в състояние да продължим по същия начин, тъй като Парламентът говори почти в един глас с Комисията и Съвета; с крайната цел да постигнем споразумение в интерес на европейските потребители, на европейските граждани.

Според мен предложението на Комисията материята относно етикетирането на текстилните продукти да бъде оформена като регламент е по-добро, отколкото тя да бъде включена в съществуващите директиви. Припомням в тази връзка доклада на г-н Monti, който заявява, че проблемите в Европа всъщност идват от разместването на директиви, които след това се оказват с 12 или 27 различни равнища. Винаги съм бил привърженик на регламентите и се надявам Комисията да представя повече проекти за регламенти в бъдеще.

Целта на регламента е да се даде възможност новите текстилни влакна да бъдат пускани на пазара по-бързо. За това също има широка подкрепа в комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите, тъй като се стремим да оптимизираме вътрешния пазар във възможно най-голяма степен.

Опитахме се да направим и още нещо и то също има отношение към обществеността в Европа. В доклада се опитахме да опростим етикетирането на облеклото, което също е текстилен продукт, например чрез въвеждане на европейска стандартизация. Сега знаем, че това вече не е толкова лесно и затова поискахме проучване, оценка на въздействието, което да разгледа дали по-малко няма да се окаже и по-добре; тоест по-малко информация за потребителя. Потребителите биха могли да потърсят в уебсайт или в друг източник допълнителна информация, ако е необходимо.

Етикетите просто трябва да бъдат по-къси, така че производителите да могат да се насочат към един пазар и да не им се налага да пришиват цели вестници към различните облекла, обръквайки по този начин потребителя; етикетирането на храните вече ни показва къде може да стигне това. Това е нещо, което не искаме да допуснем.

Направихме редица предложения, изискващи от Комисията да позволи върху текстилните продукти да се поставят по-прости етикети. Факт е, че потребителите имат право на определена основна информация, например: „Какво купувам?“, „От какво е направено?“ и „Откъде е?“. Ние мислим, че потребителите имат право на тази информация, когато купуват даден артикул, и тя не бива да бъде криета. Така отново попадаме в областта на нечестните търговски практики. Контролът и правоприлагането в тази област са много трудни, поради което сме дали предложения по въпроса.

Следователно говорим за предоставяне на най-проста информация и ако потребителите желаят да научат повече, те могат да получат информация при поискване; ако това се окаже удачно, Комисията ще избере най-добрия начин да бъде в услуга на потребителя.

Направили сме редица предложения. Ако играчките имат текстилна съставка над 85%, според нас те трябва да отговарят на правилата. Някои хора казват, че всичко това е много хубаво, но вече имаме директива относно безопасността на детските играчки. Обаче тя се отнася конкретно за безопасността, а не за информация за потребителя за това от какво е направен продуктът, което според мен потребителите ще искат да знаят.

След това например има едно изменение в следния смисъл: потребителите имат право да знаят дали даден продукт е направен от материали, добити от животни, и те не трябва много да търсят: производителят трябва да посочи дали продуктът съдържа материали, добити от животни. Говорим не за влакната, а за други материали като парчета козина.

Най-накрая присъства и прочутия въпрос за „произведено в“, по който Комисията представи предложения още през 2005 г. Ние всъщност ги копирахме дума по дума и се надяваме, с подкрепата на Комисията и Парламента, Съветът да промени мнението си и да види нещата в положителна светлина. Поради това призовавам Съвета да договори компромисен вариант с Комисията и Парламента, който ще има за резултат подобряване на регулацията в интерес на потребителите и по-добра информация.

Антонио Таяни, заместник-председател на Комисията. – (IT) Г-н председател, преди моето изказване, моля за позволение да се присъединя към скръбта, която залата вече изрази във връзка със смъртта на двамата европейски войници, убити тази сутрин в Афганистан при терористично нападение.

Госпожи и господа, Комисията започна да преразглежда стандартите за наименованията на текстилните влакна като част от кампанията „По-добро регулиране“. Основната цел на предложението е да се подобри съществуващата правна рамка и да се опрости процедурата по приемане на нови наименования на текстилните влакна. Поради това предложението има за цел да насърчи иновациите в текстилния сектор.

Следователно целта на новия регламент е да се позволи на производителите, ползвателите и потребителите по-бърз достъп до иновационни продукти, съдържащи нови влакна; една тема, която е близка на сърцата на европейските потребители и на предприятията от сектора — както за текстил, така и за дрехи — и също на националните администрации.

Най-напред искам да благодаря на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите за одобряването на доклада на 8 април. Специално искам да благодаря на докладчика, г-н Manders, и докладчиците в сянка за тяхната задълбочена и подробна работа по това предложение, което предизвика толкова оживено и конструктивно разискване относно етикетването на текстилните продукти. Тъй като това е предложение за опростяване на закона, Комисията се отклони от разпоредбите, заложи от директивата в първоначалния й текст, който сега трябва да бъде заменен с обсъждания текст.

Като казвам това, Комисията е съгласна с огромното множество от измененията, предложени в доклада, приет от комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите. Наясно сме, че някои от измененията, особено тези, в които се предлага разширяване обхвата на регламента, ще бъдат предмет на дискусия в Съвета. Ще направим всичко по силите си, за да улесним дискусиите между институциите и ще работим усилено за постигане на приемливи компромиси.

Едно от измененията се отнася за маркировката за произход, за етикета „произведено в“, което не беше включено в първоначалното предложение на Комисията: Парламентът винаги е отделял голямо внимание на въпроса, който е от толкова голяма важност за потребителите.

Измененията, предложени в тази област, са свързани с предложението, направено през 2005 г. от Комисията, относно маркировката за произход на много важни категории продукти, включително текстилни продукти. Аз ще подкрепя измененията, както вече подчертах на среща с комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите. Ще възприема същия подход за изменението, което предлага етикетване на нетекстилните части от животински произход.

Искам да направя също някои бележки по други изменения. По отношение на изменение 19 в предложението на Комисията вече беше предвидено шивачите на облекло по поръчка да бъдат освободени от изискването за етикетване. Обаче разпространето на това изключение върху всички текстилни продукти, предлагани на потребителите като уникални, вероятно би означавало твърде голям брой продукти за дрехи да бъде освободен от изискванията за етикетване. Този сектор в действителност е едно от основните направления за развитие на европейските облекла. С това тези продукти биха били освободени от изискванията за етикетване и има риск броят на изключенията да стане прекалено голям.

Относно изменение 63, което има за цел изваждане на детските играчки от списъка на продуктите, изключени от задълженията за етикетване, искам да ви напомня, че основният въпрос по отношение на играчките е

безопасността. Съответният стандарт е достатъчно подробен и беше задълбочено преразгледан през 2009 г. след обстоятелствени разисквания в рамките на Съвета и Европейския парламент.

Тъй като въпросът за безопасността вече беше разгледан в *ad hoc* стандарта за детските играчки, притеснението ни е, че има риск това допълнително бреме върху производителите да стане несъразмерно. По отношение на искането за разглеждане на други възможности за етикетиране на продуктите от текстил и облеклото, аз съм ангажиран с организирането на широко и открито разискване с всички заинтересовани страни по всички други въпроси, които бяха повдигнати при обсъжданията в Европейския парламент и Съвета.

Благодаря ви за вниманието и ще изслушам внимателно бележките ви по време на разискването.

Lara Comi, *от името на групата PPE.* – (Г) Г-н председател, госпожи и господа, текстилът е един от възловите сектори на нашия европейски пазар. Предложението, внесено от Европейската комисия, вече е една отлична отправна точка за подобряване и опростяване на регулаторната рамка, която в момента действа в държавите-членки, особено по отношение на прозрачността и гъвкавостта на законите относно технологичното развитие в текстилната промишленост.

Работата, която извършихме в Парламента досега, определено ни позволи да разширим първоначалния обхват, въвеждайки стандарти за другите изисквания към етикетирането, които смятаме за абсолютно належащи. Специално искам да привлека вниманието ви към стандартите относно маркировката за произход.

В този случай предложихме две различни системи за етикетиране: една задължителна система за продуктите от трети страни, както вече е предвидено в регламента от 2005 г., който в момента е блокиран от Съвета, както ви е известно; и една незадължителна система за продуктите, произведени в държави-членки.

Общо казано, системите имат двустранна цел, макар по-важната от двете безспорно е да се посочи действителната страна на произход на продукта. Потребителите трябва да бъдат в състояние да направят информиран избор, когато купуват текстилни продукти. С използването на предлаганите критерии за маркировката за произход ние възнамеряваме да не допускаме етикети, които може да съдържат невярна или подвеждаща информация, която със сигурност би била вредна за потребителите.

Нещо повече, с тези нови разпоредби целим също да защитим малките и средните предприятия, които са решили да запазят дейностите си в рамките на държавите-членки.

Решението да се проведе гласуване в пленарна зала се обяснява с желанието на Европейския парламент да заеме ясна позиция по тези въпроси, особено като се вземе предвид политическият консенсус, който беше постигнат между трите най-големи групи. Наистина искам да кажа, че работата с докладчика и с другите докладчици в сянка безспорно беше един отличен опит.

Въпреки различните ни политически възгледи успяхме да намерим наистина общи елементи, които се надяваме да са най-добрият начин за защита на интересите на европейските граждани и на самия Европейски съюз. Затова се надявам утре да има единен вот по доклада, даващ на Съвета силен политически сигнал за задачите, които стоят пред нас на второто четене. Искрено благодаря на всички ви за съдействието.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н ROUČEK

Заместник-председател

Christel Schaldemose, *от името на групата S&D.* – (DA) Г-н председател, искам да започна с благодарност към г-н Manders и нашите колеги за много конструктивното сътрудничество във връзка с това предложение. Регламентът относно текстилните влакна е едно обосновано и необходимо предложение. Всъщност напълно оправдано е да бъдат уеднаквени правилата за това как одобряваме новите текстилни влакна за вътрешния пазар. Затова ние от групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент подкрепяме предложението като цяло.

Обаче също така сме на мнение, че едно предложение не трябва да е изгодно само за едната страна. То не трябва да е изгодно само за един сектор. За нас е много важно също да се съсредоточим върху това какво е добре за потребителите. Поради това в работата ни по предложението сметнахме, че е жизнено важно да осигурим потребителите да получават ясна информация за влакната и текстила, който купуват. Поради това искахме също то да съдържа и изброяване на състава при 100% текстилни влакна.

Но не искахме да спрем дотам. Ние, разбира се, подкрепяме и провеждането на проучване как общо се етикетира текстилът в ЕС и участвахме във внасянето на предложения в този смисъл. Мисля, че е твърде важно за потребителите да знаят съдържанието на това, което купуват, къде са били произведени облеклата, дали

съдържат вещества, които биха могли да предизвикат алергична реакция или други неща, което може да трябва да знаят. Според мен много от тези неща — включително условията, при които те се произвеждат — са доста важни за потребителите и ще стават все по-важни в бъдеще. Затова за нас беше важно да кажем, че намираме за необходимо да се проведе по-подробно проучване как можем да създадем подходяща система за етикетиране на текстила, която да е от полза за потребителите. Това е и една от причините да дадем толкова категорична подкрепа за предложението. Лично аз също смятам за твърде важно по-внимателно да се вгледаме в размерите на дрехите. Мисля, че би се стигнало до увеличаване на търговията в рамките на вътрешния пазар, ако можем да сме сигурни, че посочените размери на дрехите са еднакви независимо от страната, в която се купуват те.

Ние, социалдемократите, изцяло подкрепяме предложението и мислим, че то може да бъде от полза за бранша, но най-важното, че то би могло да бъде от полза и за потребителите.

Niccolò Rinaldi, *от името на групата ALDE.* – (IT) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, трябва да поздравим г-н Manders за резолюцията и доклада, който се опитва да въведе някакъв ред в засилващите се протести на световния пазар.

Проявявам особен интерес към въпроса за задължителната маркировка за произход, по който работя в комисията по международна търговия, моята собствена комисия, като докладчик в сянка от групата на Алианса на либералите и демократите за Европа, заедно с докладчика Cristiana Muscardini и който е предвиден в една малка степен в доклада Manders.

Всъщност на световния пазар, на който действаме, разпоредби за задължителна маркировка за произход има в САЩ, Китай, Австралия, Мексико, Япония и много други страни. Това създава дисбаланс, който сериозно засяга както производителите, така и потребителите от нашия континент, водейки до аномалии, които трябва да бъдат поправени.

Това е дори още по-вярно за текстилните продукти, при които има проблем с безопасността, за който вече ни беше напомнено; но те също загатват по някакъв начин за тяхната страна на произход, бих казал по един поетичен начин, което е особено показателно.

Днес ситуацията, в която се намираме, е обгърната от известно объркване, защото маркировката за произход е включено при някои продукти, защото това устройва производителя, а в други случаи то не е включено, тъй като това не устройва производителя; в други случаи произходът е обозначен, но съгласно разпоредбите на други страни, защото продуктите се изнасят също за САЩ и за Япония, и затова те се произвеждат, имайки предвид и тези пазари. Безспорно се нуждаем от наши собствени европейски стандарти по въпроса.

За тази цел Европейският парламент се опитва както чрез доклада на г-н Manders, когото току-що изслушахме, така и чрез работата, която вършим в комисията по международна търговия, да „изплете нашата кошница“, така да се каже, за да имаме по-голяма яснота както за потребителите, така и за производителите.

Heide Rühle, *от името на групата Verts/ALE.* – (DE) Г-н председател, искам изрично да се съглася с думите на предходния оратор. И ние сме доволни от факта, че комисията по международна търговия работи в тази област. Искам също да добавя моите благодарности към докладчика. При все това, в крайна сметка, аз не споделям позицията му и ние няма да бъдем в състояние да го подкрепим утре по определени въпроси.

Позволете ми да подчертая отново какъв е въпросът тук. Всички искаме да има ясно обозначение на страната на произход. Всички сме на мнение, че върху Съвета трябва да се окаже натиск, и намираме за достойно за съжаление, че той вече няколко години блокира ясното обозначаване на страната на произход. Но директивата е директива, а не символична резолюция, в която може да се каже нещо подобно. Аз самата например дадох подкрепата си за писмена декларация, която изрично отново настоява за действия, и намирам за важно да продължим да работим в тази област.

Директивата има различна цел и предназначение — и това е да се осигури прозрачност и да се предложи на потребителите сигурност при наименоването на новите текстилни влакна и новите материали. Сега се опасяваме, че ако обхватът на директивата бъде разширен, тя ще бъде сполетяна пак от същата участ, както и последният опит за въвеждане на маркировката за произход „произведено в“ — с други думи, че тя отново ще бъде блокирана от Съвета. Според нас това би било достойно за съжаление, тъй като наистина смятаме, че тук действия следва да се предприемат относително бързо. Подкрепяме всички други действия в областта на маркировката за произход „произведено в“ — това е вън от съмнение, по този въпрос винаги ще бъдем съюзници — но смятаме за неправилно настоящият регламент да се използва не по предназначение за постигане на целта.

Malcolm Harbour, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, тази вечер вземам думата от името на докладчика в сянка за моята група, г-жа McClarkin, която също беше много ангажирана в работата по темата.

Искам да се върнем назад, в съответствие с това, което каза г-жа Rühle. Напълно съм съгласен с нея за това как трябва да се работи за обозначението на страната на произход. В предложенията тук имаше някои значителни подобрения във връзка със самата сърцевина на предложението: за това как се етикетират текстилните влакна, за това как се етикета съставът и за яснотата на етиктирането.

Отбелязвам обаче как докладчикът показателно е пропуснал да спомене, че това всъщност е една възлова директива за вътрешния пазар, както и директива за защита на потребителите, с голямата цел за опростяване на законодателството и улесняване признаването на новите наименования и пускането на новия текстил на пазара — с около 12 месеца по-бързо — и също за работата, която предстои да извършим по стандартизация, осигурявайки значително подобрение в нея чрез събиране на регламентите под шапката на Европейския комитет за стандартизация, всички от които ще осигурят значителни икономии за бранша, както и ще увеличат ползите за потребителите.

Истинският въпрос за докладчика е дали искаме да изложим всички тези положителни предимства на риск, като прикачим към предложението въпроса за обозначаване на страната на произход, който — както г-жа Rühle съвсем основателно отбелязва — вече е бил предложен от Комисията за цял набор от продукти. Мисля, че трябва много да внимаваме да не провалим ползите. Съгласен съм, че трябва да отбележим политическия момент и че трябва да искаме някои от другите неща, които докладчикът е поискал, но мисля, че има редица аспекти тук, където той е излязъл извън ролята си на докладчик за тази комисия и се е стигнало до нещо като коледна елха на някои от неговите собствени идеи. Надявам се той да отрази това при гласуването утре, за да можем да осигурим изгодите за потребителите и за производителите. Направете някои политически изявления, но нека не бавим ненужно въпроса.

Eva-Britt Svensson, *от името на групата GUE/NGL*. – (SV) Г-н председател, ако искаме потребителите да са в състояние да правят правилен избор и думата им да се чува, те трябва да имат достъп до информация за продуктите. Докладът е първа крачка и означава, че текстилът трябва да бъде етиктиран със страната на произхода си; с други думи, с информация къде са били произведени стоките. Като потребители имаме право да знаем това.

Сега имаме и възможността да изискаме Комисията да отиде по-далеч в предоставянето на потребителите на по-големи права. Мисля, наред с други неща, за указанията за грижа за продукта и предупрежденията за здравето и безопасността. Хората с алергии не трябва да попадат в досег със стоки, съдържащи следи от вещества, предизвикващи алергии.

Нашите граждани често остават с впечатлението, че правилата на вътрешния пазар дават предимство на предприятията и секторите. Конфедеративна група на Европейската обединена левица — Северна зелена левица, и аз в това число, смята, че е крайно време изискванията на потребителите да бъдат поставени на първо място. Това би било от полза не само за потребителите, но също и за сериозните предприятия.

William (The Earl of) Dartmouth, *от името на групата EFD*. – (EN) Г-н председател, докладът описва сам себе си, като, и тук цитирам: „от техническо естество и няма значително политическо отражение“. Европейската комисия никога не пропуска възможност за една добра криза. По същия начин и Европейският парламент с вещина използва технически доклади за създаването на една уеднаквена европейска свръхдържава. Следователно Партията на независимостта на Обединеното кралство гледа на доклада с подозрение.

Първата част от доклада събира три директиви в единен регламент, който да опрости нещата. След това има дори и намек за отмяна. При все това ние сме решително против втората част по-конкретно изменение 58, което има за цел новите изисквания за етиктирането да бъдат въведени на ниво Съюз. Имам предвид особено предложението, цитирам: за „единна система за етиктиране за размер на дрехи и обувки в рамките на ЕС“. Ние имаме една добре работеща система от размери в Обединеното кралство. Тя е напълно различна от системата, която съществува в по-голямата част от континентална Европа. Гражданите на Обединеното кралство я познават и разбират и тя не трябва да бъде сменяна със система в рамките на ЕС.

Отново казвам, докладчик от Европейския Парламент възнамерява да използва едно съвсем техническо предложение за придвижване към изцяло недемократичната цел за европейската свръхдържава.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Г-н председател, в хилядите разисквания във връзка с глобализацията, които водихме през последните десетилетия, все стигаме до точката, в която тези, които следят разискването, питат

какво те могат да направят. Това винаги води до упоменаване на правата на потребителите. Обаче в областта, в която те могат да упражнят тези права — а именно когато купуват продукти — на пътя им се поставят излишни препятствия. В областта на текстила има определена стандартизация, но според мен липсва кураж.

Уважаема Комисия, госпожи и господа, учуден съм, че съм първият, който го казва. Защо досега не сме били много по-амбициозни по отношение социалното етикетиране? Защо още нямаме такова? Защо не използваме това идеално средство за създаване на прозрачност за това къде, как и при какви условия всъщност се произвеждат продуктите? Защо все оплакваме загубата на работни места, а не правим това, което е от най-голям интерес за потребителите — а именно да им позволим да знаят какво всъщност купуват, като дадем доказателства?

Evelyne Gebhardt (S&D). – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, г-н Manders, много Ви благодаря за добрата работа, която сте свършили за регламента. Искам също да изкажа особени благодарности на моя докладчик в сянка, тъй като макар това да е наистина технически доклад — както беше споменато неведнъж — той има много и разнообразни последици за нашите граждани. Все пак, всички тук сме се заели да спомогнем новите текстилни влакна да бъдат пуснати на пазара в Европейския съюз.

Това е нещото, което искаме да направим възможно. В това Европейската комисия е права. Но не как да е обаче; текстилните влакна трябва да бъдат изпитвани, за да могат гражданите наистина да се ползват със защитата на потребителите, за която винаги говорим. Важно е например да се проверява дали влакната са алергенни. Те трябва също да бъдат ясно етикетирани, така че и нашите граждани — които винаги биват описвани като отговорни граждани — да могат да действат съответно.

В този контекст съм длъжна да възразя на колегите, които казаха, че трябва да се откажем от обозначаването на страната на произход. То е много важно и абсолютно правилно. Много граждани искат да знаят откъде идват влакната и текстилът. Каква е историята им? Историята им включва начина, по който са били произведени. Достойно е за съжаление, но в много държави все още се използва детски или дори робски труд. Има граждани, които искат да знаят тази информация, за да могат да правят отговорен избор при покупката на продукти.

Може да не е работа на регламента, но е работа на нас, членовете на ЕП, да напомним на Съвета и да упражним натиск, за да се осигури, че текстът относно маркировката за произход, който е готов от 2005 г., да бъде най-накрая въведен в правилно действие. Това е възможност да засилим натиска и трябва наистина да я използваме, за да се стигне до един добър регламент, за който гражданите да кажат: да, със сигурност можем да приемем това — ето такива неща очакваме от нашите представители в Парламента.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Г-н председател, ако има един промишлен сектор в Европа, в който заетостта да е станала жертва на безскрупулните изнасяния на производства, свободното движение на капитал, силното евро и дъмпинга, това е текстилният сектор. Що се отнася до производството и заетостта, днес остават само броени ниши в средния/горния обхват, луксозните и високотехнологични сектори. Но всичко това е нестабилно, оставено на милостта на имитаторския и технологичния напредък в страните с възникващи икономики, които прекалено често се финансират с капитала на европейските фирми.

Ето защо всичко, което може да спомогне за запазване на работни места и ноу-хау в европейския текстилен сектор, е положително. Затова и аз подкрепям социалното етикетиране на текстилните изделия, за да се помогне на потребителите да избират стоките въз основа на етични критерии като здраве, безопасност, права, осигуряване, условия на труд и възнаграждение на работниците.

Подкрепям също етикетирането като средство за борба с имитациите стига да си осигурим човешките ресурси за борба с измамите. След това трябва да отидем по-далеч, като въведем истински общностни предпочитания. Можем да приложим всички мерки по етикетирането по света, но те няма да бъдат от особена полза без политическа воля за възраждане на текстилна промишленост, която да създава работни места в Европа.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Г-н председател, текстилната промишленост преминава през период на резки промени. Нови текстилни влакна и тъкани навлизат на пазара и за потребителите е трудно да разберат какво купуват. За съжаление, голям дял от стоките се произвеждат в страни, в които няма никаква форма на контрол върху продуктите. От десетилетия информираме потребителите за съдържанието на храните и лекарствата, но не и за това какво съдържат облеклата, които носят. Поради това в настоящия „нано“ век е хубаво, че започваме да се замисляме по темата, и съм съгласна и с Комисията, и с докладчика, че е необходима единна система за етикетиране за размер на дрехи и обувки.

Интернет открива изцяло нови възможности за търговците и купувачите да намират информация за даден продукт, използвайки идентификационен номер. Особено важно е да информираме потребителите за алергените и опасните вещества. Освен това съветите за грижа за продукта, страната на производство, запалителните характеристики и използването на химикали при производството също са важни. Използването на независими от езика символи е от възлово значение за потребителите при ежедневното боравене с продуктите.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Лоялна конкуренция за европейската търговия и промишленост, също както и защита на европейските потребители, не може да се постигне в глобализираната търговия, ако не се определят някои стандарти за производството и информацията за потребителя относно производителите. Регламентът без съмнение ще има по-добър резултат от старата директива за постигане на по-нататъшни подобрения в обхвата на етикетирането на текстила, намаляване срока за пускане на пазара на нови влакна с една година и в същото време премахвайки етикетите за потребителя.

Продължават да съществуват редица противоречия между Парламента и Съвета например във връзка със съчетаването на наименованията на текстилните влакна с лингвистично неутрални символи, за обозначаването на нетекстилните животински съставки на текстилните продукти или проблематичните алергични тестове, което е жалко. Доволна съм обаче, че е по-малък спорът относно обозначението на страната на произход на продуктите и условията на употребата им. Те са задължителни за текстила, внасян от трети страни, но вече не са задължителни за текстила, произвеждан в държавите-членки. Това е добър признак и европейските производители и потребители, които са загрижени за качеството, призоваваха за това от години. Надявам се скоро да разширим прилагането на този принцип по отношение на продуктите от стъкло, порцелан и също за други стоки и че ще успеем да го сторим преди европейските продукти да изчезнат напълно от нашия пазар под натиска на евтини и некачествени продукти.

Искам да изразя противопоставянето си на тези, които описват това като протекционизъм. Все пак информацията за това къде се произвежда съществена част от даден продукт и при какви условия, не следва да се прикрива; напротив, тази информация ще даде по-добра ориентация за потребителите в глобализирания пазар. Това ще подпомогне насърчаването на висококачествени европейски марки и може би с основание ще предизвика гордост у гражданите от това, което европейците все още продължават да произвеждат, въпреки конкуренцията от евтината работна ръка. Основната добавена стойност, която потребителите очакват, е в надеждата, че ще бъде по-лесно да се избегне купуването на опасни продукти, каквито все още има твърде много, въпреки подобрените мерки за контрол. Приветствам подкрепата на Комисията и мисля, че компромис ще бъде намерен и със Съвета.

Alan Kelly (S&D). – (EN) Г-н председател, най-напред искам да поздравя докладчика и докладчиците в сянка, които проявиха положителна и ориентирана към потребителите нагласа по темата на всички етапи в комисията. Мисля, че работата отново беше доказателство за способността на залата да бъде сред най-гъвкавите и постигащи консенсус институции на Европейския съюз. Това е може би вторият или евентуално третият въпрос, на който съм свидетел, след като се присъединих към комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите, при който Парламентът можа да бъде по-напредничав от Съвета, и ще се радвам нови примери за това да успяват в бъдеще.

Колкото до самия въпрос, опитите за уеднаквяване на правилата, когато се стигне до етикетиране на текстила и определяне на наименования, са един много положителен пример как вътрешният пазар може да помогне на потребителя и производителя. Предложението е еднакво важно и за бранша, и за потребителите. Важно е това да се помни и понякога си мисля, че страната на потребителя не се радва на необходимото внимание.

Предложението тръгна като най-вече техническо, а не политическо и беше само едно средство трите директиви да бъдат събрани заедно. Като се има предвид обаче, че ние рядко се връщаме на такива въпроси в залата, има смисъл да се опитаме и да направим предложенията по темата възможно най-обхватни.

Потребителите имат право на точна, имаща отношение, разбираема и съпоставима информация за състава на текстилните продукти. Те също имат право да получат пълен — и имам предвид именно пълен — списък на текстилните влакна, съдържащи се в продуктите; това е необходимо за недопускане на алергии и др.

Лично аз мисля, че е много важно да има прозрачност за производствените методи и условия и точни указания за мястото на произход. Това ще позволи да се правят социални решения при избора на покупки. Според мен това става все по-необходимо в света, в който живеем, предвид детския и робския труд и т.н.

Ето защо подкрепям много от идеите на Комисията, но подкрепям също и призивите за една по-обща схема за етикетирането на текстилните продукти. Трябва да гледаме на това като на възможност да получим най-доброто законодателство, което ще задълбочи и укрепи вътрешния пазар.

Regina Bastos (PPE). – (PT) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, искам да започна с поздравления към г-н Manders за работата му по доклада, както и да благодаря на останалите колеги, които му съдействаха за него. В действителност, само защото предложението опростява и подобрява действащата законодателна рамка, като събира заедно всичкото съществуващо законодателство — три основни директиви относно наименованието и етикетирането на текстилни продукти — то е важно.

Но в допълнение към това предложението ще има положително влияние върху частните субекти и публичните органи и ще позволи също новосъздадени влакна да бъдат разработени, насърчавайки по този начин иновациите в секторите на текстила и облеклото. Този преглед ще направи също по-прозрачен процеса на добавяне на нови текстилни влакна към списъка на уеднаквените наименования на текстилните влакна. Изглежда вече няма съмнения, че регламентът ще бъде от полза за участващите субекти.

Да вземем текстилната промишленост, която ще спечели от намалените административни разходи и възможността новите текстилни влакна да бъдат пускани на пазара по-рано. От тяхна страна, за органите на държавите-членки няма да бъде необходимо да се транспонират измененията в националното законодателство, което ще им позволи значително да намалят разходите си. Нещо повече, потребителите ще получат гаранции, че наименованията на текстилните влакна отговарят на определени характеристики, и също ще спечелят от факта, че новите текстилни влакна ще достигат до пазара по-рано. Въвеждането на тези текстилни влакна е важно за европейската индустрия като начин за насърчване на иновациите, което означава, че повече информация ще достига до потребителите.

В сегашния контекст на глобализиран свят и страни с възникващи икономики с все по-големи пазари, на които са в движение милиони продукти, произведени от милиони предприятия, ангажиментът към иновациите и бързината, с която иновациите стигат до потребителите, е от абсолютно възлово значение за предприятията, особено за малките и средните предприятия (МСП). Прилагането на регламента би могло да доведе до подобряване конкурентоспособността на МСП. Новият регламент със сигурност ще означава, че пазарният дял на тези МСП ще се увеличи, и по този начин ще допринесе за заетостта в Европа.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Г-н председател, има един израз, който гласи, че животът на човека виси на тънка нишка. Помислете, ако нишката не е здрава, ако не е направена от правилния материал; този живот ще бъде изгубен. Казвам това, за да онагледя колко важни са нишките и тъканите.

Това не е само технически въпрос. Тук не говорим за технически доклад. Мисля, че отличният доклад, подготвен от г-н Manders, и му благодаря за него, има политическо измерение — измерение, засягащо търговеца и производителя: с регламента работата им ще бъде улеснена и ускорена.

Той има политическо измерение, което засяга потребителите, а оттам и вътрешния пазар; политическо измерение, което повдига етични въпроси. Трябва да знаем откъде идва продуктът, къде е бил произведен. Етикетът „произведено в“ не е просто технически въпрос. Той е според мен изключително политически въпрос. Когато знаем от коя страна идва даден продукт, имаме информация как е бил произведен, за вида труд, използван там, за трудовите права и дали те се спазват.

Ние, като граждани на Европейския съюз, не сме технократи, които се разхождат наоколо със затворени очи. Ние сме хора, които мислим, приемаме законодателство и действаме от името на други хора. Така въпросът за „произведено в“ е може би технократична процедура със сериозно политическо измерение, което трябва да затвърдим. Мисля, че нашият принос ще изиграе голяма роля тук.

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, винаги съм се разбираал добре с г-жа Rühle, но сега беше първият случай от шест години, в който тя изказа собствените ми мисли по дадена тема. И аз се опасявам, че сме в достоен за съжаление процес на сливане на две отделни теми по начин, който не обещава предимства на гражданите на Европейския съюз, на Парламента, Комисията или Съвета.

Всички сме съгласни, че етикетирането на текстилните продукти е тема, която е начело в дневния ред на потребителите, и трябва спешно да намерим решение. Обаче наистина трябва да внимаваме да не смесим тук две различни неща. Досега не съм виждал в Парламента нищо подобно на това: комисията по международна търговия в момента се консултира по проекторегламент на Комисията и след това вмъкване точно същия въпрос в друга тематика.

Говоря конкретно за маркировката за произхода „произведено в“. Няма да навлизам в подробности за всички въпроси, по които ще се консултираме в комисията през идните седмици и месеци в контекста на регламента за „произведено в“, като например коя е страната на произход на продукт, проектиран в Италия, направен с кожа, обработена в Аржентина, и с памук от Туркменистан, който е бил втъкан в плата в Китай, при което

продуктът е съшит във Виетнам, и след това изгладен и опакован като готова риза пак в Италия. Откъде идва този продукт? Можем ли да успеем да стигнем до правило за потребителите?

Абсолютно съм убеден, че ако успеем да направим това, то няма да бъде в контекста на регламента, който разискваме тук днес, а по-скоро ще е под егидата на проекта, за който отговаря г-жа Muscardini. Ще бъде изключително благодарен, ако двата въпроса могат бързо отново да бъдат разплетени на второто четене. Наистина съм на мнение, че със смесването на тези въпроси и свързването им заедно, ние не правим нищо полезно нито за потребителите, нито за Парламента, Комисията или Съвета. Със сигурност бих се радвал, ако тук намерим решение, което наистина да не допусне регламентът да бъде блокиран.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, благодаря на докладчика, а също и на докладчиците в сянка и на члена на Комисията Таяни, или по-скоро трябва да кажа на заместник-председателя Таяни, за прецизните и точни отговори, които ни дадохте на възлови въпроси.

Преди осемнадесет години Университетът на Барселона проведе проучване, което стигна до извода, че текстилната промишленост ще изчезне от Европа до 2000 г. Вече е 2010 г. и това мрачно предсказание не се сбъдна и то поради една проста причина: а именно, че научните изследвания и иновациите, разработени в Европа и в страните, които запазиха производствената си база — защото те действаха не само като изследователски центрове, а като центрове за приложни изследвания и промишленост — осигуриха производството на нови иновативни текстилни влакна. Оттам и необходимостта от този регламент вместо от директива, за да се гарантира гъвкавост, да бъдат защитени потребителите, когато става дума за етикетирание и също за гарантиране на страната на произход.

Мисля, г-н заместник-председател Таяни, че си заслужава да си представим бъдеще, в което ще има и европейско звено за контрол за защита на здравето и безопасността, с други думи, орган за опазване на тази оригиналност. Мисля, всички трябва да се съгласим с този положителен аспект, който произлезе от доклада.

Elisabetta Gardini (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, мисля, всички сме съгласни с подхода на предложението за регламент, което се обсъжда днес, особено с аспектите, свързани с ограничаването на бюрокрацията, насърчаване на по-иновативна промишленост, с яснотата и преди всичко с потребителите — и трябва да наблегна на този последен аспект.

Поради тази причина искам да наблегна на точката за страната на произход, защото според мен това е задължителен елемент: днес потребителите искат да бъдат информирани и със сигурност страната на произход е една от най-чувствителните части от информацията, която можем да им предложим. Който и пазар да погледнем в европейски град, мисля, ще видим, че хората се интересуват какво купуват: искат да знаят какво купуват, от какво е направено изделието и откъде идва то. Това определено е изключително чувствителна и важна част от информацията и тя е важна, защото Европейският съюз стана едно допълнително предимство, Европейският съюз гарантира безопасност и защита за потребителите.

Знаем и потребителите го знаят, че страни извън ЕС имат — трудно ни е да го кажем, но знаем, че е вярно и че няма смисъл да се опитваме да го крием, госпожи и господа — не толкова строги правила, не толкова строги закони, които са не толкова чувствителни към много от аспектите, за които мнозина от колегите вече ни напомниха: условия на работа, защита на малолетните, защита на жените, защита на работниците, но също и осведоменост за стандартите и за веществата, които се използват.

Прекалено често вестникарски публикации привличат вниманието ни към случаи на алергии при жени и деца. Говорим с лекари, говорим с педиатри, говорим с гинеколози и знаем, че използването на опасни за здравето продукти и вещества за съжаление е широко разпространено. Искам да ви напомня още нещо: тук не става дума за протекционизъм, а по-скоро за въвеждане на еднакви правила на световния пазар, тъй като толкова много от партньорите ни вече са възприели такъв вид етикетирание, включително САЩ, Канада и Япония.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, изслушах цялото разискване по директивата относно етиктирането на текстилните продукти и първото нещо, което трябва да заявя, е, че за групата на Европейската народна партия (Християндемократи) е важно потребителите, които искат да имат тази информация, когато купуват текстилни изделия, наистина да я получат.

Предложението на докладчика за по-широко използване на технологиите и за запазване само на идентификационен номер за самия продукт — вместо етикет, който става все по-дълъг — като информацията бъде достъпна в други документи, евентуално чрез Интернет, със сигурност би помогнало на тези, които търсят

много подробна информация. То също би помогнало на тези, които не искат информация, тъй като вече няма да им се налага да четат всичката информация върху самия артикул от облеклото.

На второ място, проучването, предложено от докладчика и докладчиците в сянка — на които искам да използвам възможността изрично да благодаря още веднъж — повдига редица въпроси, които си заслужава да бъдат разглеждани поотделно, но които, взети в съвкупност, е вероятно да изправят предложението пред голяма съпротива в Съвета. Това е още повече достойно за съжаление, защото предложението би могло да е от особено значение за европейската текстилна промишленост, тъй като твърде иновативните текстилни влакна могат да ни дадат предимство на силно конкурентния световен пазар. Ако регламентът не се реализира, всички ще бъдем донякъде ошетени.

Не бива да отминаваме с лека ръка оправданите опасения, приети в измененията в комисията, но точно сега трябва да се съсредоточим върху прокарването на предложението в първоначалната версия на Комисията. Може би трябва да се върнем на въпросите за маркировката за произход и еднаквите размери, както спомена г-н Caspari, на по-късен етап.

Надявам се да бъдем в състояние да стигнем до решение по тази тематика и това да стане възможно най-рано при второто четене. Надявам се също да решим важните въпроси по време на това второ четене, вместо да отделяме прекалено много време за разглеждане на периферни въпроси.

Marco Scurria (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, нямам търпение да дам принос към разискването, защото се готвим да гласуваме по нещо, което смятам за изключително важна мярка: важно е да се рационализира работата на нашите предприятия, но най-вече да бъдат защитени потребителите. Тези, които купуват, трябва да знаят какво купуват, а тези, които търсят качество, трябва да намират качество. Обаче също така е важно да се има представа за социалната устойчивост на това, което купуваме.

Някой вече го каза — но искам да наблегна на това отново, защото мисля, че е един конкретен въпрос, който трябва да се оформи от настоящата дискусия в Европейския парламент — искам да знам дали даден продукт е произведен в място, където работниците са защитени; искам да знам дали за този продукт е имало експлоатация на деца; искам да знам дали този продукт е резултат на нелоялна конкуренция.

Така че това тук е мярка, която се надявам скоро да бъде разпространена и в други производствени и занаятчийски сектори, тъй като съм на мнение и заключавам, че мярката ще приближи много повече Европа към нейните граждани, и затова благодаря на докладчиците, които осъществиха мярката, и на Комисията и члена на Комисията Таяни, които изиграха ролята на движеща сила за нея.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Г-н председател, голяма част от разискването относно текстила повтаря разискванията, които проведохме за храните, произхода на храните и как етикетираме храните. Интересно е, че в една пица, направена например в Ирландия, може да се съдържат съставки, идващи от 60 различни страни. Много е сложно да съставяме етикетите правилно.

Един от въпросите, който беше споменат, са опасенията на потребителите за това как се произвеждат нещата, за благосъстоянието на работниците и стандартите по околната среда. Гледах един много обезпокоителен репортаж по телевизия CNN за състоянието на Перлената река в Китай. Столицата на денима на Европа е разположена по бреговете на тази река, която е силно замърсена, защото изнасят техните евтини продукти за ЕС, САЩ и други пазари — и потребителите ги купуват. Така че, макар да казваме, че потребителите желаят информация, за да правят информиран избор, много от тях изглежда пренебрегват информацията, която имат, и правят избора си въз основа на цената. Мисля, че трябва да говорим повече за устойчивото производство и устойчивото потребление по всички направления — храните и наистина текстила.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, като благодаря на докладчика, г-н Manders, и на докладчика в сянка, г-жа Comi, искам, с всичкото дължимо уважение, да не се съглася изцяло с г-жа Rühle.

Тя казва, че е погрешно да се включат стандарти за „произведено в“ в регламента; но къде другаде да включим тези стандарти, които потребителите и малките предприятия, действащи в Европа, очакват с нетърпение от години, от прекалено много години? Според нея целта на регламента е да се отвори пазарът пред новите текстилни влакна, пред иновациите, пред една по-бърза система за кодиране, но се крие страната на произход, защото Европа на страха, Европа на прикриването, Европа на затъмнението, Европа, която не казва къде се произвеждат нещата, трябва с основание да ускори предлагането на новите текстилни влакна, но не трябва да казва на потребителите къде се произвеждат текстилните продукти.

Какъв е смисълът на тази двулична система? Защо трябва още да поддържа жива идеята за Европа, която е бюрократична, неясна и дори още по-лошо, внушава страх и избягва яснотата? Искаме стандарти за „произведено в“ и ги искаме скоро поради една проста причина — скоро приключвам, г-н председател — която е, че ако върху един текстилен продукт бъде изписано „произведено в“, това ще означава, че продуктът с този етикет не е създаден с използване на разтворители, които са токсични или вредни за околната среда, че не е бил произведен от деца, държани в истинско робство, или от експлоатирани жени, че не е бил създаден от експлоатирани работници, през изтощителни работни дни и без гаранции за здраве и безопасност, придобивки и заплати.

Обозначението „произведено в Европа“ е гаранция за потребителя и също гаранция как е бил създаден продуктът. Трябва да бъдем горди с това заявление и да направим необходимото то да се въведе незабавно. Ето защо подкрепяме предложението, точно както е внесено от компетентната комисия, и вече можем да благодарим на члена на Комисията Таяни за значителните уверения, които даде на залата по въпроса.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-н председател, мисля че е хубаво да водим дискусия по тема, която засяга всеки гражданин, защото почти всеки гражданин става потребител и купувач на текстилни продукти.

Етикетирането също е много важно. Преди няколко години помня как на няколко пъти бях поразен в моята собствена страна, когато вземах продукт с изписано на него „Deantús na hÉireann“ — „продукт от Ирландия“, етикетът на който можеше да се отлепи и под него да се види „произведено в Китай“; с други думи, потребителите бяха мамени.

Оттогава постигнахме голям напредък, но трябва да отидем по-далеч. Бележките, които направи по-конкретно Lara Comi относно продуктите от трети страни, са много важни. Досега ние бяхме прекалено строги към нашите собствени страни и не такива към трети страни. Това важи също и за селскостопанския сектор и предстоящите предложения от Меркосур по-конкретно, уверявам ви. Така че приветствам регламента.

Накрая, предложението да се въведат едни и същи размери в целия Европейски съюз е много добро. То много ще улесни хората при покупка и също така ще създаде чувство за Европейски съюз, без да се създава свръхдържавата, за която добрият граф е толкова загрижен.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Г-н председател, дискусията относно маркировката за произход върху етикетите и опаковките на текстила и облеклото е много важна за защита на правата на потребителите, но също и за защита на работната ръка и производството в секторите на текстила и облеклото в нашите страни.

Искаме да се борим срещу социалния дъмпинг и детския труд и да защитаваме социалните права и околната среда. Етикетирането трябва да даде на потребителите възможност за ясен избор и принос за бъдеще, което да бъде по-добро за всички в Европейския съюз или в други страни. Именно чрез процеса на ясно обозначение на произхода и съдържанието на продуктите ще бъдем в състояние да правим по-осъзнат избор; той ще допринесе за едно по-добро бъдеще.

Антонио Таяни, заместник-председател на Комисията. – (IT) Г-н председател, споделям мнението на тези, които казват, че предложението за регламент има определено техническа насоченост, но то е и политически важно: то е политически важно с това, че засяга интересите на европейските граждани, тъй като ние опростяваме стандарти, а това означава улесняване работата на гражданите и улесняване работата на предприятията, които действат в сектора.

Ние предоставяме услуга на гражданите, защото голямо мнозинство от Парламента подкрепя етикетирането и затова ние правим възможно за гражданите да знаят какъв вид продукт купуват. Това означава, че гарантираме тяхното здраве и неотменни права — съгласен съм с идеите, изложени от г-жа Gebhardt в нейното изказване, но също и с тези на г-жа Figueiredo.

Ангажирани сме също да опазим европейската текстилна промишленост: не можем да забравим, че в този сектор бяха загубени много работни места, понякога поради нелоялна конкуренция. Наш дълг е да запазим конкурентоспособността на нашите предприятия на световния пазар и трябва да не допуснем дъмпинг в Европейския съюз. Опазването на текстилния сектор означава опазване на хиляди и хиляди работни места и в същото време защита на правата на гражданите.

Одобрявайки текста, ще защитим цял спектър от професионални общности, които по мое мнение все още зачитат ценностите на нашия Европейски съюз. Според мен г-н Kelly е прав, а и искам да дам уверения на лорд Dartmouth, дори и да е излязъл от залата, който се опасява от свръхдържавата.

Не мисля, че Европейският съюз е съвременна версия на Левиатан на Хобс; той е просто една институция, която олицетворява принципите на солидарност и субсидиарност, защитава правата на човека и е ангажиран с опазване на социалната пазарна икономика, а самият пазар е средство за създаване на социална политика; така че тук няма нищо, което да ограничава нечия свобода, ние просто защитаваме правата на половин милиард европейски граждани, които живеят в нашия Съюз.

(EN) **Позиция на Комисията по измененията от Парламента**

Доклад Manders (A7-0122/2010)

Комисията може да приеме изменения 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10, 15, 17, 18, 20, 22, 23, 26, 29, 33, 34, 35, 39, 41, 42, 43, 44, 46, 52 и 61.

Комисията може да приеме изменения 8, 9, 11, 12, 13, 14, 16, 21, 24, 25, 27, 28, 30, 31, 32, 36, 40, 45, 47, 48, 49, 50, 51, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 62, 64, 65, 66, 67, 69, 70 и 72 по принцип.

Комисията не може да приеме изменения 19, 37, 38, 63, 68 и 71.

Toine Manders, докладчик. – (NL) За мен е чест, че толкова голям брой оратори присъстват тази вечер в понеделник на обсъждане на технически доклад, и също, че за доклада има широка подкрепа.

Някои от моите колеги изказаха критики в смисъл, че с обхвата на доклада не трябва да се злоупотребява, не трябва да се разширява. Разбирам това, но искам да подчертая думите на една от колежките, г-жа Gebhardt, в тази връзка. В някои ситуации трябва да се използва случаят, за да се постигне нещо, и съм на мнение, че е много уместно да действаме така.

Важно е утре да има много широка подкрепа и аз усещам подкрепата от реакциите на много хора. Това ще даде на залата една отлична отправна точка, особено в преговорите със Съвета, тъй като съм на мнение, че заедно с Комисията — и аз благодаря на члена на Комисията за ясната му позиция — Парламентът ще бъде в състояние утре да създаде положение, което в крайна сметка ще доведе до успешно приключване на преговорите със Съвета.

Целта на предложението е да се създаде по-добро законодателство за бъдещето, тъй като хората купуват все повече през интернет, и затова е необходим един работещ вътрешен пазар, в който 500 млн. потребители могат да получат информацията, която желаят, по един честен начин. Започваме с текста и се надявам, че това в крайна сметка ще се приложи към всички продукти, които се продават на вътрешния пазар. Намерението не е да се дава повече информация, а ясна информация с единна европейска основа; и ако това се постигне, ще бъда много доволен.

Като заключение, г-н председател, искам само да спомена, че взех съзнателно решение да не стигам до съгласие със Съвета в рамките само на едно четене. Мисля, че трябва да изминаваме този обикновен път много по-често и че Парламентът, в пленарен състав, трябва да изнесе решение по доклада, внесен от комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите, преди встъпване в преговори със Съвета и Комисията с цел да се стигне до заключение. Мисля, че би било в ущърб на демокрацията, ако постигнем споразумение дори преди обсъждането в пленарна зала. По този начин, надявам се, мнозина да последват примера и всички теми обичайно да бъдат разглеждани на първо и второ четене.

Надявам се на един добър резултат утре и с нашата отправна точка — тази на широка подкрепа — ще бъдем в отлично положение да спечелим финала срещу Съвета, ако го кажа на футболен език.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре (вторник, 18 май 2010 г.).

Писмени изявления (член 149)

Sergio Berlato (PPE), в писмена форма. – (IT) Текстилната промишленост в Европейския съюз започна дълъг процес на реструктуриране и технологично обновление в отговор на значителните икономически предизвикателства, пред които този сектор се изправи през последните години. По мое мнение, като позволява уеднаквяване и стандартизация на някои аспекти на етикетирането на текстилните продукти, обсъжданият доклад едновременно улеснява свободното движение на тези стоки на вътрешния пазар и осигурява високо и еднородно равнище на защита на потребителите в рамките на Европейския съюз. Поради това подкрепям поканата, отправена до Комисията да представи доклад до Европейския парламент и Съвета относно евентуални нови изисквания към етикетирането в срок от две години от влизането в сила на новия регламент. Това ще

служи на двойната цел за опростяване на етикетирането на текстилните продукти и предоставяне на потребителите на точна и съпоставима информация относно собствеността, произхода и размерите на текстилните продукти. Мисля, че при постигането на тези цели ще бъде необходимо да се осигури въвеждането на задължително етикетирание да не води до допълнително бреме върху предприятията, особено върху малките и средните предприятия. В момента няма удовлетворителни тестове, които да показват как алергените или опасните вещества, използвани в производството/преработката на текстилните продукти, се отразяват на човешкото здраве. Поради това призовавам Комисията да извърши изследване за оценка на тяхното въздействие.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма*. – (DE) Още веднъж, екологичното етикетирание обещава нещо съвсем различно от това, което реално дава — нека само си спомним скандала с „биологично отгледания памук“ или неотдавнашната пантомима с биохимикалите. Най-напред, на пазара на биопродуктите се задава още едно объркване на етикети и обозначения — което ЕС би могъл с основание да опрости веднъж завинаги, нещо което обикновено обича да прави; и на второ място, време е ЕС да възприеме генетично модифицирания памук. Ако все още очакваме проучвания на възможните последици от вредните вещества, тогава междувременно генетично модифицираният памук би трябвало най-малкото да е обозначен на етикета. Крайно време е също ЕС да направи нещо по въпроса за „радиочестотното идентифициране“. Не може да искаме върху текстила да се поставят електронни етикети без знанието на въпросните лица, докато все още изчакаме необходимите регламенти за етикетирането. Ако пешеходците ще могат да станат видими чрез облекло с етикети за радиочестотно идентифициране (RFID), ще бъде възможно да се следи всяка стъпка на хората. Предвид натиска за спазване на политическа коректност хората скоро ще трябва да бъдат изключително внимателни по отношение институциите, които посещават, облечени с дрехи с етикети за радиочестотно идентифициране. Може би в бъдеще хората ще трябва просто да заличат номера си за радиочестотно идентифициране от услугата „Google Street View“. От друга страна, чиповете могат да задействат охранителните системи по летищата. Джордж Оруел не би могъл да си представи това; ние отдавна надминахме представите му за наблюдавано общество.

18. Развитие в областта на обществените поръчки (кратко представяне)

Председател. – Следващата точка е краткото представяне на доклада на Heide Rühle, от името на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите, относно развитието в областта на обществените поръчки [2009/2175 (INI)] -(A7-0151/2010).

Heide Rühle, *докладчик*. – (DE) Г-н председател, искам да изкажа моите благодарности на всички докладчици в сянка за тяхното градивно сътрудничество и за добрите резултати, постигнати до момента в комисията. Позволете ми да повтора и подчертая основните точки от моя доклад.

Най-напред, необходима е по-голяма правна сигурност за всички участващи страни — възложители и изпълнители — с цел по-добро регулиране. Докладът ми набляга на особено голямото значение, което имат обществените поръчки във времена на криза. Обаче в доклада ми също се критикува фактът, че сложното взаимодействие между европейското законодателство и националното транспониране не доведе до опростяване и намаляване на бюрократизма при обществените поръчки, каквато всъщност беше целта на прегледа от 2004 г., а по-скоро до повече работа, високи външни разходи за правни съвети и проточващи се процедури. За съжаление, това става за сметка на иновациите и качеството. Многобройни проучвания показват, че случаят е именно такъв. Прекалено често липсата на правна яснота води до избор на най-евтината, а не най-добрата оферта.

Макар Комисията сега да осигурява съдействие в областта на „зелените“ обществени поръчки, такова съдействие няма в областта на социално отговорните обществени поръчки, справедливата търговия или насърчаването на иновациите чрез обществени поръчки. Тук Комисията трябва спешно да преработи някои неща.

По-добра координация вътре в Комисията също е спешно необходима. Със свои неотдавнашни решения Съдът на Европейския съюз премахна редица правни неясноти и укрепи ролята на възложителите на обществени поръчки например, като посочи, че обхватът на директивите не трябва да се разпростира в области като градоустройственото планиране. Тези решения не дават на възложителите картбланш, а по-скоро ясна рамка за действие. Това също беше нещо, което исках отново да заявя в доклада си.

Остава една последна точка: въпросът за концесиите за услуги, по който мненията сериозно се разминаха в рамките на комисията. Позицията ми по въпроса не е променена. Концесиите за услуги бяха преднамерено извадени от директивите относно обществените поръчки с цел да се осигури по-голяма гъвкавост в тези области и да бъдат отчетени културните различия. Тази позиция се поддържа и от всички заинтересовани страни, с които разговарях, независимо дали са общински висшестоящи организации, публични предприятия —

особено във водоснабдяването — промишлени сдружения, синдикати или, не на последно място, неправителствени организации. И това беше нещо, което исках отново ясно да заявя в доклада си.

Искам да спомена още един въпрос, който е много важен според мен: обществените поръчки не трябва да водят до това избраните институции да губят демократичните си права. Ако установим, че много общини вече включват справедливата търговия като важен критерий при решенията си по обществените поръчки — било то за покупка на кафе или на други продукти — мисля, че е важно да подкрепим това. В този случай би било много важно Комисията да помогне на общините и ако допуснат грешка, да е на разположение, за да ги посъветва. Вместо това Комисията заведе ново дело срещу Нидерландия именно във връзка с такива грешки. Според мен това би имало обратен ефект, защото е в разрез с политическите решения, взети от политическите органи.

Председател. – Виждам, че няколко оратори желаят да изразят мнението си. Не забравяйте, че всеки от вас ще има по една минута.

Frank Engel (PPE). – (FR) Г-н председател, искам да започна с поздравления към докладчика и да ѝ благодаря за нейната задълбочена работа и възприемчивост. Беше удоволствие да се работи с нея по доклада. Мисля, че резултатът от работата е един балансиран доклад, сърцевината на който е повишаването на правната сигурност. Затова сега целта не е да се предлага повече законодателство на всяка цена, а да се направи наличното законодателство по-достъпно и разбираемо.

Един конкретен въпрос, който трябва да се повдигне — г-жа Rühle вече го повдигна — е този за концесиите за услуги. Това е чувствителна точка, която предизвиква известни разногласия и в рамките на комисията. Отново настоявам, доколкото както знаем Комисията възнамерява да ни представи нови законодателни актове по тази тема, при това тя да държи сметка за необходимостта от подобряване функционирането на единния пазар. В настоящия момент нищо друго не би оправдало големи законодателни инициативи по въпроса.

Evelyne Gebhardt (S&D). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, моята група всъщност би се радвала да подкрепи доклада на г-жа Rühle, тъй като той съдържа наистина много положителни елементи.

За съжаление, има три неща, които според нас липсват или които не можем да приемем във вида, в който са в доклада. Най-напред, г-жа Rühle не беше в състояние да приеме, че ние наистина се нуждаем от правна рамка за услугите в общ икономически интерес, и на второ място, тя също не успя да посочи ясно, че става дума за по-голяма правна сигурност по-конкретно в областта на социалните услуги. Естествено за този недостатък на доклада ние много съжаляваме.

Нещо, което абсолютно не можем да приемем, е отхвърлянето на концесиите за услуги. Просто не можем да кажем, че това е нещо, което не желаем. Съдът на Европейския съюз вече се произнесе по всичко това. Това е твърде неполитическо. Много е важно да заявим съвсем ясно какво искаме, след като знаем, че Европейската комисия готви правен текст. Важно е да призовем Европейската комисия наистина да приеме твърде положителната позиция, заета от Съда на Европейския съюз по въпроса, давайки по този начин правна сигурност. Това е нашето искане и затова ние внесохме алтернативна резолюция. Приканваме колегите да подкрепят тази алтернативна резолюция.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (RO) Искам да поздравя докладчика за всичките ѝ усилия по доклада. Напълно съм съгласен с необходимостта от опростяване на европейското законодателство относно обществените поръчки и засилване на прозрачността. Загрижен съм от големия брой спорове във връзка с обществени поръчки в множество държави-членки.

Например в Румъния особено сложната законодателна рамка води до процедурни грешки, а неправилното прилагане на разпоредбите по обществените поръчки може да затрудни усвояването на структурните фондове. Ето защо е необходима по-проста и ясна законодателна рамка, за да се улеснят нещата и за двете страни.

И аз искам да се спра на проблема за най-ниската цена. Съгласен съм, че един договор за обществена поръчка не трябва да бъде възлаган просто въз основа на най-ниската предложена цена. Съгласен съм също с докладчика, че съотношението цена/качество на офертата и икономическата изгода трябва да бъдат най-важните фактори, а не само цената. Поради това законодателният преглед трябва да вземе този факт под внимание и да осигури по-голяма гъвкавост на възложителите на обществени поръчки. Обаче трябва да направим това с голямо внимание, тъй като ако не въведем ясни критерии, ще отворим истинска кутия на Пандора, с риск ние да предизвикаме отново правна несигурност и дори корупция.

Malcolm Harbour (ECR). – (EN) Г-н председател, като докладчик в сянка за моята група, но също и като председател на компетентната комисия, аз също искам да се присъединя към благодарностите към Heide Rühle

за това, което е наистина един важен доклад. И наистина е жалко, че според доста странните правила на Парламента един толкова важен доклад относно възлов елемент на единния пазар и всъщност на публичната политика е ограничен до едноминутни изказвания.

Намирам за добре дошло присъствието на г-н Таяни тук, защото искам да му кажа, че обществените поръчки са средство от възлова важност за насърчаване на иновативните предприятия в целия Европейски съюз. Г-н Барниер, както знаем, след малко ще разгледа стратегията и се надявам да се спре на много от тези неща.

Но сърцевината на проблема е, колеги, че имаме режим, който, както се казва в доклада, е объркващ и сложен и наистина такъв, който много публични органи разглеждат като бreme, а не като възможност. Можем да използваме обществените поръчки за придвижване напред в области като малки и средни предприятия, г-н член на Комисията, и като възможности за иновации и „зелени“ продукти и услуги — и наистина за подпомагане на цялата проблематика на иновациите. Ето това трябва да постигнем, но ще се изискват съгласуваните усилия на всички служби на Комисията за изпълнение на препоръките от доклада.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Обществените поръчки изглеждат са ефикасен начин за закупуване на стоки и услуги за публичния сектор, като правят възможно постигане на разумни цени и намаляване на подозренията за корупция. В бъдеще обаче би било добре да се работи за опростяване механизмите в процеса на обществените поръчки и също да се направи опит за съкращаване сроковете за вземане на решения.

По мое мнение трябва да подкрепим основния принцип на тази цел. Обаче опитът показва, че е също така хубаво нещо договорите да се публикуват в интернет, тъй като това дава възможност за запознаване на по-широката общественост с тези договори и за да бъде тя убедена в предимствата им. Опитът показва това по-конкретно в случая на органите за местно самоуправление, където използването на активите на общността често пъти става под много зоркото око на гражданството и когато всички договори започнаха да се публикуват в интернет, хората бяха по-доволни и имаха повече доверие на органите за местно самоуправление.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Според мен докладът относно обществените поръчки, който беше приет от комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите с абсолютно мнозинство, ще бъде един добър ориентир за работата на Комисията при ревизирането на директивата. Целта ни е да направим обществените поръчки много по-достъпни за малките и средните предприятия, а търговете да станат по-малко бюрократизирани и в същото време по-лесни за контрол. Най-големият обем обществени поръчки със средства на ЕС е свързан със сгради, при което често остават съмнения — а понякога и повече от това — за корупция.

Съжалявам, че няма да гласуваме в доклада по моето предложение Комисията да създаде обществен портал, в който да могат да бъдат проследявани разликите в цените между спечелилите договори и реалната цена на строителството след изпълнението. Порталът би трябвало да следи и да открива подозрителни разминавания в цените например по отношение изграждане на един километър автомагистрала между държавите-членки. Твърдо съм убедена, че достъпът до наистина отворени обществени поръчки само ще се открие за МСП, след като корупцията бъде веднъж изкоренена.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Пазарът на обществените поръчки на равнище ЕС възлиза на 16% от БВП на ЕС. Вътрешният пазар приема, че всяко европейско дружество има право на достъп до поръчки, възлагани в друга държава-членка. Директивата относно услугите гарантира всяко европейско дружество да има право да предоставя услуги в друга държава-членка, включително по електронен път.

За вътрешния пазар е необходимо да се осигури оперативна съвместимост между системите за електронно правителство и следователно между системите за цифров подпис и системите за търгове, управлявани по електронен път. Приветствам пилотния проект PERPOL, стартиран от Комисията за обществени поръчки онлайн, както и решението относно списъка на акредитираните доставчици на услуги по сертификация и европейския план за въвеждане на услуга по удостоверяване на цифрови подписи.

Искам да привлека вниманието ви към факта, че през 2005 г. правителствата на държавите-членки се ангажираха да извършват към 2015 г. 50% от операциите във връзка с обществените поръчки в Европа по електронен път. Румъния въведе системата за обществени поръчки онлайн още през 2002 г., което доведе до намаляване на публичните разходи, по-голяма степен на прозрачност и по-широк достъп на малките и средните предприятия до пазара на обществените поръчки.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, аз също искам да благодаря на г-жа Rühle и на докладчиците в сянка за отличния доклад. Групата на Европейската народна партия (Християндемократи) приема много от съдържашото се в доклада. Съгласихме се също с компромис по една

или две точки, тъй като в зала като тази никога не може да се постигне всичко. Като цяло, докладът е една добра основа за по-нататъшно обсъждане с Европейската комисия по редица въпроси.

Г-жа Rühle вече разгледа въпроса как би могло да се даде възможност на възлагащите органи, институции и власти да вземат под внимание социалните критерии при поръчките, без да правят компромиси с принципите на вътрешния пазар. На второ място — и това беше разгледано от г-н Engel — как бихме могли да организираме концесиите за услуги, така че да бъдат в съответствие с вътрешния пазар в дългосрочен план?

Напълно съм съгласен с г-н Engel и г-жа Rühle, че можем да приемем ново законодателство само при условие то да предлага ясно и разпознаваемо предимство за вътрешния пазар. Предвид това, постигнали сме един добър компромис и естествено бих бил доволен, ако в крайна сметка социалдемократите също бъдат в състояние да го подкрепят.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) В условията на световна икономическа и финансова криза на правителството на моята страна се наложи да намали заплатите на държавните служители, пенсиите и помощите при безработица, както и да ореже субсидии. Имайки предвид тези особено строги мерки, обществените поръчки трябва да се възлагат по най-прозрачния и най-бързия възможен начин, за да се осигури публичните средства да се разходват правомерно и ефективно.

Освен това трябва да се насърчи използването на системи за търгове онлайн, което ще помогне за изкореняване на корупцията и измамите в системата на обществените поръчки. Сегашните административни процедури, обръканата и сложна правна система, както и необходимостта от изясняване процеса на обжалване във връзка с възлагането на договори за доставка, блокираха напредъка при някои важни договори. След консултация с Международния валутен фонд румънското правителство направи промени в закона за обществените поръчки в страната, които трябва да влязат в сила до 1 юни.

Lara Comi (PPE). – (IT) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, икономическата криза и кризата на финансовите пазари показва възловата роля на обществените поръчки, които имат за цел развитие на големи строителни обекти, развитие на иновациите и, разбира се, насърчаване на вътрешната и външната конкуренция на европейско равнище.

Намираме за съществено да бъдат опростени стандартите и да се постигне по-голяма правна сигурност. Това със сигурност би подобрило прозрачността във връзка със състава и работата на консултативния комитет по обществените поръчки, за който отговаря Комисията.

Приветстваме ролята, която играе институционализираното публично-частно партньорство за улесняване достъпа на малките и средните предприятия, които се явяват основата на нашата икономика. Необходимо е да активизираме усилията си за недопускане на дискриминация, от която често страдат малките и средните предприятия в Европа. Поздравявам моите колеги за работата, която са извършили, и те могат да разчитат на подкрепата ми утре.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-н председател, според мен, при установяването на причините на икономическата рецесия, в която се оказахме, с пръст се сочат — и с основание — банкери, строители, регулатори, спекуланти и т.н. Мисля обаче, че областта на обществените поръчки също доведе до много от проблемите, когато имаше елемент на „работа за нашите момчета“, липса на прозрачност и липса на почтеност. Договорите неизбежно отиваха все при едни и същи хора, които, разбира се, отново и отново допускаха преразходи над утвърдения бюджет, но така и не бяха наказани.

Приветствам новото развитие, което ще ни позволи възможно най-голяма прозрачност в процеса. Но трябва също да осигурим тези, които заседават и преценяват договорите, да имат най-голям експертен опит и най-голяма независимост и да не са назначения на партията, които са на власт.

Накрая, искам да кажа, че опростяването е, разбира се, от жизнена важност, тъй като няма смисъл да се отделят прекалено много време и прекалено много пари за едно много важно, но все пак предварително мероприятие.

Антонио Таяни, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, Комисията, и по-конкретно членът на Комисията Барние, когото замества тази вечер, наблюдаваха много внимателно подготовката на доклада по собствена инициатива на Парламента относно развитието в областта на обществените поръчки и разискването относно измененията.

Както казаха г-жа Тис и г-жа Comi и г-н Harbou, добрата дисциплина в областта на обществените поръчки е от основно значение за осигуряване най-рационалното използване на публичните средства за благото на гражданите и малките и средните предприятия, особено в сегашната трудна бюджетна ситуация.

Бележките, направени в доклада, ще бъдат надлежно взети под внимание при подготовката на нови инициативи. Работа вече е започнала по някои инициативи, които са в отговор на бележките. Службите на Комисията започнаха последваща оценка на директивите относно обществените поръчки. В момента се подготвя съобщение, в което ще бъде изяснен начинът, по който обществените поръчки могат да се използват за насърчване на устойчивото развитие, социалното приобщаване и иновациите. Тече и анализ на практиката на Съда във връзка с публично-публичното сътрудничество, който очакваме да ни позволи да определим обхвата на публично-публичното сътрудничество, който попада или не попада в обхвата на европейското законодателство по обществените поръчки.

Колкото до възможна инициатива относно концесиите, Комисията поема бремето на доказването и работи по проучване на въздействието, което ще бъде завършено през 2010 г. Тази оценка е предпоставка за законодателна инициатива по въпроса. Ако то покаже, че настоящата правна рамка ограничава икономическото развитие или развитието на нови, с по-добро качество услуги от общ интерес, ние безспорно ще трябва да я коригираме, като осигурим по-голяма прозрачност, правна сигурност и яснота по отношение на приложимите правила.

На международно равнище, правим всичко по силите си за отваряне на пазарите на обществените поръчки на големите икономики по света. Реципрочността е в сърцевината на всички наши преговори с цел да осигурим конкурентоспособността на европейската промишленост. Искаме да работим в тясно сътрудничество с Парламента и ви каним да възприемете градивен и отворен подход към дискусиата.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре (вторник, 18 май 2010 г.).

19. Съгласуваност на политиките на ЕС за развитие и понятието „официална помощ за развитие плюс“ (кратко представяне)

Председател. – Следващата точка е краткото представяне на доклада на Franziska Keller, от името на комисията по развитие, относно съгласуваност на политиките на ЕС за развитие и понятието „официална помощ за развитие плюс“ [2009/2218(INI)] (A7-0140/2010).

Franziska Keller, докладчик. – (DE) Г-н председател, съгласуваност на политиките за развитие е да не се дава с едната ръка, а да се отнема с другата. Няма смисъл например да се предоставя финансиране в подкрепа на селското стопанство в развиващите се страни, ако в същото време унищожим местните пазари чрез преки или косвени експортни субсидии.

По същия начин, може да продължаваме да полагаме големи усилия за насърчване предоставянето на здравни услуги и в същото време да пречим на търговията с генерични лекарства или вдигаме цените на лекарствата до непосилни стойности, като разширяваме патентната защита. Агрогоривата евентуално биха могли да намалят малко емисиите на CO₂ в ЕС, но да доведат до обезлесяване и до явлението „заграбване на земи“ в развиващите се страни, задълбочавайки по този начин изменението на климата — което именно искахме да избегнем, да не говорим за разселването на туземни населения и загубата на биологично разнообразие и селскостопанска земя за отглеждане на храни. В момента ние — с други думи, ЕС *per se* — не сме особено съгласувани.

ЕС отдавна признава на теория, че политическите мерки не трябва да си противоречат. Съгласуваността на политиките за развитие е заложена в Договора от Лисабон. Член 208 прогласява: „Съюзът взема предвид целите на сътрудничеството за развитие при изпълнението на политиките, които биха могли да засегнат развиващите се страни“. Нека бъдем преценявани въз основа на това изискване.

Тази година правим преглед на напредъка, който сме отбелязали за постигане Целите на хилядолетието за развитие. Явно е, че няма да бъдем в състояние да спазим обещанията си, ако политиките ни не са съгласувани. Ние — всички ние, които приемаме или транспонираме законодателство — трябва да бъдем наясно с тази отговорност. Преди да вземем решение за някоя мярка, трябва да оценим последиците, за да можем да установим отрицателните последици, които европейското законодателство може да има за развиващите се страни. Необходим е експертен капацитет в Съвета, Комисията и в Парламента, който да може да установи несъгласуваните аспекти. Програмата на работа на Комисията относно съгласуваността на политиката е добра крачка в това направление. Сега въпросът е как тя ще бъде изпълнена.

Съгласуваност на политиките за развитие означава разглеждане в по-голяма степен на интересите на местните хора в нашата реформа на политиката по рибарство и да не позволим тези интереси да бъдат погълнати от интересите на европейските концерни в рибарството. Това означава, че трябва да пресушим потоците от пари, които текат от развиващите се страни към зоните на данъчни убежища. Това означава, че не можем да приемем Търговското споразумение за борба с фалшифицирането (АСТА), ако остава съмнение, че тази договореност би могла да разтури доставката на лекарства или технологии в развиващите се страни. До момента Комисията не е била в състояние да отстрани това съмнение. Съгласуваност на политиките означава също, че политиката за развитие трябва да остане силна, независима област на политиката при създаване на Европейската служба за външни действия, а сферата на компетенции на члена на Комисията, отговарящ за развитието, трябва да бъде разширена, а не ограничена. Тя също включва позволяване на общините да вземат под внимание справедливата търговия например като критерий при обществените поръчки, както предлага г-жа Rühle.

В много случаи ние, членовете на Парламента, трябва да наблюдаваме отблизо Комисията и Съвета, за да се осигури политиките да бъдат съгласувани. В много случаи обаче от нас зависи — от членовете на Парламента — да осигурим съгласуваност за развитие. Необходимо е комисиите да поддържат по-добра връзка помежду си и да има постоянен докладчик.

Докладът — който беше приет единодушно от комисията по развитие — съдържа много добри предложения и ни придвижва доста напред. Искам да благодаря на всички докладчици в сянка, на омбудсмана и всички неправителствени организации за тяхното съдействие и помощ и се надявам общият ни доклад да може да бъде приет утре на пленарното заседание.

Mairead McGuinness (PPE). — (EN) Г-н председател, с недоволствие изказвам нотка на несъгласие с доклада на този ранен етап от разискването, но искам да се позова по-конкретно на съображение И и параграфи 44 и 45. В доклада има много неща, които приветствам, но мисля, че съдържанието на посочените параграфи се основава отчасти на исторически обзор на селскостопанската политика, но то със сигурност не се основава на действителното състояние на нещата по места в момента.

Преди да навляза в подробности през времето, което ми е дадено, нека само кажа, че параграф 15 е един много възлов параграф в доклада и може би е трябвало да бъде разработен по-подробно. Той посочва, че само четири процента от помощта за развитие за чужбина отива за селско стопанство. Това е направо шокиращо число и аз вече посочих това число в доклад, който подготвих през предишния мандат на Парламента.

Мисля, че може би, за съжаление, докладът съдържа нападки срещу европейските селски стопани. Не мисля, че това е уместно. Аз със сигурност няма да подкрепя доклада на тази основа и съжалявам за това положение. Призовавам колегите да си отбележат внимателно тези параграфи.

Enrique Guerrero Salom (S&D). — (ES) Г-н председател, докладът, който обсъждаме днес, докладът на г-жа Keller, подчертава един въпрос от възлова важност за ефикасността на политиките за развитие. Съгласуваността винаги подобрява ефикасността; когато става дума за развиващите се страни, несъгласуваността е равностойна на неефикасност и също на несправедливост.

Говоря за политиката за развитие, а не само за официалната помощ за развитие. Съгласуваност означава, че всички секторни политики — търговска политика, селскостопанска политика, всички външни действия — трябва да бъдат свързани в една единна политика; политика, която да е съгласувана с глобалните цели, които преследваме.

Само по този начин можем да осигурим по-голямо взаимно допълване и само по този начин можем да се възползваме от ползите на богатата от обществен интерес за цял свят. Ето защо подкрепих и продължавам да подкрепям в доклада на г-жа Keller искането Парламентът да назначи говорител, който да оценява и наблюдава политиките за развитие, по които залата изказва мнение.

João Ferreira (GUE/NGL). — (PT) Политиките и действията на Европейския съюз в няколко области често противоречат на обявените цели на помощта за развитие. Либерализацията и дерегулацията на световната търговия — които Европейският съюз застъпва и прокара — заплашват най-слабите производствени системи на развиващите се страни. Не трябва да пренебрегваме факта, че значителен дял от ресурсите, насочвани към тези страни като публична помощ за развитие, в крайна сметка се връща в страните на произход под формата на покупки на стоки и услуги.

Не можем да пренебрегнем сериозния ограничаващ фактор, който представлява огромният външен дълг; той вече е изплатен няколкократно, поради което опрощаването му е наложително. Неприемливо е различните развиващи се страни да бъдат изнудвани, като публичната помощ за тях се поставя в зависимост от подписване

на така наречените „споразумения за икономическо партньорство“, въпреки съпротивата на много от тези страни и опасенията, които са изразили. Вместо да бъдат налагани, приоритетите на Европейския фонд за развитие трябва да бъдат ревизирани, вземайки предвид мненията, приоритетите и реалните нужди на развиващите се страни.

Антонио Таяни, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, Комисията, и по-конкретно членът на Комисията Пиебалгс, когото представлявам, поздравяват докладчика за нейното предложение за резолюция относно съгласуваност на политиките за развитие, което е отлично и изчерпателно.

Комисията изцяло споделя мнението ѝ за важността на тази амбициозна задача и изцяло подкрепя различните предложения, съдържащи се в резолюцията, за засилване работата на Европейския парламент по въпроса. Резолюцията идва в подходящия момент. Както знаете, Комисията е предложила план за действие от 12 точки в подкрепа на Целите на хилядолетието за развитие. Съгласуваността на политиките за развитие е един от приоритетите на плана, който в момента се обсъжда в Съвета. Основните поводи за загриженост, които се появяват в предложенията на Парламента за резолюции, до голяма степен съвпадат с приоритетите, изброени в програмите за работа на Комисията относно бъдещата съгласуваност на политиките за развитие, дори и да не сме съгласни с всички бележки, съдържащи се в резолюцията.

Тези два документа се явяват солидна основа за институциите на ЕС да постигнат напредък и да работят за осигуряване на възможно най-голяма съгласуваност на политиките на ЕС с целите на развитието. Съгласуваността на политиките не означава само отразяване на евентуални отрицателни въздействия, които политиките на ЕС могат да имат върху целите на развитието. Тя означава също съчетаване на нашите усилия с тези на нашите партньори, за да стигнем до печеливши решения, които отново да съсредоточат политиките на ЕС върху целите на развитието.

Ето защо Комисията прие нов и подобрен подход към съгласуваността на политиките за развитие. Подходът свързва всички политики на ЕС по този въпрос с пет международни предизвикателства. Той не ограничава обхвата на усилията ни. Той свързва оценката на политиките ни с истински стратегически цели.

Освен това програмата на работа е основана на цели и показатели и в повечето случаи ще бъдат използвани изследвания на въздействието за оценка на съгласуваността на политиките.

Имам да кажа още нещо за официалната помощ за развитие: позицията на Комисията по въпроса е съвсем ясна. Европейският съюз и държавите-членки трябва да изпълняват ангажиментите си в тази област.

За целта Комисията е предложила да се въведе механизъм за отговорност в рамките на Съюза. Предложението в момента се проучва от държавите-членки.

В същото време на развиващите се страни ще се предоставят публични финансови ресурси, различни от официалната помощ за развитие, за да им се помогне, между другите неща, да се борят с изменението на климата. Поради това трябва да се стремим да намерим начин да контролираме тези ресурси и да осигурим те да се използват за целите на развитието.

Ако искаме да направим политиките си по-съгласувани, трябва да приобщим нашите партньори. Член 12 от Споразумението от Котону осигурява средство за комуникация, форум, който да позволи на страните от АКТБ (Африка, Карибския и Тихоокеанския басейн) да изразяват опасенията си във връзка с политиките на ЕС. Тази възможност трябва да се използва далеч по-систематично. Затова ще укрепим нашия диалог по съгласуваността на политиките за развитие в рамките на другите международни органи като конференцията Азия-Европа по въпросите на развитието, която се провежда в момента, и срещата на високо равнище на ООН относно Целите на хилядолетието за развитие, която ще се проведе през септември.

Имам да направя една заключителна бележка: ако разгледаме различните стратегически области, които имат отношение — търговия, селско стопанство, рибарство и други — не може да не забележим, че само едно общо и задружно усилие от страна на всички големи икономически сили, а не само на Европейския съюз, ще спомогне за създаване на среда, благоприятна за развитието. Сега и в бъдеще, съгласуваността на политиките за развитие трябва да бъде основен приоритет на европейско и международно равнище.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре (вторник, 18 май 2010 г.).

Писмени изявления (член 149)

Elisabeth Köstinger (PPE), *в писмена форма*. – (DE) Искам да се спра по-подробно на съображение И и параграфи 44 и 45 от настоящия доклад, формулировката на които е твърде неудачна и не отразява реалното положение. Най-напред, трябва да бъде пояснено, че експортните субсидии са средство за контрол на пазара на Европейския съюз, което се използва много внимателно от Европейската комисия и се прилага в съвсем ограничен брой изключителни случаи. Поради това експортните субсидии, които бяха замислени като един вид обезопасителна мрежа, не могат да бъдат отговорни за големите щети за селскостопанския сектор в развиващите се страни — както внушава съображението. Освен това трябва да се посочи, че ЕС е най-големият вносител на селскостопански продукти от развиващите се страни в света. Така че ЕС не отслабва развитието и създаването на жизнеспособен селскостопански сектор в развиващите се страни; точно обратното. ЕС без съмнение носи голяма отговорност в областта на международната търговия в селскостопанския сектор, особено по отношение на развиващите се страни. Това не е под въпрос и Съюзът напълно си дава сметка за него. Поради това съм длъжна да възразя срещу генералните обобщения, които нямат нищо общо с един диференциран и обективен подход. Възразявам срещу съображение И, както и срещу параграфи 44 и 45, а оттам и срещу доклада като цяло.

Proinsias De Rossa (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Подкрепям резолюцията относно съгласуваност на политиките за развитие. Както ясно посочва Договорът от Лисабон, Европейският съюз следва да взема предвид целите на сътрудничеството за развитие при изпълнението на политиките, които биха могли да засегнат развиващите се страни. В момент, когато множество кризи сериозно заплашват постигането на Целите на хилядолетието за развитие, е още по-важно да се осигури нашите политики за развитие да не бъдат подкопавани от действия от други области на политиката. Макар изкореняването на бедността да е основната цел на политиката на ЕС за развитие, много политически инициативи затрудняват тази цел. Субсидиите на ЕС за селскостопанския износ сериозно подкопават продоволствената сигурност на други места, а ние все още предстои да оценим екологичното и социалното въздействие на нашите споразумения в областта на рибарството с развиващите се страни. Съгласуваността на политиките за развитие не следва да бъде отмествана на втори план чрез договаряне на двустранни и регионални търговски споразумения и трябва да играе възлова роля, ако искаме да осигурим резултатите от кръга преговори Доха да не бъдат вредни за развитието. Отпускането на външни заеми от Европейската инвестиционна банка за развиващите се страни трябва да бъде насочено към инвестиции, които спомагат за изкореняване на бедността, и да бъде спряно за компании със седалища в зони на данъчни убежища. Правата на човека, трудовите и екологичните стандарти и доброто управление в областта на данъчното облагане трябва да бъдат водещи при преговорите на ЕС с развиващите се страни.

20. Наказания за сериозни нарушения на социалните разпоредби в автомобилния транспорт (кратко представяне)

Председател. – Следващата точка е кратко представяне на доклада на Hella Ranner, от името на комисията по транспорт и туризъм, относно наказанията за сериозни нарушения на социалните разпоредби в автомобилния транспорт [2009/2154(INI)] (A7-0130/2010).

Hella Ranner, докладчик. – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, първо искам да благодаря на всички членове на комисията за тяхното градивно сътрудничество. Докладът има отношение към един важен въпрос. Той засяга всички пътуващи по европейските пътища и има отношение към спазването на разпоредбите относно времето на управление и периодите на почивка при транспортирането на стоки, което се нуждае от значително подобрене.

Нашите разисквания в комисията — заедно с многото дискусии, проведени с широк кръг участници от всички области, както и разискванията с представители на държавите-членки — показаха, че е наложително спешното подобряване на прилагането на разпоредбите относно времето на управление и периодите на почивка.

Разпоредбите относно цифровите тахографски системи също трябва да бъдат усъвършенствани. През май 2009 г. Комисията внесе доклад, анализиращ прилагането на социалните разпоредби, свързани с автомобилния транспорт, в държавите-членки. Трябва да кажем, че резултатите бяха отрезвяващи. Наказанието за едно и също нарушение в различните държави-членки варира от 500 евро до 5000 евро. В резултат от това, доколкото е възможно — което се случва главно в пограничните региони — водачите на моторни превозни средства естествено отиват в държави, където наказанията са по-ниски. Това положение трябва да се промени. Различията в честотата на проверките също водят до голяма несигурност сред водачите и предприятията.

Не само че съществуват разлики в размера на глобите, но в широк диапазон варират и различията във видовете налични санкции, както и в начина, по който са категоризирани отделните нарушения. Това не може да продължава така, защото целта на подобни разпоредби е не само безопасността на движението по пътищата

и защитата на наетите лица, но също и — не бива да забравяме това — лоялната конкуренция. Във време на криза предприятията търпят все по-голям натиск. Има натиск върху цените. Следователно трябва да бъде напълно гарантирана безопасността на всички по пътищата, както и най-малкото на онези водачи, които са пряко засегнати.

Както всички знаем, това може да бъде постигнато само ако имаме ефективна наказателна система. Наказанията трябва да бъдат ясни, прозрачни и преди всичко съпоставими помежду си. Ако искаме да бъде успешен Регламентът относно времето на управление и периодите на почивка, тогава разпоредбите трябва да бъдат и разумно приложени в държавите-членки — а именно това е най-важният момент в доклада. Във всеки случай нуждаем се от по-чести и по-щателни проверки, както и от информацията относно разпоредбите, която да се предоставя не само на водачите от нашите държави-членки, но също и на водачите от трети държави. Естествено последните не винаги са запознати с нашите системи.

Затова е от съществено значение да организираме обмен на информация, управляван от Комисията. За това би могла да отговаря една агенция с обща компетентност в областта на автомобилния транспорт. Във връзка с това, считам за несъществен въпроса коя точно служба ще се занимава със събирането на протоколите и резултатите от проверките. И все пак, едно е ясно: трябва да има такава служба. Член 83, параграф 2 на Договора от Лисабон ни позволява да се намесваме в разпоредбите на отделните държави-членки и да проверяваме дали биват хармонизирани правните разпоредби съгласно изискванията. В парламентарната комисия не беше поставяно под въпрос — изобщо не беше оспорвано — мнението, че е в интерес на всички нас, както и в интерес на нашата безопасност, да се възползваме от тази възможност.

Има още един значим фактор, който трябва да спомена преди да приключа моя коментар. Ако искаме водачите да спазват регламентираните периоди на почивка, трябва да им осигурим необходимата инфраструктура. В много от държавите-членки наистина няма достатъчно места за паркиране. От държавите-членки зависи да осигурят това, тъй като само тогава разпоредбите могат наистина да доведат до желания резултат.

Силно се надявам, че Комисията ще продължи да гледа сериозно на проблема, и съм убедена, че Парламентът трябва и наистина ще се съгласи с това. Докладът не бива да сложи край на работата по въпроса. Навярно това е само началото. Въпросът опира до истинско обединяване на усилията за постигане на по-добър контрол и хармонизиране, затова очаквам Комисията да внесе доклад в рамките на една година относно възможните мерки за хармонизиране, включително и тези, които влизат в обхвата на новите разпоредби съгласно Договора от Лисабон.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Г-н председател, наистина трябва да поздравя докладчика за отличния й доклад. Факт е, че наказанията, видовете наказания, глобите и тяхната класификация — именно това искам да подчертая — силно се различават в различните държави-членки. Точно затова докладът поставя голямо ударение — както докладчикът съвсем правилно заявява в края на своя доклад — върху нуждата ни от конкретни мерки за хармонизиране от страна на Комисията.

В Гърция катастрофите по пътищата са многобройни и чести, има доста нарушения и очевидно, ако не съумеем да съгласуваме законодателството на ниво Европейски съюз, ако не успеем да хармонизираме практиките и най-сетне да гарантираме упражняването на контрол по един по-конкретен и съгласуван начин на ниво ЕС, тогава, за съжаление, няма да сме в състояние да ограничим този масов проблем.

Специално за Гърция това е много чувствителна тема, ето защо считаме, че докладът ще представлява отлична отправна точка за по-нататъшни действия.

Антонио Таяни, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, първо трябва да благодаря — както от мое име, така и от името на моя колега, г-н Калас, когото представлявам — на г-жа Rappner за нейния доклад относно един особено важен аспект на социалните разпоредби в автомобилния транспорт.

Първоначалният доклад на Комисията подчерта особено важните различия между наказанията, приложими в държавите-членки, за сериозни нарушения на социалните разпоредби в автомобилния транспорт. Наказанията се различават по отношение на вида им и категорията на тяхната сериозност, както и по отношение на размера на глобите. Например водач, превишил максимално допустимото дневно време на управление, рискува да му бъде наложена глоба, която в Испания може да е десет пъти по-висока в сравнение с Гърция.

Комисията приветства решението на Парламента да разгледа доклада, чийто проект беше изготвен от нея. Парламентът подчертава колко твърде незадоволително е сегашното положение — дотам, че водачите и превозвачите погрешно считат, че извършването на нарушение е по-малко сериозно в една държава-членка,

отколкото в друга. Очевидно това би могло да доведе до подкопаване основите на безопасността на движението по пътищата и на конкуренцията. Следователно докладът на Парламента е ценен принос към усилията на Комисията за координиране на хармонизираното прилагане на действащите разпоредби.

Докладът на Парламента предлага, заедно с ред други неща, определянето на минимални и максимални наказания за всяко нарушение на социалните разпоредби и подчертава, че член 83 на Договора от Лисабон осигурява възможност за определяне на минимални правила относно наказанията, както спомена докладчикът. Комисията в най-кратък срок ще проучи подробно степента, в която, както и начина, по който тези нови клаузи на Договора могат да бъдат използвани за по-доброто прилагане на социалните разпоредби в автомобилния транспорт.

Благодаря Ви за този особено конструктивен доклад. Мога да ви уверя, че повдигнатите въпроси и предложенията, внесени от Европейския парламент, ще бъдат внимателно разгледани от Комисията.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре (вторник, 18 май 2010 г.).

Писмени изявления (член 149)

Artur Zasada (PPE), в писмена форма. – (PL) Днешното разискване ни накара да осъзнаем значителните разлики в глобите за сериозни нарушения на социалните разпоредби в автомобилния транспорт, предвидени от законодателствата на 27-те държави-членки на Европейския съюз. Ето защо мисля, че е много ценна идеята да се изготви многоезична брошура, която да предостави на водачите и предприятията ясна информация относно социалните разпоредби в различните държави-членки. Брошурата би следвало да съдържа списък с размера на глобите, които биха могли да бъдат наложени на водача за нарушението на дадена разпоредба. Друг интересен момент е използването на RDS-TMC технология вместо GPS за предоставяне на информация на водачите в реално време относно действащите наказателни санкции в държавата, в която се намира водачът в този момент.

21. Дневен ред на следващото заседание: вж. протокола

22. Закриване на заседанието:

(Заседанието се закрива в 21,40 ч.)